



DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

III legislatura

Any 1991

Núm. 12

Presidència del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera

Sessió celebrada dia 12 de novembre del 1991, a les 16,30
hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

SUMARI

I. - PROPOSTA DE DESIGNACIÓ DEL NOU MEMBRE DEL CONSELL ASSESSOR DE RTVE A LES ILLES BALEARS.

II. - PREGUNTES:

1) RG.E. núm. 1766/91, presentada pel Diputat Sr Sebastià Serra i Busquets, del Grup Parlamentari PSM-EEM, amb la formulació següent:

"Quins aspectes concrets de la Llei d'espais naturals i de règim urbanístic de les àrees d'especial protecció de les Illes Balears proposa modificar el Govern?".

2) RG.E. núm. 1791/91, presentada per la Diputada Sra Teresa Riera i Madurell del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Quan pensa el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears presentar al Parlament el projecte de llei de la investigació i la tecnologia?".

3) R.G.E. núm. 1884/91, presentada pel Diputat Sr Mateu Morro i Marcè, del Grup Parlamentari PSM-EEM, amb la formulació següent:

"Què pensa el Govern de les Illes Balears en relació al fet que el Govern central no vulgui transferir les competències en matèria de sanitat i ensenyament?"

4) R.G.E. núm. 1881/91, presentada pel Diputat Serra i Busquets, del Grup Parlamentari PSM-EEM, amb la formulació següent:

"En aquests moments ens trobam en una fase de negociació entre un representant de l'Editorial Moll un de la Conselleria d'Economia i Hisenda i un de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, prèvia la signatura d'un conveni de col·laboració que intentarà beneficiar al màxim la continuïtat de l'empresa. Quina és la situació actual d'aquesta proposta d'actuació?"

5) R.G.E. núm. 1911/91, presentada pel Diputat Sr Mateu Morro i Marcè, del Grup Parlamentari PSM-EEM, amb la formulació següent:

"Quin ha estat el resultat de les converses amb els canals privats de televisió, d'acord amb la resolució del Parlament de dia 16 d'octubre del 1990?"

6) R.G.E. núm. 1935/91, presentada pel Diputat Sr Joan F. López i Casanovas, del Grup Parlamentari PSM-EEM, amb la formulació següent:

"Des de la consciència de la perillositat per al trànsit rodat de l'entrada a Ciutadella en la confluència de la carretera general amb el Polígon Industrial pensa el Govern de les Illes Balears procedir al tancament de la rotonda?"

7) R.G.E. núm. 1886/91, presentada pel Diputat Sr Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"En quina situació es troba l'expedient de construcció d'una factoria destinada a l'extracció de metalls procedents de les deixalles d'ensers i vehicles a Mallorca?"

8) R.G.E. núm. 1910/91, presentada pel Diputat Sr Sebastià Serra i Busquets, del Grup Parlamentari PSM-EEM, amb la formulació següent:

"Per quin motiu la quarta fase de la via de cintura de Palma sofreix un nou retard en la seva obertura?"

9) R.G.E. núm. 1893/91, presentada pel Diputat Sr Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Per quina raó la Conselleria de Cultura, Educació i Esports vol traslladar el Conservatori de Música, actualment ubicat a la Misericòrdia, al Campus universitari (Carretera de Valldemossa)?"

10) R.G.E. núm. 1949/91, presentada pel Diputat Sr Sebastià Serra i Busquets, del Grup Parlamentari PSM-EEM, amb la formulació següent:

"Què ha fet el Govern de les Illes Balears per tal de garantir la supervivència de l'únic centre d'aprenentatge i rehabilitació de nins sords existent a Mallorca?"

III.- MOCIÓ:

1) R.G.E. núm. 1866/91, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política lingüística del Govern de la CAIB.

IV- INTERPEL·LACIONS:

1) R.G.E. núm. 1729/91, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a programa legislatiu en matèria de cultura previst per a la Legislatura 1991-95.

2) R.G.E. núm. 1767/91, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a la crisi de la construcció nàutica a les Illes Balears.

V.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) R.G.E. núm. 1734/91, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a presentació al Parlament dels criteris generals d'un pla director sectorial de deixalles.

2) R.G.E. núm. 1821/91, presentada pel Grup Parlamentari PSM-EEM, relativa a extensió de bonificacions als residents no comunitaris en transport a les Illes Balears.

3) R.G.E. núm. 1850/91, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a la creació de la xarxa d'oficines de turisme de les Illes Balears.

*I.- PROPOSTA DE DESIGNACIÓ DEL NOU MEMBRE DEL CONSELL ASSESSOR DE RTVE A LES ILLES BALEARS.***I.- PROPOSTA DE DESIGNACIÓ DEL NOU MEMBRE DEL CONSELL ASSESSOR DE RTVE A LES ILLES BALEARS.****EL SR PRESIDENT:**

Començam el plenari d'avui. El primer punt de l'ordre del dia és la proposta de designació que fa la Mesa del nou membre del Consell assessor de RTVE a les Illes Balears. En relació amb aquest punt, vull indicar a vosres mercès que havent-se produït una baixa en la composició del Consell assessor de RTVE i en compliment de l'article 6 de la Llei del Consell Assessor, correspon el nomenament al Grup Mixt, el qual proposa - i per tant sotmeten a l'aprovació del ple - l'elecció del Sr Marià Llobet i Roman. Deman als portaveus si puc considerar aprovada aquesta proposta per assentiment.

Queda, idò aprovada per assentiment, i passam al punt següent, que són les preguntes.

II.1.-) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1766/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR SEBASTIÀ SERRA I BUSQUETS, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM-EEM.**EL SR PRESIDENT:**

La primera pregunta és la que formula el Diputat Sr Sebastià Serra i Busquets sobre modificació de la Llei d'espais naturals. Té la paraula el Diputat Sr Serra i Busquets.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr President. Quins són els aspectes concrets de la Llei d'espais naturals i de règim urbanístic de les àrees d'especial protecció de les Balears que proposa modificar el Govern? Aquesta pregunta es fa després de reiterades declaracions públiques per part de membres del Govern dient que fan comptes canviar la llei aprovada a finals de gener d'enguany. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Serra. Té la paraula el representant del Govern, per respondre.

EL SR CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr President. Sr Sebastià Serra, jo li podria contestar el que avui ja li contesta un diari, cobrint un espai parlamentari que no sabem que es pogués cobrir. Parlant seriosament, li he de dir que, independentment de les postures que poden optar els partits polítics respecte de determinades qüestions, siguin les que siguin, el Govern, atenint-se al contingut de la seva pregunta, de moment no ha proposat cap modificació i, en tot

cas, sempre ho faria via la fórmula reglamentària corresponent i una vegada superades les qüestions de caràcter legal i administratiu que fossin necessàries. Conseqüentment, contestant la pregunta de quins aspectes concrets d'aquesta llei pensa modificar el Govern, li dic que en aquest moment, cap.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Gilet. Vol fer ús de la paraula, Sr Serra?

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Gràcies. No sap, Sr Gilet, l'alegria que m'ha donat, perquè la pregunta era "quins aspectes proposa el Govern modificar". Si és ver que el Govern no proposa modificar cap aspecte, vertaderament ens satisfà molt; d'altra manera, ens empegueiríem del que feim en aquest Parlament. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Serra. Vol fer ús de la paraula, el representant del Govern? No.

II.2.-) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1791/91, PRESENTADA PER LA DIPUTADA SRA TERESA RIERA I MADURELL, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA**EL SR PRESIDENT:**

Passam a la pregunta següent, la número 1791 que formula la Diputada Sra Teresa Riera i Madurell sobre presentació al Parlament del Projecte de llei de la investigació i la tecnologia. Té la paraula la Diputada Sra Riera.

LA SRA RIERA I MADURELL:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats. Fa quasi bé dos mesos els ciutadans d'aquestes illes, per un dels mitjans de comunicació local vam tenir coneixement que la Direcció General d'Educació de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports havia treballat durant el mes d'agost en un projecte de llei que anomenaven de la investigació i la tecnologia. En el mateix mitjà de comunicació escrit, si bé es justificava per part de la Conselleria la necessitat d'aquesta llei en l'experiència acumulada durant la passada legislatura, fent així una clara referència al Grup SOCIALISTA protagonista impulsador de les úniques experiències que va tenir aquest Parlament sobre aquest terna, no es feia cap referència al calendari previst per a la presentació d'aquest projecte de llei al Parlament. Com que ja ha passat un temps i encara no en sabem res, avui formulo la següent pregunta: Quan pensa el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears presentar al Parlament el projecte de llei de la investigació i la tecnologia? Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Riera. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Ma Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr President. Com molt bé devia dir també aquest mitjà de comunicació, ens trobàvem en una fase d'elaboració i d'informacions. Una vegada acabada aquesta fase, es procedirà a iniciar els tràmits corresponents; el període de temps depèn molt de les circumstàncies, tenim un període legislatiu a quatre anys vista i no es tracta que en dos mesos haguem d'esgotar el termini de la presentació d'una llei. Poden passar dos, tres o quatre mesos, no massa més. Per tant, podem dir amb tranquil·litat que dins l'any 1992 veurà aquesta llei.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sra Consellera. Vol fer ús de la paraula, Sra Diputada?

LA SRA RIERA I MADURELL:

Gràcies, Sr President. Sra Consellera, m'hauria agradat tenir una data concreta. De totes maneres, vostè ha parlat d'un període i prenc bona nota de tot el que acaba de dir; no dubti que el nostre Grup farà un seguiment estricte del compliment de les seves paraules, perquè la nostra Comunitat Autònoma, Sra Consellera, ja comença a ser tristament famosa per la seva manca d'estructuració del seu sistema en ciència i tecnologia. Aquí mateix tenc una fotocòpia d'un article publicat el mes passat en un diari estatal que diu que segons un informe sobre el sistema espanyol de ciència i tecnologia, les Illes Balears es troben entre les quatre comunitats autònomes que, diu textualment, "apenas invierten en esta actividad", i destaca que "la Comunidad Balear, a pesar de ser la que tiene mas renta debido al turismo, apenas dedica recursos a investigación y desarrollo". Crec que no cal que continuï perquè es prou il·lustratiu. Sra Consellera, és ben urgent que posin remei a tot això.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sra Riera. Vol fer ús de la paraula, la Consellera?

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Ma Antònia Munar i Riutort):

Si m'ho permet, Sr President, en faré ús per contestar a la Sra Riera que, com deu saber, aquesta llei és iniciativa nostra, tant fer-la com dur-la endavant; per tant, no crec que tardin massa mesos en veure-la. Pel que fa al tema d'inversions, dir-li que moltes vegades les inversions en temes d'investigació i tecnologia són mútues, i que així com la nostra Comunitat tal vegada no ha estat la més inversora en aquest tema, les ajudes rebudes en aquest moment per a investigació i tecnologia també són molt poques, perquè s'han presentat determinats projectes i tampoc mai no hem obtingut ajuda. Si n'haguéssim obtingut, sens dubte hauríem aportat el nostre tant per cent corresponent i en aquests moments el tant per cent general i global seria més elevat. Per tant, crec que les coses sempre tenen una certa correspondència i que a més de demanar al

Govern Balear que facem un esforç per invertir en investigació i tecnologia, cosa que crec bàsica i molt important de cara al futur, també seria interessant que des de Madrid es pensàs en aquesta Comunitat i no ens féssim sempre els darrers, ja que vostè sap que només en fan el darrers en aquest tema, sinó en altres, com el de finançament, cosa que vull dir que no influeix en l'altra.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Consellera.

11.3.-) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1884/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR MATEU MORRO I MARCÈ, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM-EEM.

EL SR PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent, que és la núm. 1884, que formula el Diputat Sr Mateu Morro i Marcè sobre no transferència de competències de sanitat i ensenyament. Té la paraula el Diputat Sr Morro.

EL SR MORRO I MARCÈ:

Moltes gràcies, Sr President. Simplement voldríem conèixer què pensa el Govern de les Illes Balears davant les informacions aparegudes obre la qüestió que el Govern central no vol transferir les competències en matèria de sanitat i ensenyament en aquest Pacte Autonòmic que en aquests moments és comenta i és d'actualitat.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Ha ampliat un poc la pregunta, perquè acaba dient que el Govern central no vulgui transferir les competències en matèria de sanitat i ensenyament". És desig del Govern assumir el màxim de competències que permet el nostre marc constitucional amb l'objecte d'homogeneïtzar el nostre Estatut en les denominades comunitats de primer grau, però a més, aconseguir també aquelles competències que, segons la Constitució, no han de quedar necessàriament, per imperatiu legal, en mans del Govern central. És a dir, volem exigir un compliment radical de la nostra Constitució.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr Diputat?

EL SR MORRO I MARCÈ:

Sols dir que estic realment content de sentir aquestes paraules, però que això no és el que en aquests moments apareix als mitjans de comunicació ni el que la setmana passada va aparèixer al debat sobre política i la situació actual de la Comunitat Autònoma que es va dur a terme en aquest Parlament. Realment, els documents recents que han aparegut

infiltrats en els mitjans de comunicació per ministeri de les administracions públiques, on es parla d'una espècie de tutela de competències, els temes que varen aparèixer desgraciadament ens fan preveure que no es transferiran aquestes competències, almenys plenament, i això serà una nova frustració per als pobles de les Illes Balears. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Vol fer ús de la paraula el Conseller? Té la paraula.

EL SR CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Aleshores, partint de la seva intervenció, que prenguin nota els mitjans de comunicació que la Conselleria de Sanitat, la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, la d'Hisenda i Economia i el Govern estan preparats per assumir aquestes competències. No hi ha dubte que amb dificultats, perquè realment la nostra Constitució estableix, per desgràcia, unes autonomies tutelades per la majoria que governi a Madrid, sigui la que sigui. Aleshores, estam preparats per negociar amb dificultats, perquè quant a sanitat ens trobàvem que el nivell de despeses a Balears és un 20% inferior a la mitjana de l'Estat espanyol - al regne d'Espanya, com m'agrada dir - i que en temes d'educació el denominat territori MEC també té una situació de privilegi, diríem, en relació amb el denominat territori nacional de les Illes Balears.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Forcades.

II.4.-) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1881-91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR SEBASTIÀ SERRA I BUSQUETS, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM-EEM.

EL SR PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent, que formula el Diputat Sr Sebastià Serra i Busquets sobre la signatura d'un conveni de col·laboració entre l'Editorial Moll i el Govern. Té la paraula el Diputat Sr Serra.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr President. Ja fa dues o tres vegades que aquest diputat fa preguntes al Govern respecte de com es pot intentar que l'Editorial Moll, que tant ha fet per la cultura d'aquest territori nacional de les Illes Balears, com deia fa una estona el Forcades, pogués continuar endavant. Dia 2 d'agost, la Consellera de Cultura ens deia, en una resposta per escrit: "En aquests moments ens trobam en una fase de negociació entre el representant de l'Editorial Moll, un de la Conselleria d'Economia i Hisenda i un de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, prèvia la signatura d'un conveni de col·laboració que intentarà beneficiar al màxim la continuïtat de l'empresa". Quina és la situació actual, per tant, d'aquesta proposta d'actuació que dia 2 d'agost la Consellera deia que es trobava en aquesta situació?

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Serra. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Ma Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr President. Dir que aquesta Conselleria de Cultura, Educació i Esports continua treballant, juntament amb la d'Hisenda, en l'estudi i elaboració del que voldríem que fos un instrument adient per tal de donar, en consonància amb el programa de la Direcció General d'Educació, el màxim suport a aquesta editorial, la Moll, que en aquests moments es troba en unes circumstàncies difícils i que tots sabem que s'ha distingit històricament per la promoció de la nostra llengua i de la nostra cultura. Per tant, en tot cas, esperam que abans de finalitzar aquest any ja tinguem la resolució oportuna.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sra Consellera. Vol fer ús de la paraula, Sr. Serra?

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Facin via a prendre qualque decisió en qualque sentit, perquè si no, podria donar-se el cas que això no funcionàs. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Serra. Vol fer ús de la paraula, la Consellera?

II.5.-) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1911/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR MATEU MORRO I MARCÈ, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM-EEM.

EL SR PRESIDENT: Balears. Gràcies.

Passam, idò, a la pregunta següent, número. 1911, que formula el Diputat Sr Morro i Marcè, sobre converses amb canals privats de televisió. Té la paraula el Sr Diputat.

EL SR MORRO I MARCÈ:

Gràcies, Sr President. El Parlament de les Illes Balears, dia 10 d'octubre del 1990, aprovà el següent text: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern Balear a entrar en converses i a instar el canals privats de televisió Antena 3, Canal Plus i Tele 5 que tinguin en compte la realitat sociolingüística de les Illes Balears i la necessitat de fer efectiva la presència del català en la seva programació televisiva, i que amb aquesta finalitat estudiïn les possibilitats de realitzar una desconnexió per oferir als telespectadors de les Illes Balears una programació local feta en català des de les Balears. Voldríem conèixer els resultats d'aquestes converses.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Morro. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr President. Efectivament, Sr Morro, es va aprovar aquesta proposició no de llei i per part d'un membre del Govern de la passada legislatura es van dur a terme una sèrie de converses amb representants dels tres canals privats, Canal Plus, Antena 3 i Tele 5, converses que per raons de caràcter tècnic o bé de caràcter econòmic no podem de dir que hagin tengut una acceptació considerable per part d'aquestes societats anònimes explotadores de les concessions. Aleshores jo li puc dir que per part d'Antena 3, que és l'única que en aquests moments té una delegació o un centre d'emissió des de Palma, es fan esforços i hi ha una possibilitat que es produeixi una proposta a les peticions fetes i reiterades darrerament. Quant als altres canals, reiterarem una vegada més la nostra postura d'acord amb el que ens va encomanar el Parlament, a veure si és possible arribar de qualque manera a aquestes desconexions que vostè demana, per bé que avui per avui em sap greu no poder ser molt optimista quant a les actuacions realitzades i als resultats possibles de les futures actuacions. Res més i moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr Morro?

EL SR MORRO I MARCÉ:

Tan sols volia lamentar la manca de fruit d'aquestes converses, agrair i sol·licitar que es reiterin aquestes intervencions per tal d'aconseguir qualque resultat davant la magre presència de les Illes, de la nostra cultura i de la nostra llengua dins les emissions televisives rebudes a les Illes.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Morro. Vol fer ús de la paraula, el representant del Govern?

EL SR CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Sí; gràcies. Sr President, senzillament per dir al Sr Morro que adquirim el compromís de continuar aquestes converses amb aquests canals privats.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Conseller.

II.6.-) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1935/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR JOAN F, LÓPEZ I CASASNOVAS, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM-EEM.

EL SR PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent, que formula el Diputat Sr Joan Francesc López i Casasnovas, sobre perillositat de la rotonda d'entrada a Ciutadella. Té la paraula el Diputat Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr President. Amb la consciència que la semirotonda que hi ha actualment a l'entrada de Ciutadella és un punt bastant negre quant a accidentabilitat de trànsit, demanam al Govern si té previst un mínim esforç per tancar aquesta rotonda y evitar així accidents que en algun cas han estat de resultats lamentabilíssims.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr López i Casasnovas. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr President. Per absència a causa de força major del Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori em permetrà que contesti aquesta i les altres preguntes que afecten aquesta Conselleria. Pel que fa a la pregunta que vostè acaba de fer, la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori té previst, dins el pressupost de l'any 1999, procedir al tancament de la rotonda mencionada en la seva pregunta.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Gilet. Vol fer ús de la paraula, Sr López i Casasnovas?

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr President. En aquesta previsió, o hi ha un error o què passa, aquí? Pensam que si hem d'esperar l'any 1999, quasi l'any 2.000, encara hi pot haver moltes conseqüències nefastes. Seria qüestió d'actuar com més prest, millor. No ho creu, Sr Conseller?

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Vol fer ús de la paraula, Sr Conseller?

EL SR CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr President. Pel que es veu no encert els noms dels presidents ni les xifres dels anys. Em referia a l'any 1992.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Conseller.

II.7.-) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1886/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR VALENTÍ VALENCIANO I LÓPEZ, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA

EL SR PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent, número 1886, que formula el Diputat Sr Valentí Valenciana i López, sobre construcció d'una factoria per a l'extracció de metalls procedents de deixalles. Té la paraula el Diputat Sr Valenciana.

EL SR VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President. Si analitzam el funcionament de l'anterior conselleria veim que generava moltes notícies als mitjans de comunicació, però que després aquestes notícies no es concretaven en fet. Fa més d'un any ja es va fer públic que s'estudiava la creació d'una empresa per aprofitar tota una sèrie de deixalles com rentadores, rentavaixelles, congeladors, cuines, frigorífics, tots els electrodomèstics de gamma blanca, cotxes emprats, etc., etc. Fa un any i no hem sabut res més; per tant, es tracta de saber què pensa fer el Govern en aquest respecte. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Valenciano. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristóbal Triay i Humbert):

Gràcies, Sr President. Sr Valenciana, sobre aquest tema l'únic que puc dir és que en aquests moments a la Conselleria no hi ha cap expedient de tramitació sobre aquesta empresa, si bé li puc confirmar que pel setembre de l'any 1990 hi va haver unes converses amb una empresa, concretament holandesa, interessada a dur a Mallorca aquesta possible factoria. Se li van argumentar possibilitats d'ubicacions, etc., però de llavors ençà no s'han tingut notícies; per tant, en aquest moment no hi ha cap expedient de tramitació sobre aquesta possible empresa.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Triay. Vol fer ús de la paraula, Sr Valenciana?

EL SR VALENCIANO I LÓPEZ:

Sí, Sr President. Senzillament constatar que ja es donava per fet que hi havia aquest expedient obert i que s'estudiava i ara el nou Conseller constata que efectivament va ser una cortina de fum, un bluf de l'anterior Conselleria. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Valenciana. Vol fer ús de la paraula, Sr Conseller? No.

II.8.-) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1910/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR SEBASTIÀ SERRA I BUSQUETS DEL GRUP PARLAMENTARI PSM-EEM.

EL SR PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent, núm. 1910, que formula el Diputat Sr Sebastià Serra i Busquets, sobre quarta fase la via de cintura. Té la paraula el Diputat Sr Serra i Busquets.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr President. La darrera vegada que el Conseller d'Obres Públiques va parlar d'aquest tema va dir que la primera o segona setmana d'octubre d'enguany s'obriria la quarta fase de la via de cintura. Primer havia dit que s'obriria tres mesos i

sis mesos abans. La pregunta d'ara és: Per què no s'ha obert la quarta fase de la via de cintura?

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Serra. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr President. Els motius que han produït un retard en l'obertura són els següents: En primer lloc, es realitzen una sèrie de millores en l'interior del túnel i els seus accessos, com el revestiment distint al projectat, que millora la qualitat, i uns murs de contenció de pedra tipus marjal mallorquí als mateixos accessos; en segon lloc, es realitzen una sèrie d'obres de fàbrica no previstes en el projecte inicial a fi i efecte de donar continuïtat al camí de Can Vell, Bonanova-Génova, en la seva vertent a l'autopista de Ponent, que creuarà l'autovia per la seva part inferior. Aleshores, com a conseqüència de tots aquests motius, s'espera poder procedir a l'obertura a final d'any o a principi de l'any 1992.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Gilet. Vol fer ús de la paraula, Sr Serra.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Sí, Sr President. Hi ha un petit problema, a part d'altres consideracions. Supòs que el Sr Gilet sap que l'autopista es va adjudicar a una empresa determinada premiant el fet que aquesta empresa assegurava que acabaria l'obra en un termini determinat. Per tant, aquí ens trobaríem davant un problema contractual seriós. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Serra. Vol fer ús de la paraula, Sr Conseller?

EL SR CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr President. Jo no avançaria judicis quant als problemes contractuals. El cert i segur és que s'han introduït una sèrie de millores en el projecte i, conseqüentment, he d'entendre que aquestes millores estan contemplades en els annexos o en els modificats contractuals corresponents.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Conseller.

II.9.-) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1893/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR DAMIÀ PONS I PONS, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA

EL SR PRESIDENT:

La pregunta següent la formula el Diputat Sr Damià Pons i Pons sobre trasllat del Conservatori de Música. Té la paraula el Diputat Sr Pons i Pons.

EL SR PONS I PONS:

Sr President. Sres i Srs Diputats. Sra Consellera. Vàrem saber, a través dels mitjans de comunicació que pensava traslladar el Conservatori de Música de la seva ubicació actual a l'edifici de la Misericòrdia al campus de la Universitat. Vàrem quedar bastant sorpresos perquè la Misericòrdia és un edifici gran, cèntric, que caldria restaurar; que la nostra impressió és que sobra edifici al Consell Insular de Mallorca i que, per tant, el Conservatori no és de més; que ocupa una zona de fàcil accés, voltada de jardins, i que si hi hagut queixes en relació amb el Conservatori no ha estat precisament a causa de la seva ubicació. Per què s'anuncia ara que aquest conservatori, la ubicació del qual no crea cap problema, es vol traslladar a una sèrie de quilòmetres de Palma? Per dur endavant aquest trasllat hi ha d'haver raons molt fonamentades. Quines són?

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Pons. Té la paraula la Sra Consellera per respondre.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Ma Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr President. Les raons són, fonamentalment, dues: En primer lloc, deixar lliure la Misericòrdia, perquè si bé vostè té una opinió sobre el que s'ha de fer allà, el President del Consell Insular de Mallorca, propietari de la Misericòrdia, en té una altra totalment diferent i crec que he d'escoltar la seva i no la de vostè, i en segon lloc, millorar la infraestructura musical amb la creació d'un nou conservatori que no tenguí limitacions d'espai.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sra Consellera. Vol fer ús de la paraula, Sr Pons?

EL SR PONS I PONS:

Sr President. Sres i Srs Diputats. Ens agradarà molt conèixer els documents raonats que ha rebut la Sra Consellera de part de la Presidència del Consell Insular de Mallorca indicant que han de deixar l'edifici de la Misericòrdia per les raons que siguin; no les coneixem. En segona, no creim que es millori en absolut la infraestructura musical, perquè la facilitat d'accés que tenen molts d'infants a l'edifici de la Misericòrdia - recordi que molts d'alumnes dels conservatori són gent petita - molt difícilment la tendran si s'arriba a ubicar al campus de la Universitat. De totes maneres, això és una operació de gran volada que exigirà un cost econòmic que, en una situació no precisament pròspera com té la Conselleria, que li han rebaixat 1.500 milions de les seves previsions pressupostàries, ens agradaria saber si serà realment realitzable.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Pons. Vol fer ús de la paraula, la Consellera?

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Ma Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr President. Les raons que vostè em sol·licita són tan evidents que jo crec que gairebé no caldria ni tan sols

explicar-les. Malgrat això i per donar satisfacció al Sr Pons, intentaré fer un resum:

La raó és evident, crec jo, atès que dins els nostres objectius - per altra part ja explicats en el nostre programa que vàrem expressar recentment davant la Comissió parlamentària - figura com un tema principal la formació musical. Per arribar a una excel·lent formació musical es necessari millorar la infraestructura, incrementar la xarxa d'escoles i millorar la qualitat de l'ensenyament en els conservatoris. Tot això s'ha anat fent realitat durant aquests darrers anys i a hores d'ara necessitam abordar definitivament la problemàtica material del Conservatori de Palma. Vostè sap que les delegacions del Conservatori a Menorca i a Eivissa ja han tengut una solució definitiva i, per tant, en aquests moments, només ens queda pendent resoldre el tema del Conservatori de Palma. L'edifici de la Misericòrdia, on es troba ubicat en aquests moments, no reuneix les condicions adequades per a aquesta qualitat formativa que desitjam. Per altra part, vostès han denunciat amb freqüència que el Conservatori tenia aquestes carències. L'edifici requereix reformes constants i, per altra part, un manteniment costós. A més, d'acord amb el conveni signat amb el Consell Insular de Mallorca, que com vostè sap és el propietari de l'edifici, el termini d'utilització finalitza pròximament i, a més, el Consell Insular vol donar a la Misericòrdia una utilització que serà pròpia i distinta. Crec que vostè, com a membre del Consell Insular, hauria de tenir coneixement d'aquest document; se n'ha parlat en diferents ocasions i, per tant, vostè sap quines són les intencions del Consell Insular i que la Conselleria ha de cercar una nova ubicació.

En definitiva, creim que si nosaltres volem un conservatori superior per tal que els nostres alumnes puguin completar tots els nivells de formació sense haver-se de desplaçar a altres comunitats autònomes; si, per una altra part, volem donar solució a aquesta forta matrícula escolar que ara tenim amb una dedicació docent i horària més intensa; si la formació musical ha de tenir un nivell de qualitat dins el context de l'ensenyament superior de les nostres illes, és lògic, Sr Pons - jo crec que lògic per a tothom, tal vegada no ho és per a vostè - que la Conselleria de Cultura, Educació i Esports vulgui fer un nou conservatori ubicat en aquest cas en el Campus universitari de les Illes Balears, que jo crec que és un lloc molt adient. Crec que aquesta millora pot afectar més de 6.000 persones, les quals no crec que es plantegin aquesta pregunta que vostè ha plantejat ni que tinguin els problemes que vostè diu, perquè els més petits, en aquests casos, sempre van acompanyats dels pares, que en el conservatori nou tendran llocs adients per poder esperar, des de biblioteca, bar, etc. Per tant, crec que hi haurà possibilitats perquè els més petits i els més grans puguin traslladar-se mitjançant el bus que va de Palma al Campus. Per altra part, quant al cost al qual vostè ha fet referència, pensi que el solar se'ns ha ofert gratuïtament; per tant, per començar, hi ha un gran abaratiment de costos, perquè en lloc d'haver de comprar el solar aquest és gratuït. Per altra part, confiam que el Ministeri d'Educació i Ciència, atès que l'ensenyament musical també forma part de les seves obligacions, ens ajudi a la construcció d'aquest nou conservatori. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sra Consellera.

II.10.-) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1949/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR SEBASTIÀ SERRA I BUSQUETS, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM-EEM.

EL SR PRESIDENT:

Passam a la darrera pregunta, que és la que formula el Diputat Sr Sebastià Serra i Busquets, sobre centre d'aprenentatge de nins sords. Té la paraula el Diputat Sr Serra.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Sí; gràcies, Sr President. Vàrem rebre la notícia que un centre d'aprenentatge i rehabilitació de nins sords que existeix a Mallorca es trobava a punt de tancar per falta de recursos, i en calent, l'endemà d'haver rebut aquesta notícia, vàrem formular la pregunta, que és clara: Què ha fet el Govern per tal de garantir la supervivència d'aquest centre d'aprenentatge i rehabilitació de nins sords? Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Serra. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Gabriel Oliver i Capó):

Gràcies, Sr President. No ha llegit bé la pregunta. Diu:

Què ha fet el Govern de les Illes Balears per tal de garantir la supervivència de l'únic centre d'aprenentatge i rehabilitació de nins sords. Primer li contestaré que vostè sap que aquestes competències corresponen clarament al Ministeri d'Educació i Ciència, amb els seus programes d'EDUCACIÓ especial. Això és comprès a la LISMIA, la Llei d'integració social dels minusvàlids, que diu que durant la seva etapa educativa tots els minusvàlids tendran dret a la gratuïtat de l'ensenyament i els correspon a ells. A pesar de tot, la Conselleria hem intentat des de sempre, a través de la Llei d'acció social, coordinar i potenciar tota l'atenció als minusvàlids, inclosos els qui pateixen sordesa.

En aquest sentit, vostè també sap que hem creat una unitat de prevenció de malalties de l'oïda, entre els objectius de la qual hi ha detecció precoç, diagnòstic, orientació terapèutica. Aquest centre rep malalts a través dels seus plans i també a través de totes les xarxes d'especialistes públics o privats i de centres de rehabilitació, de logopedes, etc. Aquesta unitat atén pacients i logoacústics en procés de rehabilitació de quasi tots els centres existents a la nostra Comunitat Autònoma com ASPAS, La Puríssima, centres psicopedagògics de La Caixa, Mater Misericordiae, SNIMO, ASPACE, equip psicopedagògic del MEC, logopedes de gabinets privats, etc. Com vostè veu, jo no sé on és l'únic centre, n'hi ha molts, fins i tot n'hi ha un d'específic que només es dedica a això, el de La Puríssima, i nosaltres coordinam tot això i els ajudam en tot el que podem. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr Serra?

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Hem de pressuposar, idò, que no hi problema per a cap dels centres d'aprenentatge i rehabilitació de nins sords, segons la resposta del Sr Conseller?

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Serra. Vol fer ús de la paraula, el Sr Conseller?

EL SR CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Gabriel Oliver i Capó):

Gràcies, Sr President. No tergiversi les paraules, Sr Serra. Jo no he parlat de si hi havia o no problemes, jo he dit que els ajudam a tots, no a l'únic, perquè no sé quin és aquest únic centre. El que passa és que a vostè li varen arribar unes notícies a través del diari que era s'únic centre. Això no s'ha de tenir tot en compte, segurament es varen equivocar i varen dir l'únic centre, però vostè havia de saber que no era així. Si es refereix a ASPAS, és una associació de pares que, com totes les altres, rep subvencions i que ara, a més a més, es vol dedicar a la rehabilitació. Em pareix molt bé, té una sèrie de professionals, aquests professionals volen ajudar a la labor dels equips d'EDUCACIÓ especial del Ministeri d'Educació i Ciència, crec que volen això i a mi em pareix fantàstic que els vulguin ajudar. El que veig difícil és que el Ministeri els agafi com a funcionaris per les bones, no és tan fàcil entrar dins la funció pública, però per ventura podem fer un conveni. Per la nostra part, realment hem col·laborat molt amb ASPAS, - hem col·laborat fins i tot en congressos que ha fet a nivell nacional, etc. Ara bé, aquesta nova reconversió en centre realment va dirigida a la integració dins les escoles i això indubtablement és del Ministeri d'Educació i Ciència. Gràcies. Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Conseller.

III.-) MOCIÓ R.G.E. NÚM. 1866/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A POLÍTICA LINGÜÍSTICA DEL GOVERN DE LA CAIB.

EL SR PRESIDENT:

Passam al punt següent, corresponent a la Moció núm. 1866, subscripta pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, sobre política lingüística del Govern de la Comunitat Autònoma. No s'ha presentat cap esmena a aquesta moció; en conseqüència, pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr Moll i Marquès.

EL SR MOLL I MARQUÈS:

Moltes gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats. Com tots sabem, una interpel·lació no necessàriament ha de donar lloc a una moció. Si quan es presenta una interpel·lació les explicacions que dóna el Govern són satisfactòries, es pot considerar acabat el debat sense necessitat de presentar una moció. Si l'hem presentada, per tant, vol dir que consideram que les explicacions que va donar el Govern no varen ser satisfactòries.

No ens varen convèncer que tinguin una política lingüística, i ja no dic que tinguin una bona política lingüística o la política lingüística que pertoca, o que nosaltres considerem que pertoca, sinó una política lingüística, una qualsevol, una que documenti la seva voluntat en aquest tema, que demostrï el que volen fer en relació amb la nostra llengua. Llavors hi podríem estar d'acord o no estar-hi, però ja sabríem allò que vol concretament el Govern. Del debat de la interpel·lació, nosaltres no deduírem tal voluntat; la veritat és que donen la impressió de no voler ni deixar de voler, no hi ha una definició d'objectius del Govern en política lingüística, encara que és evident que pot ser que precisament vostès vulguin això. Si és així, ho diguin, i si no, defineixin quina és la seva política. De moment, el que nosaltres constatarem és que no hi ha una voluntat compartida per tots els membres del Govern d'impulsar la normalització del català dins la nostra societat, que és - hauria de ser, en teoria - l'objectiu de qualsevol govern d'aquest país insular en aquest tema de la normalització de la nostra llengua. Com que això no s'ha especificat, cada conseller i cada conselleria - per no dir cada funcionari - fa el que vol.

La Sra Consellera que va intervenir en nom del Govern en el debat de la interpel·lació va dir textualment: "Feim una gestió seriosa en matèria de normalització lingüística que el Sr Moll ha intentat ridiculitzar posant uns exemples puntuals", i en una segona intervenció va qualificar aquests exemples puntuals d'anècdotes. Em sap molt de greu que la Sra Consellera, portaveu del Govern en aquell moment, interpretàs d'aquesta manera la meua intenció. La meua intenció no era ridiculitzar res, sinó posar en relleu que no hi ha política lingüística, i clar, quan ella deduïa que aquestes anècdotes demostraven que les coses importants ja s'han fet, "això que vostè diu són anècdotes", la qual cosa vol dir que l'important ja s'ha fet, el que jo puc dir, com a màxim, és que em sembla una interpretació una mica estranya, és un raonament que no té una lògica.

La nostra interpretació de les paraules del portaveu del Govern en aquell moment és que el fet que la Conselleria d'Obres Públiques, vulnerant el Decret 100/90, publicui un llibre sobre la flora i la fauna del mar balear en castellà, és una anècdota i s'ha de suposar que també ho són tots els altres exemples que vaig esmentar i documentar del foment del confusionisme sobre la nostra llengua en aquest mateix llibre, qualificant-la de balear; que IFEBAL ho fa tot en castellà, que fins i tot el Molt Honorable Sr President escrigui la seva salutació a Hàbitat 91 en castellà, o que la Conselleria Adjunta a Presidència enviï les comunicacions al Parlament en castellà. Tot això serien anècdotes, però desgraciadament les anècdotes no acaben aquí, no s'aturen. El debat de la interpel·lació va ser dia 16 d'octubre i de llavors ençà, no sé si seré exhaustiu, pens que no, però en qualsevol cas han arribat a aquest Parlament els següents documents i als mitjans de comunicació s'han pogut veure les següents actuacions:

IFEBAL té penjat, encara ara, al passeig de Sagrera, un cartell enorme anunciant les fires de novembre, el cartell en castellà; IFEBAL envia una resposta a una pregunta del Diputat Sr Obrador sobre previsió econòmica d'Expo 92 en castellà; IFEBAL envia una documentació sol·licitada pel Grup Parlamentari PSM-EEM sobre projecte del pavelló Expo 92, en castellà. La Conselleria de Sanitat envia resposta a una pregunta del Diputat Sr Obrador sobre centres de la tercera edat, en

castellà, destrossant de passada la pobra llengua de Cervantes, perquè dins aquest informe diu "convenios con ayuntamientos cuya propiedad del edificio es suya", supòs que l'Acadèmia espanyola quedaria amb els cabells drets si ho llegís.

Conselleria de Sanitat, resposta al Diputat Sr Serra sobre projectes d'investigació, en castellà; Conselleria adjunta a Presidència, resposta al Sr Serra sobre molèsties de la, en castellà; Conselleria de Turisme, resposta al Sr Serra sobre inspeccions d'incendis a establiments turístics, en castellà; IBASAN, anunci "mejorando la calidad de vida", publicat als diaris en castellà; IBAVI, o sigui la Conselleria d'Obres Públiques, un magnífic llibre, Elementos básicos de arquitectura popular de Mallorca, en castellà. La Conselleria de Turisme, un anunci a l'Informatiu PIMEM, en castellà; la d'Economia i Hisenda, un anunci allà mateix també en castellà; Conselleria d'Indústria i Comerç, publicitat redactada a l'Informatiu PIMEM, en castellà. El Molt Honorable Sr President dirigeix un escrit al ciutadà Josep Moll i Marquès, com a Secretari general del PSOE, dient que el recurs d'alçada contra un acord de la Comissió Provincial d'Urbanisme ha estat desestimat, escrit en castellà.

Això són coses petites?, deman als senyors del Govern. Aquesta imatge castellana que dona el Govern és una anècdota? Aquestes 14 anècdotes en tres setmanes, són encara una anècdota o la suma d'anècdotes ja té la condició de categoria? Jo crec que efectivament les actuacions de l'Executiu són anècdotes i la categoria és que vostès no tenen política lingüística o, almanco, que la seva política lingüística no va dirigida a la promoció de la nostra llengua. Quasi quasi ens haurien de convèncer del contrari, que vostès no intenten mantenir l'estat actual de coses, perquè realment és molta casualitat que a les comunicacions al Parlament, cada vegada que la informació que s'envia s'ha redactat en castellà, l'escrit de la Conselleria Adjunta a Presidència que acompanya aquesta informació està escrit en català i quan la informació ve escrita en català, l'escrit de la Conselleria Adjunta a Presidència ve en castellà. Evidentment, aquesta estranya compensació de llengües sembla molt meditada, seria moltíssima casualitat, es produeix sempre. Als exemples que he dit en els quals es fa així hi podria afegir un escrit de la Consellera de Cultura sol·licitant l'ajornament de la seva compareixença, escrit en català, i l'escrit del Sr Gilet que l'acompanyava era en castellà; un escrit de la Conselleria d'Hisenda esmenant errors del pressupost, en català, i l'escrit del Sr Gilet, en castellà; documentació sol·licitada per la Comissió Tècnica de liquidació dels pressuposts del 1988 en català, l'escrit del Sr. Gilet en castellà. Podria ser casualitat, però crec que seria necessari que ens en convencessin.

Com que no n'estam convençuts, per aquests motius ens veim obligats a presentar aquesta moció i a demanar-los que facin un programa d'actuació, que el duguin al Parlament i en parlarem. Defineixin la seva política lingüística de forma vinculant davant aquest Parlament i la duguin a terme, perquè en aquest sentit la veritat és que no estic d'acord amb una frase que va dir el Sr Morro en la seva intervenció en el debat de la interpel·lació, quan va afirmar que no té sentit parlar de fer una política lingüística sense tenir competències en matèria educativa. Evidentment, per a nosaltres, sí que té sentit fer política lingüística en qualsevol cas, encara que no tinguem les competències en matèria educativa.

Competència en matèria educativa que és importantíssima, que és vital, que és necessària, que la volem com més prest, millor, però mentrestant, mentre no la tinguem, hem de fer una política lingüística, una política de promoció de l'ús de la nostra llengua dins la nostra societat, una política lingüística que, a més, ha de ser compromesa, entusiasta, perquè sense entusiasme per a aquesta tasca no avançarem i per això els demanem en la nostra moció que assumeixin directament la responsabilitat d'aquesta política, que no la deleguin; que planifiquin, organitzin, coordinin i supervisin vostès mateixos, el Govern, el procés de normalització lingüística i que hi dediquin, lògicament, les partides pressupostàries adients.

Perquè això vagi així, és necessari que creïn un organisme que sigui directament responsable d'executar aquestes funcions, un organisme amb pes polític i administratiu suficient. Per tot - a Catalunya, a València, a Galícia - sol ser una direcció general, la Direcció General de Política Lingüística, però si vostès li volen donar un altre nom, el que vulguin, per part nostra ho poden fer perfectament sempre que sigui un organisme que tenguí el nivell de competència necessari i si la Conselleria de Cultura considera que no els fa falta aquesta direcció general, l'adscriu a una altra conselleria, tampoc no ens importa en absolut. Estic segur que el Sr Gilet no tendria cap inconvenient d'ampliar per aquesta via el seu nucli de poder. Finalment, facin l'enquesta sobre la situació actual de coneixement de la llengua catalana. Elaborin el mapa sociolingüístic, facin el seguiment del procés de normalització i, sobretot, informin anualment el Parlament. En cinc anys de vigència de la Llei de normalització lingüística, encara no ho han fet ni una sola vegada. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Moll. Té la paraula la Consellera de Cultura, Educació i Esports, Sra Munar.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Ma Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Crec que no hem de donar suport a la moció presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA per diferents raons que passaré a determinar. En primer lloc, crec que el Govern de la Comunitat Autònoma ja fa temps que té definit un programa d'actuacions en matèria de política lingüística fonamentat en els quatre objectius principals de la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística: Ús progressiu i normal del català en els àmbits oficials de l'ensenyament, dels mitjans de comunicació social i de les relacions quotidianes. En segon lloc, el Govern de la Comunitat ve assumint directament la planificació, l'organització, la coordinació i la supervisió del procés de normalització lingüística, per la qual cosa ha posat en funcionament el Servei de normalització lingüística, adscrit a la Direcció General de Cultura. Dins l'organigrama actual de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, la Direcció General de Cultura assumeix les funcions de planificació, organització, coordinació i supervisió del procés de normalització.

D'altra part, l'acord institucional per a la campanya de normalització lingüística, que va ser publicat per ordre de la Consellera de Cultura, Educació i Esports de dia 13 de

novembre del 1989, significa, creim, un gran avanç en el projecte col·lectiu - això és molt important, que el projecte sigui col·lectiu - de normalització lingüística, el qual exigeix l'acció coordinada de les diferents institucions de les Illes Balears i la seva crida conjunta a la participació de tots els ciutadans. Aquest acord, signat pel President del Govern, pels tres presidents dels consells insulars i per l'Ajuntament de Palma, crec que ens permetrà intensificar l'esforç en el si de les institucions més representatives de totes les Illes Balears. També podrem donar compliment total en el termini més breu possible a les disposicions generals de la Llei de normalització lingüística en tot allò que es de competència i responsabilitat de les diferents institucions signants.

Així, doncs, crec que aquest acord ha permès la constitució d'una campanya conjunta de normalització lingüística que coordina i potencia els 'programes que duen a terme les institucions signants. Així mateix la campanya és oberta a totes les altres institucions administratives, cíviques i culturals, i permet la coordinació de la política lingüística de tota la Comunitat Autònoma. La campanya de normalització lingüística és un programa a mitjan termini encaminat a aconseguir el consens i la col·laboració del conjunt de tota la societat de les Illes Balears per aconseguir la normalització lingüística de la nostra Comunitat i el recobriment de la llengua pròpia com un instrument normal de comunicació en un clima de concòrdia i de respecte dels drets de tots.

En quart lloc, pel que fa a la realització d'una enquesta sobre la situació actual de la llengua catalana a les Illes Balears i a l'elaboració d'un mapa sociolingüístic, aquestes dues actuacions s'emmarquen en la línia de feina de la campanya de normalització lingüística, la qual ja treballa en aquests moments en la recollida de dades estadístiques sobre el reconeixement i l'ús del català per part de tots els ciutadans de la Comunitat Autònoma.

Sr Moll, quan vaig dir que eren anècdotes els fets que determinats escrits arribessin a aquest Parlament en castellà o que determinats llibres també s'hi publicuessin, és perquè crec que si no fos a través del procés de normalització que s'ha dut a terme en els darrers temps - en quatre anys s'ha avançat molt, amb la llei, amb el decret, amb els decrets de toponímia, etc., etc. - en aquests moments no parlariem d'aquestes circumstàncies com tampoc no es parla en aquests moments a Sudàfrica de la possible avitaminosi d'un percentatge dels seus nins. Seria bastant absurd posar com exemple en un país de Sud-àfrica el que aquí és normal en aquests moments, perquè hi ha un mínim de població afectada. Per tant, aquestes petites circumstàncies que vostè ha esmentat i que jo l'altre dia vaig dir que eren anècdotes, ho són pel fet que s'ha avançat molt. De la mateixa manera que vostè ha trobat un llibre que s'ha publicat en castellà, podria trobar-ne a cents que s'han publicat en català, cosa que fins fa molt poc temps no era precisament la realitat.

El que jo li demanaria, Sr Moll, seria que col·laborassin a dur endavant aquesta política lingüística i que ens ajudin d'una manera positiva, no venint a plantejar problemes al Parlament que fan poc per avançar en la normalització. Ens ajudi en la competència en matèria educativa; discrep totalment del que ha dit de la frase del Sr Morro, jo crec que l'educació és una bona eina per avançar en el camp de la normalització lingüística - vostè també ho sap, però no pot entrar en el tema, perquè el seu

partit opina una cosa diferent en aquests moments - i també ens poden ajudar econòmicament com ajuden altres comunitats de la mateixa parla nostra, com és el cas de Catalunya, amb quantitats econòmiques molt importants.

Amb aquestes dues coses - la competència en matèria educativa i els doblers, uns 600 milions de pessetes - sens dubte ens ajudarien molt més que fent presentacions de mocions en aquest Parlament. Pensi en positiu, crec que en certa manera vostès perjudiquen molt la normalització lingüística quan la veuen d'una forma tan negativa. La cosa no és tan negativa, anam avançant progressivament, jo crec que hem aprovat el curs i que almenys mereixem un notable. Col·labori perquè puguem treure l'excel·lent.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Munar. Té la paraula el Sr Moll.

EL SR MOLL I MARQUÈS:

Moltes gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats. Sra Consellera.

Jo surt bastant preocupat, no sé què dir-li. Primer, perquè resulta que presentar mocions que volen ser constructives -ja en parlaré després- a aquest Parlament és plantejar problemes i posar dificultats. Ja em dirà de quina manera l'oposició pot ajudar el Govern si no és presentant mocions i proposicions que suposin tirar endavant una política que considerem positiva, a no ser que tanquem el Parlament perquè vostès no el necessiten, però si no, la nostra funció en aquest Parlament és aquesta, jo no en conec d'altra. Llavors tergiversa les meves paraules. Jo no he dit al Sr Morro que l'educació no fos una eina, ja ho sé que és una eina important, tant important que he dit, insistesc, que la volem com més prest millor i que volem que aquest com més prest millor sigui rapidíssim. No em vengui a contar que si el meu partit vol altres coses; jo que sé el que vol el meu partit, si em permet la broma; jo sé el que jo vull, jo sé el que vol el Grup SOCIALISTA en aquest Parlament, que és tenir la competència d'Educació tan prest com sigui possible.

El que no pot ser és que succeeixin coses com l'altre dia, que el Conseller de Sanitat va dir en una compareixença que el Servei de salut encara no funcionava perquè s'havia enredat per culpa de la traducció. Perdoni, però això són coses que quan m'ho conten quedo al·lucinat. M'ho acaba de contar ara mateix el Sr Gómez i Arbona; jo no hi era, en aquesta compareixença, però si resulta que fins i tot en un servei que vostès diuen que tenen, les coses s'enreden per una traducció, jo ja perd el nord, francament.

I llavors la tàctica de sempre de tirar pilotes fora. Fins i tot ens ha tret Sud-àfrica, però, francament, nosaltres som al Parlament de les Illes Balears, venim aquí a controlar el Govern de les Illes Balears. Jo li puc assegurar que el dia que el govern sigui socialista, ja veuran com feim política de normalització lingüística, perquè nosaltres tenim molt clar que encara que la normalització lingüística sigui un objectiu de tots els poders públics, el poder públic núm. 1 més obligat que ningú és el govern. Si llavors nosaltres, el govern socialista que hi hagués amb la funció de dur endavant aquesta política lingüística no ho fes, llavors vostè podria dir: Vostès tampoc no ho fan, des de l'oposició seria la seva funció, però mentrestant no mescli ous

amb caragols, ni Sud-àfrica, ni el Ministeri d'Educació; parlem de la seva política de normalització lingüística.

L'altre dia em va dir que diguéssim al Ministre Solves que enviï els seus informes en català d'Alacant. Jo li faig una altra proposta, ja sé que vostè dirà que no és del PP, però el Govern que digui al Sr President del PP de València que el que es parla a Alacant és català, perquè el senyor Pedro Agramunt, que deu ser un dels noms més catalans que es poden imaginar, indignat perquè el President del PP de Catalunya havia dit que el valencià i el català són una mateixa llengua, acabar de dir: "Mi lengua es el valenciano, para mí absolutamente distinta del catalán". Evidentment té raó, perquè ell sempre parla en castellà, però vaja, el valencià i el català són la mateixa llengua, vostè ho sap, idò els conti això i jo també sortiré per peteneres com vostè.

L'únic que jo he dit és que vostès són massa porucs. L'altre dia els vaig dir que plantassin cara als qui embetumen els rètols i vostè va contestar que potser a mi m'agradaria que li rompessin la cara, però que a vostè no li interessa. Sra Consellera, li puc assegurar que a mi no m'interessa que li rompín la cara, ni a vostè ni a ningú; ara bé, continuant amb el símil, el que dic és aquesta terra necessita un govern i un conseller de cultura disposat a jugar-se la cara per la nostra llengua, i no li romprien, no passaria res, ningú no li rompria la cara, però que en qualsevol cas estigués disposat a córrer aquest risc. En definitiva, governar és assumir riscos.

Per altra banda, pràcticament ha anunciat que votaran en contra; el seu grup encara no s'ha pronunciat, però s'ha de suposar. Jo li he de dir que no m'estranya que votin en contra, perquè sempre he dit que el dia que vostès tenguessin la majoria absoluta, aquell famós "rodillo socialista" seria un joc d'infants, i ja es demostra. Consti que jo defens la legitimitat de fer ús de la majoria que els ciutadans donen a un partit polític. Per això li han donat, perquè faci ús d'aquesta majoria, però evidentment un ús legítim i no és legítim votar per sistema en contra del que proposa l'oposició encara que sigui raonable i, sobretot, no és legítim votar que no a una proposta i llavors dur-la a terme, perquè fa molt poc en aquesta Cambra, amb els seus vots, el Parlament va prohibir al Govern que entràs en el concert de promoció exterior de la cultura catalana i una setmana més tard vostè va anar a Barcelona i quan va tornar va anunciar que sí, que hi entrarien. Perdoni, el Parlament, pràcticament, amb els seus vots, li va prohibir que entràs en aquest concert. Ara vostè diu que hi entrarà, a mi em sembla molt bé que hi entri, nosaltres ho volíem, però el que vostè no pot fer és votar aquí que no i llavors fer-ho. No ho pot fer, senzillament, perquè és un menyspreu a les institucions democràtiques, a la màxima en aquest cas, al Parlament. Finalment jo vull fer una reflexió als diputats de PP-UM. Les propostes que nosaltres feim són transcripció literal del que diu la Llei de normalització lingüística. Si vostès voten que no, autoritzen el Govern a incomplir la llei; quasi quasi diria que donen al Govern el mandat que no compleixi la llei. De manera que jo m'ho pensaria molt abans de fer una cosa d'aquestes, no podem donar suport al Govern perquè no compleixi la llei. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Moll. Per tancar la qüestió, té la paraula la Sra Munar.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Ma Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Vostè diu que la seva proposta ha estat sols el compliment de la Llei de normalització lingüística. Jo crec que l'oposició no és en aquest Parlament per, quan el Govern proposa lleis i fa reglaments, fer-li mocions diem que compleixi aquestes lleis i aquests reglaments, crec que seria una tasca i un temps un mica perduts. Al contrari del que vostè diu, jo crec que l'oposició pot ajudar molt al Govern, perquè és cert que en aquest Parlament vostès són oposició, però mai no ha d'oblidar que en el Govern de l'Estat espanyol -en el Govern del regne d'Espanya, com diu el meu company Sr Forcades- vostès no són oposició, sinó que són govern, i que temes tan importants com el de l'educació, que vostè sap que és bàsic per a la normalització lingüística d'una comunitat, Són matèries de les que vostès sí que podrien disposar perfectament. Podrien fer aquesta transferència de competències a la nostra Comunitat i, per tant, ajudar positivament a la normalització lingüística i no ho fan.

Un altre tema són els ajuts econòmics. Per què ajuden vostès la Comunitat Autònoma catalana amb més recursos i més possibilitats i no ens ajuden a nosaltres? Jo crec que vostès poden ajudar i que amb aquestes proposicions, amb aquesta manera reiterada de dir que el Govern ho fa malament no contribueixen positivament a millor el tema de la normalització a la nostra Comunitat. Per una altra part, diu que quan el Partit Socialista governi vostès faran una política de normalització lingüística. Enhorabona, si qualche dia ho aconseguen tots ens n'alegrarem, però a mi, perdoni, em fa dubtar, perquè aquesta no era la política que vostès duien endavant durant la campanya de les passades eleccions, quan anaven a les barriades de Palma. No era precisament el català l'idioma que vostès empraven, parlaven en castellà i la intenció era bastant clara.

Per una altra part, tenguí en compte que sempre hi ha estadístiques per poder comparar i contrarestar opinions aquí formulades i una d'aquestes opinions que jo vull rebatre és el fet que vostès farien una altra cosa. Per què no ho fan? Per què aquests ajuntaments on vostès dominen no duen una política de normalització lingüística? Pensi que justament els ajuntaments on vostès comanden i aquests ajuntaments que són una mica la bandera del Partit Socialista són els menys normalitzats i on hi ha un índex més elevat de desconeixement de l'idioma. L'exemple claríssim és Calvià; vostè sap perfectament, Sr Moll, que és el municipi on hi ha un índex més alt d'analfabetisme i on hi ha més castellano-parlants que tenen un desconeixement del català no tan sols escrit, sinó fins i tot oral.

Per tant, donin exemple, col·laborin amb nosaltres; procurin que en els municipis on vostès comanden aquest tema avanci, perquè en la mesura que avanci en tots i cada un dels ajuntaments avançarà també el resultat en tota la Comunitat i hauran contribuït positivament a la seva normalització.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sra Munar. Passam a les intervencions dels grups parlamentaris. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Diputat Sr Vidal i Juan.

EL SR VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr President. Si em permet parlar des del mateix escó, ja que la meua intervenció serà molt breu, més per fixar la nostra postura davant aquesta moció que per altra cosa. Indubtablement, si no fos perquè el que ha dit el Sr Moll tal vegada podria tenir algun reflex de veritat - almanco pareix que ha donat una sèrie de proves documentals - per a nosaltres resultarien òbvies totes aquestes propostes que conté la moció. Com ha dit molt bé la Sra Consellera - que dit sigui de passada ja ha revelat quin futur tendria aquesta moció, desdoblant-se com a portaveu del Govern i també del grup, dient que no donaran suport a aquesta moció - però sigui quin sigui el resultat, que per descomptat està cantat, nosaltres creim que per coherència podem, encara que sigui obvi, torn a repetir, el contingut de les propostes d'acord, hi estam d'acord, valgui el joc de paraules, i donarem suport a totes tret d'una, que és la creació d'una nova direcció general.

Nosaltres creim que així com estan les coses i tenint Direcció General de Cultura i d'Educació, una o l'altra poden desenvolupar perfectament aquesta tasca que tendria la Direcció General de Política Lingüística i som contraris a la creació d'una nova direcció general, ara, en aquest moment. Per tant, torn a repetir que és obvi que la Comunitat Autònoma s'ha de definir amb un programa d'actuació quant a la seva política lingüística i que el Govern de la Comunitat Autònoma ha d'assumir directament la planificació, organització, coordinació i supervisió del procés de normalització lingüística. Quant al tema de la direcció general ja he dit que no hi estam d'acord, però sí amb el punt 4, si bé, torn a repetir, creim que aquesta enquesta és reglamentada a la campanya per a la normalització lingüística. Per tant, estam d'acord que es demani que es faci, si no s'ha fet, i aquesta serà la nostra postura, excepte, torn a repetir, amb el punt tercer d'aquest acord que conté la moció. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Vidal. Pel Grup Parlamentari PSM-EEM, té la paraula el Diputat Sr Morro.

EL SR MORRO I MARCÈ:

Moltes gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

No fa falta dir que el nostre grup, en totes les legislatures, ha donat una gran importància a la normalització lingüística, a la normalització de la nostra llengua, la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears. La veritat és que esperàvem que aquesta moció, aquesta interpel·lació servís per dur a terme un debat, un diagnòstic de la situació sociolingüística a les illes, que es fessin aportacions i que es vessin solucions. De moment, he de manifestar la nostra decepció davant així com fins ara s'ha dut a terme aquesta discussió. En podem parlar molt, es faran aportacions o no durant les properes legislatures i poc aclarirem si no hi ha una actitud molt més positiva, una actitud molt més rigorosa davant aquests temes.

El nostre grup voldria precisar un parell d'aspectes. En primer lloc, efectivament coincidim que l'actuació del Govern balear sobre aquesta temàtica, importantíssima per a la nostra cultura i per a la nostra identitat, de la normalització de la nostra

llengua és molt pobra, molt limitada i insuficient. Efectivament, l'article 3 de l'Estatut indica que el català és la llengua pròpia de les Illes Balears i això és qualque cosa, això és una cosa que val la pena pensar-hi, la llengua pròpia. Tenim una Llei de normalització lingüística aprovada l'any 1986. És cert que va ser objecte d'un recurs d'inconstitucionalitat per part del Govern central. Tenim un bon decret, el Decret 100/1990, de 29 de novembre, regulant l'ús de les llengües oficials de l'Administració de la Comunitat Autònoma, però la realitat va per un altra banda.

Tenim bona llei, tenim bon decret, tenim bones intencions, però el Sr Moll ha llegit una llarga relació d'escrits, d'actuacions, on aquesta llei i aquest decret no es tenen en compte. Obres Públiques, Turisme, Sanitat, cada dia ens trobam amb actuacions d'aquest caràcter. Jo li demanaria, però, Sra Consellera, que no adopti una actitud defensiva; adopti una actitud positiva sempre que es parli d'aquests temes, perquè aquí no venim a dir que el Govern ho fa malament, venim a aportar propostes, a intentar un debat que, més enllà de la crítica o no al Govern, que ajudi a aconseguir aquest objectiu que, honestament, crec que és o ha de ser comú a tots els grups parlamentaris.

Ja he dit que és evident que el Govern balear no compleix la seva mateixa normativa, hi ha una llarga sèrie d'exemples, però també vull dir que l'Administració perifèrica de l'Estat tampoc no compleix aquesta normativa, que també incompleix la Llei de normalització lingüística, i no oblidem que aquesta Administració perifèrica és la que té més funcionaris, és la que realment més possibilitats d'incidir en la normalització lingüística d'aquestes illes. Això és una greu responsabilitat, Sr Moll, que crec que el nostre grup parlamentari té el deure de manifestar en la nostra intervenció.

Podríem entrar en diferents terrenys, diferents aspectes. Què es fa en Funció Pública? Trobaríem una llarga sèrie de recursos enfront de provisions de places on no s'exigeix o no s'exigeix prou el coneixement de la llengua pròpia d'aquestes illes, on no hi ha cap prova obligatòria en català i que moltes vegades, a les proves voluntàries, la puntuació és ridícula, si n'hi ha. La Sra Consellera s'ha referit al problema dels ajuntaments; jo pens que els ajuntaments van fent, que en línies generals treballen, en tot cas serà un problema d'alguns ajuntaments concrets, com ha dit la Sra Consellera, alguns ajuntaments del litoral, alguns ajuntaments grans, que és cert que no han dut actuacions fermes i decidides sobre un tema tan essencial, i precisament perquè aquests ajuntaments són els que tenen la problemàtica més greu i tenien més responsabilitat de dur a terme actuacions decidides.

Jo voldria aportar elements reals, Srs Diputats, no invencions ni suposicions. La situació de la llengua catalana a les Illes Balears no és bona. Les dades varen ser publicades per l'Institut Balear d'Estadística al núm. 2 de Quaderns d'Estadística, sèrie blava, basades no en una enquesta, sinó en el padró municipal d'habitants del 1986. Recordin que va provocar un debat, va provocar articles, va provocar gairebé un escàndol periodístic. Jo voldria recordar algunes xifres referides a Mallorca. De 136.575 mallorquins nascuts en aquestes illes majors de 45 anys, sols 1'1,6% no parla català, ben pocs; entre els menors de 15 anys i majors de 6, ja és el 30% que no parla català, però és que a Palma, a Ciutat de Mallorca, entre els ciutadans nascuts en aquestes illes residents a Palma de Mallorca menors de 15

anys, el 42'5% no parla la llengua pròpia d'aquestes illes, i menors de 10 anys ja és el 50'7% que no el parla.

Per primera vegada en la història hi ha un estrat d'edat de la nostra població on els qui parlen el català ja són minoria, és a dir, ens trobam davant un canvi enorme, transcendental, dins la nostra societat. Ens podríem referir al fet que poc més del 16% de la població de les Illes Balears el sap llegir i escriure. Parlam de Sud-àfrica, parlam del Congo i del tercer món i aquí tenim un procés d'analfabetisme que es propi de qualsevol país del tercer món. És cert que a Menorca hi ha un 26% que el saben llegir i escriure; a Eivissa i Formentera, tan sols el 12%; a Palma, el 16%.

El català, i no és cap invent del nostre Grup Parlamentari del PSM-EEM, cada dia és més poc parlat dins la nostra societat i això no és fer dramatisme, és un fet estadístic. Una altra cosa és que el català es parli al Parlament, a les institucions, que tenguí un reconeixement públic que abans no tenia, però la nostra llengua viu hores baixes, hores difícils que demanen una responsabilitat, una actuació i un programa de les nostres institucions.

Jo que quan es parla de programa, Sr Consellera, no es parla de declaracions d'intencions, es parla de programes concrets. Vostè ha dit que existeix un programa, nosaltres voldríem que aquest programa es conegués en els seus detalls, en els seus aspectes concrets, i li volem donar públicament l'enhorabona per l'acceptació de la participació de les Illes al Consorci de promoció exterior de la llengua i cultura catalanes. Realment a nosaltres ens importa molt més l'actuació pràctica, aconseguir avanços, que el fet que aprovin les nostres propostes, cosa que evidentment també ens agrada. La nostra aportació, en definitiva, és que efectivament fa falta fer una política, però no quan hi hagi competències en Educació, Sr Moll, sinó ara mateix, això és evident. Quan hi hagi competències plenes en Educació podrem incidir molt més en aquests temes, això és el que jo vaig dir o almanco el que jo pensava i pens en aquests moments.

No podem fer que la campanya de normalització lingüística serveixi per justificar la manca d'unes actuacions concretes de totes les nostres institucions. El primer punt del Pacte Lingüístic firmat per totes les institucions fonamentals d'aquestes illes, que és molt important, diu: "Intensificar els seus esforços - s'hi comprometen aquestes institucions - en el si de les respectives institucions per donar compliment total en el termini més breu possible a les disposicions de la Llei de normalització lingüística en tot allò que és de competència i responsabilitat de cada institució, a fi que puguin servir de model i estímul a les institucions cíviques, culturals i als ciutadans en general". Efectivament, si les mateixes institucions no compleixen la normalització lingüística dins la seva pràctica administrativa, dins les seves relacions amb els ciutadans, podrem fer poques campanyes de sensibilització com les que es volen fer i es fan.

Quant al tema dels mitjans de comunicació, no en tenim, i això no es cap retret a ningú, és un fet. En aquests moments no hi ha cap diari en la nostra llengua, no hi ha cap setmanari, no hi ha cap emissora de ràdio feta des de les Balears en la nostra llengua. Realment, sense mitjans de comunicació, en aquestes altures del segle XX és del tot impossible, és una pura entelèquia parlar de normalització lingüística.

Per tant, i fixam la posició del nostre grup, hem de dir que creim que els aspectes que es plantegen són positius. Fa falta un programa d'actuació, fa falta conèixer encara més la realitat i, a més, un precepte marcat per la mateixa Llei de normalització lingüística; fa falta, en definitiva, una voluntat d'intervenir i fan falta partides pressupostàries adequades. Quant al tema de la Direcció General, hem de dir que en aquest aspecte ens abstenem perquè creim que sense programa específic, concret, sense recursos, sense un plantejament concret i decidir de dur a terme una política lingüística, un programa d'actuació en aquesta matèria, és un poc temerari parlar d'una direcció general.

Acabam el segle XX i, certament, a nostra llengua, la llengua pròpia de les Illes Balears es troba en un moment prou preocupant. L'Administració autònoma i l'Administració perifèrica de l'Estat incompleixen la Llei de normalització lingüística. A Catalunya parlen que volen reformar la llei perquè és insuficient; Miquel Riu, Director General de Política Lingüística de la Generalitat, diu que a finals del segle XX esperen que la normalització lingüística haurà acabat; nosaltres, a finals del segle XX, jo no sé si realment haurem començat a fer actuacions decidides i concretes. A veure si ens passarà com a Catalunya Nord i patirem un procés de llatinització, un procés de pèrdua irreversible de la nostra identitat.

Jo confés que, davant el debat, estic amb molts de dubtes, amb una gran incertesa sobre el futur de la nostra llengua. Realment pens que hi ha remei, hi ha remei i en trobarem, sens dubte, però s'ha d'actuar fermament i per part de totes les institucions. El nostre grup creu que la llengua catalana, la llengua pròpia d'aquestes illes, és el resultat de la nostra història, el vehicle essencial de la nostra cultura i del nostre poble, però que no és just un vehicle idiomàtic, és l'element central del nostre patrimoni cultural. Per això tenim confiança en el bon seny del poble i de les institucions de les Illes per a la seva plena normalització. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat .. Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Diputat Sr Marí i Tur.

EL SR MARÍ I TUR:

Moltes gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

La veritat és que aquesta tarda m'han canviat una mica els esquemes que jo havia previst. Pensava que en lloc de sentir l'autoritzada veu del Sr Moll, tendria aquí la coneguda monòdia del Sr Pons i la veritat, com que m'he passat dues tardes preparant aquesta intervenció que al final haurà quedat reduïda a aquesta petita intervenció final, havia pensat dedicar al Sr Pons una frase que queda molt bé en llatí, que és aquella que diu "frequentata dilescunt" que, com tots sabem, vol dir que aquelles coses que es repeteixen moltes vegades acaben per cansar de mala manera, i també li volia recordar el que solíem fer els qui som de poble quan venien aquelles missions properes a la quaresma, que quan arribava el predicador, que generalment era de Mallorca, tothom sortia per no haver-lo de sentir. Dit això amb tot el meu respecte pel Sr Moll i pel Sr Pons, la veritat és que per preparar aquesta intervenció vaig rellegir amb molta

il·lusió aquesta Llei de normalització lingüística que va aprovar aquest Parlament i vaig sentir-me realment molt satisfet quan vaig veure que una vegada més recollia en la seva introducció la nostra història i es feia referència a la Mallorca del 1229 i a l'Eivissa del 1235 amb un petit matís que té la seva importància, que és que vostès varen tenir un rei que els va conquerir, els menorquins també varen tenir Alfons el liberal i en canvi els eivissencs, modestos com sempre varem haver de conformar-nos - molt contents, això sí - amb Guillem de Montgrí, amb Nunó Sanç i amb Pere de Portugal.

No obstant això, quan un ve aquí pensa que això es el Parlament de les Illes Balears i jo vaig quedar tot "asombrat", com deim a Eivissa - tot astorat, com diuen a Mallorca - quan vaig veure Parlament i damunt de tot Círculo Mallorquín. Jo voldria que no es parlàs tant de Mallorca, que també parlassin de Menorca, de Formentera i d'Eivissa, i per favor, per favor, no parlem més d'Àfrica, que prou feina tenim aquí per anar a buscar fam fora de casa nostra. Dit això, tots coneixem perfectament els decrets de Nova Planta, la dictadura i la democràcia, però una vegada més jo no vull parlar de Mallorca, sinó que vull parlar d'Eivissa, i vull que quedi ben clar que una de les coses que ens presentaven en la moció no de llei, el darrer punt, sobre - que es fes una enquesta, ahir dematí, un personatge que per als eivissencs no serà gens dubtós de pro-Popular o pro-Unió Mallorquina - en dir el seu nom alguns amics aquí presents ja diran quin tipus de personatge és, d'altra banda també molt amic meu -, el Sr Bernat Juan i Marí, em va entregar això que vostès demanen que es faci, a Eivissa ja ho tenim fet, enguany ja hem fet aquest estudi del català i la situació lingüística. És un totxo, com deim a Eivissa, bastant notable que jo propòs als de Mallorca. Ja que el Sr Pons va parlar aquell dia d'infraestructures de no sé què, ja que no els podem donar molta infraestructura almanco els podem donar una lliçó de com es fa una enquesta sociolingüística que vostès demanen a aquest Parlament i nosaltres ja la tenim feta.

Dit això, la Conselleria de Turisme, amb l'ajut del Govern Balear també ha fet uns mapes preciosos; jo no sé si a Mallorca els tenen, però a Eivissa sí els tenim, i dels milers i milers de topònims que hi ha posats allà, tots dirigits per la Secció de normalització lingüística del Consell Insular, només hi he pogut trobar una petita falta. Dic això, perquè tots som tan meticulosos que a vegades ens posam en coses que no tenen la més mínima importància. Estic segur que els diputats d'Eivissa aniran a buscar aquests mapes i n'hi trobaran més d'una; jo només els diré el topònim que he trobat malament: en lloc de es Salt d'en Serra, han posat al mapa "es sòl d'en Serra".

Dic això, perquè crec que no hem d'anar amb tants petits detalls de si una cosa està bé o malament, i anar realment a l'esperit de complir aquesta Llei de normalització lingüística. Tenguin per segur que el Govern i el tres consells d'aquestes Balears feim tot el que podem per dur-ho endavant i crec que no ho feim tan bé com voldríem, però tampoc tan malament com vostès volen donar a entendre. El cap de serveis de la Secció de normalització lingüística del Consell d'Eivissa m'ha passat aquest informe - favorable, naturalment - sobre la feina que nosaltres feim, que jo deix a la seva disposició. Així mateix, com a professor llicenciat en Filologia romànica, jo voldria manifestar al Sr Moll el meu rebuig personal total per aquelles declaracions valencianes a les quals vostè ha fet referència. Una persona universitària, naturalment, no pot estar d'acord amb allò

que, tal vegada en un moment de desconeixement, va dir aquella persona de València. No importa ser massa llest per tenir claríssim - i qui no ho tenguí clar, pitjor per a ell - que l'eivissenc, el mallorquí, el menorquí i el formenterenc són català en això estam totalment d'acord.

Vull acabar dient que no donam suport a aquesta proposició no de llei perquè ja tenim tot el que podem que, repetesc no és tot el que voldríem, però que és molt més del que vostès diuen. Ja que vostès estan tan il·lusionats amb aquesta campanya, amb aquest programa, que es parli el català per activa, passiva i perifràstica, crec que és el moment de demanar-los per favor que des de Madrid en enviïn més sou, com deim a Eivissa, i d'aquesta manera aquesta feina podrà ser més efectiva i tal vegada es podrà veure a la vista, valgui la redundància, de tothom. Moltes gràcies, Sres. i Srs. Diputats.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Marí i Tur. Per al torn de rèplica, té la paraula el Sr Moll i Marquès.

EL SR MOLL I MARQUÈS:

Moltes gràcies; Sr President. Sres i Srs Diputats.

Sra Consellera, veig que no hi ha manera de tenir un diàleg. Això és un diàleg de sords, vostè surt i tira pilotes fora, no parla del que jo crec que hem de parlar aquí, que és de la política de normalització lingüística, de la política lingüística del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Vostè retreu l'Administració perifèrica i els ajuntaments i no sé quantes coses que no tenen res a veure amb les seves obligacions que vostès no compleixen, que és el que venim a debatre aquí, la resta són històries.

Vostè parla de si els ajuntaments socialistes fan o deixen de fer. Fins i tot el Sr Morro - jo li agraeisc molt la comprensió, però vaja - ha dit o ha vengut a dir que Calvià no és el cas més paradigmàtic, perquè allà hi ha una immigració fortíssima, hi ha molta gent que ni tan sols sap català. La meua pregunta, Sr Consellera: Perquè l'Ajuntament de Calvià pogués fer política de normalització lingüística, que vol dir anar aplicant, anar parlant, anar usant el català en les seves actuacions ¿no seria necessari que hi hagués una política general - del Govern, evidentment, i de ningú més - que creàs l'ambient social també dins Calvià, perquè aquestes actuacions i aquestes accions fossin assumides per la població? Evidentment que sí, negar això seria negar l'evidència, i aquesta política vostès no la fan. Això es el que fa vuit anys que jo dic en aquest Parlament i no hi manera que la facin, no la volen fer.

A més, ja que entram en el tema dels ajuntaments, no és ver el que vostè diu, així de clar. L'Ajuntament de Manacor mentre ha tengut govern socialista ha tengut una delegació d'alcaldia de política lingüística, ha entrat un batle del PP i el primer que ha fet ha estat llevar-la, de manera que miri vostè si va calçada per a aigua.

Llavors, clar, el de sempre: doblers, que si Madrid ens dóna doblers o no ens en dóna, per què en dóna a Catalunya i no ens en dóna a nosaltres. Vol que li digui per què en dóna a Catalunya i no n'ha donat a Balears? Perquè el Govern de

Catalunya ha estat capaç de negociar-ho, així de senzill. Jo no aniré a Madrid a demanar doblers, jo no som l'interlocutor del Govern central, són vostès. Si no, se'n vagin, ens deixin governar a nosaltres i ja veurà vostè si en duren, de doblers, li ho asseguro que en duren, perquè ho sabrem negociar. Però si vostès ens diuen vagin a Madrid a demanar doblers, perdoni, aquest no és el nostre paper.

Jo vull agrair el seu suport, encara que parcial, als grups que han anunciat que el donarien a la nostra moció. De totes maneres voldria intentar convèncer-los perquè canviïn el seu vot on han dit que no n'hi donaran. La creació de la Direcció General, Sr Vidal, és un altre cavall de batalla de la dreta, com a mínim de la dreta diguem-ne publicista. Els socialistes augmenten el personal i amb això no fan més que "enxufar" amics. Perdoni, per altra banda tots volem que el servei millori i per millorar el servei no hi ha més remei que posar-hi més gent a fer feina. El que no es pot fer és millorar el servei i no posar-hi gent a fer feina. El que nosaltres deim és que hi ha d'haver un organisme que tenguí la competència i la responsabilitat específica de fer totes aquestes funcions, perquè l'òrgan crea la funció i, sobretot, es justifica a si mateix a través de la funció. Per tant, a mi m'interessa que hi hagi un òrgan que tenguí aquesta responsabilitat; com que no tindrà res més a fer, haurà de fer aquesta funció o el treuran defora, i això crec que és un gran avantatge, crec que seria bo que hi donassin suport.

Als amics del Grup Parlamentari PSM-EEM: També cauen en la trampa del Govern j van a cercar si l'Administració perifèrica fa o deixa de fer. Jo no li discutiré si l'Administració perifèrica fa o deixa de fer, el que li dic és que el plantejament que nosaltres feim aquí és un plantejament d'exigir posar primeres fites, donar primeres passes d'anar creant fets consumats. Nosaltres demanam això, perquè a partir d'aquestes primeres passes ja aconseguirem llavors donar-ne d'altres, sobretot tenint en compte que l'actuació de l'Administració perifèrica ha de ser en col·laboració amb el Govern de la Comunitat Autònoma.

Si el Govern de la Comunitat Autònoma no col·labora, com no fa, o no col·labora amb prou èmfasi, com a mínim. Jo no dic que no hagi fet res, Sra Consellera, perquè vostè llavors sempre diu que he dit que no ha fet res; qualche cosa ha fet, no li ho discutec, però insuficient, evidentment insuficient des del nostre punt de vista. Qui ha de fer, com he dit abans, la política necessària perquè la nostra llengua no sigui com el llatí a l'edat mitjana, que tothom el sabia però ningú no el parlava, és el Govern. El Govern ha de fer la política necessària perquè aquesta llengua sigui la llengua d'ús normal dins la societat de les nostres illes.

No és per a res, Sr Morro, però, per favor, no doni tan poca importància al fet que aquí es rebutgin unes propostes, que es voti en contra de fer una cosa i llavors es faci aquesta cosa, perquè la institució democràtica del Parlament exigeix un respecte que consisteix, entre altres coses, que allò que acorda el Parlament ha d'anar a missa o, més ben dit, ha d'anar a la societat. El que no pot és que aquí es proposi una cosa i es voti que no perquè ve de l'oposició i llavors es faci, Això, insisteisc, és un menyspreu del Parlament.

Finalment, jo voldria insistir als Srs del PP amb el que he dit al final de la meua intervenció. Per favor, reflexionin a veure si

realment vostès poden donar permís al Govern per incomplir la llei. La votació en contra d'aquesta proposició de llei no és més que això, perquè, insistesc, i per això ho he fet, tampoc no ens d'enganar, la meua moció, la nostra moció no fa més que citar textualment articles de la Llei de normalització lingüística. Si vostès diuen que no ho compleixin, de què anam? Donam permís al Govern per no complir la llei i això no pot ser. Jo vull comprendre que si vostè va preparar la seva intervenció amb tanta cura, que - l'hagi volguda amollar sigui com sigui, però deixi en pau el Sr Pons, que no tenia res a veure amb aquest tema.

Sr Marí, jo li vull dir una cosa: Diu que a Eivissa ja s'ha fet l'enquesta; a Mallorca, en un moment determinat també se'n va fer una, però, clar, això és una foto fixa, és saber com es troba el coneixement de la llengua en un moment determinat. Si volem fer un procés de normalització és necessari fer aquesta enquesta, actualitzar-la cada any i fer el seguiment per saber si efectivament la nostra política de normalització lingüística va millorant la situació o no la millora i, si no la millora, poder rectificar. Això no és el mateix que fer una enquesta, que es fa i ja s'ha fet. Això és igual que aquelles enquestes d'intenció de vot que es fan a mitjan legislatura, "a veure, farem una enquesta d'intenció de vot"; no serveix per res, hem de fer un seguiment i amb això ben igual.

Finalment, jo li vull contar una anècdota d'un eivissenc - segur que molts de vostès la coneixeran - per agrair-li que hagi dit que no està gens d'acord amb el que va dir el seu company de partit valencià respecte del valencià i el català. Un eivissenc va anar a Barcelona i quan va tornar un amic seu li va demanar si li havia agradat. Diu: Sí, m'ha agradat molt, però no sabia que a Barcelona hi hagués tanta gent que parla eivissenc. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Moll. Dins el torn de contrarèplica, té la paraula el Sr Morro del Grup PSM-EEM.

EL SR MORRO I MARCÈ:

Moltes gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats. Primer, referint-nos al que ha dit el portaveu del Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, voldríem dir que efectivament nosaltres aplaudim aquesta labor d'investigació que vostè ens ha mostrat, aquest totxo que ha dit, però això no és això. Les estadístiques canten i Eivissa és on la situació lingüística, pel que respecte al nostre idioma, es troba en una situació més dramàtica.

EL SR PRESIDENT:

Sr Morro, li prec que dins aquest torn de contrarèplica és refereixi a la rèplica feta amb anterioritat pel Sr Moll, no a la plantejada pel portaveu del Grup PP-UM, que no ve al cas.

EL SR MORRO I MARCÈ:

Gràcies, Sr President. Quant al que ha dit el Sr Moll, jo voldria dir que efectivament parlem de l'actuació del Govern balear, això és indubtable, d'això el nostre grup n'és perfectament conscient, però també som molt conscients que quan es parla de

normalització lingüística s'ha de fer amb una mica de globalitat, com quan es parla de reconversió industrial, de política comercial o de política agrària. Aquí hi ha diferents administracions que incideixen sobre una problemàtica.

Les darreres setmanes nosaltres hem vist que el seu partit- vostè diu que no és interlocutor del Govern central - o representants dels seu partit fan viatges contínuament a Madrid; els diaris transmeten aquestes visites, aquestes anades. Nosaltres agrairíem que continuassin fent viatges i que continuassin treballant i lluitant per aconseguir un mínim de coherència amb la Constitució i amb l'Estatut d'Autonomia, que diu ben clar quina és la situació d'oficialitat del nostre idioma. A vegades, Sr Moll, quan nosaltres ens referim a l'Administració perifèrica és perquè sabem la importància que té a les Illes Balears, i que té una grau responsabilitat en el tema de la normalització lingüística.

Per tant, el que pensam és que en el Parlament no hem de caure en un joc de ping-pong, sinó que hem d'assumir les nostres responsabilitats i assumir una qüestió amb plena coherència, i és que el Govern central, si no és el que té més responsabilitat en la situació de minorització del nostre idioma - personalment, pens que sí -, com a mínim en té tanta com el Govern balear. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Morro. Dins el torn de contrarèplica, té la paraula el Diputat Sr Marí i Tur.

EL SR MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr President. Sr Moll, si hem de fer una enquesta i l'hem de seguir, en algun moment l'hem de començar. El que ha fet a Eivissa el Sr Bernat Juan i Marí i una llista de 20 professors més que jo porto aquí, ha estat posar aquesta primera fita. Ara ens deixi progressar per aquest camí, en algun moment s'ha de començar, que és el que vostès demanaven. El que vostès demanaven, nosaltres ja ho hem començat. Ara, endavant. Cada any, naturalment, s'anirà fent aquesta enquesta i sabrem el progrés que fa la normalització lingüística a Eivissa. Sr Morro, no estic en absolut...

EL SR PRESIDENT:

Sr Marí i Tur, el torn de contrarèplica no per replicar a les intervencions anteriors del Sr Morro, sinó a la rèplica del Sr Moll.

EL SR MARÍ I TUR:

Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Marí. Conclòs, idò, el debat passarem a la votació de la moció. Per què demana la paraula, Sr Vidal?

EL SR VIDAL I JUAN:

Per una qüestió d'ordre, Sr President. En el sentit de que si es possible, voldria demanar que es voti separatament el punt 3 de la moció.

EL SR PRESIDENT:

D'acord. Passam a votar en primer lloc de la moció 1866 del Grup Parlamentari SOCIALISTA els punts 1, 2 i 4 i votarem apart el 3. Sres i Srs Diputats que votin a favor dels punts 1, 2 i 4. es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres i Srs Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

El resultat de la votació ha estat el següent: A favor, 28; en contra, 30. En conseqüència, queden rebutjats els punts 1, 2 i 4 de la moció i passam a la votació del punt 3.

Sres i Srs Diputats que votin a favor del punt 3 de la moció, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

El resultat de la votació ha estat el següent: A favor, 20; en contra, 34. Abstencions, 5. Queda rebutjat també en punt 3 i, en conseqüència, tota la moció 1866 presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, sobre política lingüística del Govern de la Comunitat Autònoma.

IV.1.-) INTERPEL·LACIÓ R.G.E. NÚM. 1729/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A PROGRAMA LEGISLATIU EN MATÈRIA DE CULTURA PREVIST PER A LA LEGISLATURA 1991-95.

EL SR PRESIDENT:

Passam al punt següent, corresponent a interpel·lacions. La primera és la núm. 1729, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a programa legislatiu en matèria de cultura previst per a la legislatura 1991-95. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr Damià Pons i Pons.

EL SR PONS I PONS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

Crec que és important entrar en una matèria un tant descurada, almenys en el camp cultural, que és el tema de les iniciatives legislatives. Aquest Parlament, d'acord amb l'article 19 de l'Estatut, representa el poble de les Illes Balears, exerceix la potestat legislativa, aprova els pressuposts de la Comunitat i controla l'acció de govern. Veure el Parlament com a simple cambra de control és desestimar l'element fonamental. Una vegada que el Parlament ha votat un president, s'ha constituït un

govern, la tasca legislativa és la definició màxima del Parlament; també hi ha la de control, però la legislació és tan prioritària que fins i tot la Constitució defineix els parlaments de les comunitats autònomes com assemblees legislatives.

Es treballa de cara a una àrea competencial molt important. Cultura podrà al·legar que hi pot haver una ampliació competencial, però substancialment les competències culturals són en mans de la Comunitat Autònoma i si una llei és la norma jurídica de caràcter general i obligatòria dictada pels òrgans als quals l'ordenament jurídic atribueix poder legislatiu, ¿quines normes jurídiques de caràcter general i obligatori s'impulsen, pensen impulsar-se, de cara a actuar dins tot aquest gran terreny que és el camp de la cultura a les Illes Balears?

Hem de tenir present que la diferència substancial és que el Parlament, òrgan central de la Comunitat Autònoma, és el que elegix el President. El President forma el Govern, però la columna vertebral és el Parlament, és la representació popular. La diferència fonamental amb els altres òrgans territorials de l'Estat és precisament la seva capacitat legislativa, allò que ens diferencia substancialment del concepte de província, del concepte de consell insular, de municipi, de mancomunitat, de totes les figures que es puguin posar de l'organització territorial, és precisament aquesta capacitat legislativa. En aquest moment, lògicament, ens trobam dins un procés europeu i també hi haurà iniciatives europees que ens afectaran, però a nivell d'Estat espanyol només les Corts generals i aquest Parlament podem impulsar lleis que afecten els ciutadans de les Illes Balears, i això precisament és el contingut fonamental d'aquesta interpel·lació: Es treballa? Es pensa treballar? Realment el balanç que després plantejarem és bastant preocupant.

Quines són les condicions per actuar, en matèria legislativa, dins els diferents camps de la cultura? Capacitat legislativa? La tenim, article 19 de l'Estatut. Competències? Competències exclusives, article 10 de l'Estatut: arxius, museus, biblioteques, patrimoni monumental, paisatgístic, d'interès per a la Comunitat Autònoma, etc. Per tant, un ampli camp competencial, una capacitat legislativa. L'element fonamental de cara a exercir aquesta capacitat legislativa, però, seria si és convenient o no. Podem fer determinades coses? De vegades és més prudent esperar, però creim que precisament es aquí on hi ha l'error greu en la política que practica el Govern de la Comunitat Autònoma i, en concret, la Conselleria d'Educació i Esports, que és l'àrea responsable d'impulsar les iniciatives legislatives en aquesta matèria.

És evident que si no hi ha una normativa tot aquest terreny competencial queda deseparat d'unes normes eficaces. Seria molt interessant observar la diferència de tractament que fa aquest Govern en les matèries que considera importants i les que considera secundàries. Tornaré a treure l'exemple dels falcons i les cadeneres. Els falcons legislen molt, no hi ha dubte. L'ordenació territorial, això és vital, el més valuós econòmicament. Aquest país, què és? El seu mateix territori. Repassin la quantitat de norma jurídica general i obligatòria que s'ha creat en aquesta comunitat des del 1983 que afecta el territori. Per què? Perquè es considera una àrea d'actuació prioritària, és així de senzill, no és una cosa marginal, no és un ram de flors com la cultura, que és allà, a un racó, molt maco; que surt al diari cada dos per tres, anuncia coses, etc., etc., però

que a l'hora de legislar pràcticament no ha fet absolutament res, després faré balanç.

Això si, on hi ha qüestions de valor, qüestions de territori - el territori és el màxim valor -, allà hi ha lleis i ja no diguem de les iniciatives legislatives d'extremada urgència impulsades per l'ària de la qual és responsable el Sr Forcades. Un cànon, una cosa urgentíssima, dia 1 de gener del 1992 ha d'estar en vigor, tot ha de ser urgent, hem de fer via, necessitam diners. Sí, necessitam diners, però es fa d'una manera ponderada? Hi ha la mateixa prudència que diuen que hi ha d'haver per a les coses de cultura? En absolut. Recordant Quevedo, pensaria que el poble sofert arribar a pensar que li posaran canons sobre el respirar.

Però facem un balanç seriós d'iniciatives legislatives en matèria de cultura. Dia 7 de juny del 1983, el Sr Cañellas va fer el seu primer discurs d'investidura. ¿Va anunciar que estava disposat a afrontar la gran responsabilitat històrica, a entrar dins les matèries de cultura i donar una resposta normativa per defensar els arxius, les biblioteques, el patrimoni, etc.? Va anunciar res? Repassin el discurs, no hi ha absolutament res, no hi ha ni una paraula. Una persona que ha de governar no pensa fer cap llei. No li importa que estiguin en vigor lleis centralistes, res. No va anunciar cap programa legislatiu en matèria de cultura, hi va haver una cosa encara més preocupant: En un debat de política de la Comunitat Autònoma, dia 10 de desembre del 1985, el Sr Cañellas es va despenjar amb una tesi realment genial que deia: "Una tesi errada i perillosíssima identifica eficàcia institucional amb activitat legislativa. Allò que és difícil i intel·ligent és legislar sobre les coses necessàries".

És necessària, la cultura? No ho devia ser gens, perquè des del 1985, que va pronunciar aquestes paraules, fins ara, iniciatives estrictament del Govern de la Comunitat Autònoma en matèria de cultura, ni una. I clar, si el President pensava això, què no havien de pensar els altres membres del Govern? Dia 15 de març del 1984, el Sr Gilet així mateix havia dit: "És intenció del Govern presentar un projecte de llei de defensa del patrimoni històrico-artístic; aquest projecte de llei es troba en fase d'elaboració". Vàrem pensar que tal vegada la cosa anava de veres, però va passar el temps, el Sr Gilet va desaparèixer com a conseller de cultura, va entrar la Sra M^a Antònia Munar, va entrar un altre govern - conservador com el primer - i a una interpel·lació del Grup SOCIALISTA, dia 15 d'octubre del 1987, la Sra M^a Antònia Munar deia: "En el futur - sempre en el futur - l'objectiu serà la protecció del patrimoni monumental, cultural, històric i artístic, i per aconseguir-ho s'arbitraran les mesures legislatives i educacionals necessàries, adaptades sempre a les necessitats econòmiques".

El Sr. Gilet va parlar l'any 1984, la Sra M^a Antònia Munar l'any 1987, i varen passar dies, mesos i anys. Recordant Marquina, "pasó un día y otro día, un mes y otro mes pasó"; varen passar tots els anys, som al 1991 i sense necessitat de recordar els versos bastants dolents del Sr. Marquina, la veritat és que encara esperam les mesures legislatives que ens anunciaren. Evidentment, el Sr. Cañellas, si no en va parlar el 1983, tampoc no en va parlar dia 15 de juliol del 1987, un altre discurs d'investidura, ni dia 27 de juny del 1991, supòs que ja pensat que per guanyar eleccions la cultura no és necessària en absolut.

No obstant això, hi varen haver uns certs compromisos i aquests compromisos mai no es varen complir. A una interpel·lació de

l'any 1988 sobre matèries culturals - n'hem tengut moltes -, la Sra Ma Antònia Munar deia: "Al parlar de vostè - es dirigia a mi - que altres comunitats tenen una legislació ja sobre arxius i biblioteques, i jo li dic - em deia vostè, Sra Consellera - que tenim una comissió que serà l'encarregada de fer aquesta normativa legislativa". Això l'any 1988, ha passat temps, fa tres anys i mig; aquesta comissió no es deu haver guanyat gaire els seus jornals, perquè encara esperam aquesta normativa legislativa.

I més encara: Dia 4 de maig del 1988, per si de cas no ho havíem sentit bé, la Sra Consellera ens va tornar a reiterar: "Una altra vessant de la política de museus - parlàvem de museus - és la política de redacció de la normativa legal en matèria de museus. Actualment, personal especialitzat treballa en la seva redacció". Sí, hi va haver un projecte de llei de museus, projecte que precisament no va sortir de personal especialitzat. Ni el Sr Lluís Plantalamor, del Museu de Menorca, ni el Sr Guillem Rosselló Bordoy, del de Mallorca, ni el Sr Fernández, d'Eivissa, ni cap vertader especialista no va participar en aquest infaust projecte de llei que mai no va arribar a caminar dins el Parlament. Es va presentar, es va nomenar la ponència, mai no es va reunir la ponència i tot es va acabar amb les eleccions del 91. Per tant, l'única iniciativa va quedar pràcticament morta pel camí.

En definitiva, això és el balanç: Que a nivell legislatiu, únicament hi ha hagut dos fets, dues normes impulsades dins aquest Parlament - un minut i acab, Sra Presidenta -, totes dues a l'època del Sr Gilet - prengui nota, Sra Consellera -, que fins i tal ja deia mig en broma que havia estat el quadrienni negre de la cultura, però és que vostè durant dues legislatures no ens ha anunciat seriosament cap programa legislatiu. La llei de normalització lingüística, la Llei 3.1986 de 29 d'abril, no va ser pròpiament una obra del Sr Gilet, que hi va anar de molt males retranques, però era una pressió social, s'havia estrenat l'autonomia, es considerava que la normalització lingüística era important i aquesta pressió va crear un consens positiu perquè aquesta llei s'aprovàs per unanimitat dins aquest Parlament i afortunadament va ser així.

L'altra llei, ja al final de la primera legislatura, la llei de mesures de foment del patrimoni històric de les Illes Balears, va ser una iniciativa del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que afortunadament va donar un resultat positiu a l'hora de la votació. Gràcies a això, Sra Consellera, vostè disposa d'un 1% de cara a determinats projectes en el camp de la cultura. Si repassa altres comunitats autònomes en matèria d'iniciatives legislatives, veurà com el seu balanç és absolutament desolador. No pot ser més desolador, perquè d'ençà que es Consellera de Cultura no !!liba hagut ni una sola llei que s'hagi aprovada, dins un camp tan important com aquest dins aquest Parlament, i és un camp fàcil, no és el camp difícil dels falcons, com he dit tantes vegades, on es ventilen grans interessos. Aquí no hi ha interessos, però ni en aquestes circumstàncies no ha estat capaç de plantejar una vertader programa legislatiu. Moltes gràcies.

(L'Honorable Sra Vice-presidenta primera substitueix el Molt Honorable Sr President en la direcció del debat).

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Té la paraula la Sra Consellera.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (M^a Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sra Presidenta. Sres i Srs Diputats.

“Pasó un día y otro día, pasó un mes y otro mes”, i vostè hi deu poder afegir “y mi objetivo no logré”, perquè malgrat els seus esforços per desprestigiar aquest Govern, que segons vostè té una gestió nefasta i el President del qual té un escassíssim interès per la cultura, i a pesar que digui amb aquest to “d’aquest govern conservador PP-UM”, el cert és que ha passat una legislatura i una altra i aquest Govern conservador PP-UM continua assegut als seus escons i al Govern i vostè continua a l’oposició. Això significa qualque cosa i com a mínim l’hauria de fer meditar. No ho devem fer tan malament quan el poble ens renova la confiança i continua creient en nosaltres.

Jo li puc dir que l’experiència en la gestió cultural que ens ha proporcionat la darrera legislatura i l’estudi que s’ha dut a terme durant aquest període obre els recursos i les mancances del món cultural, ens duu a creure que realment hi ha necessitat d’una elaboració de normativa legal pròpia d’aquesta Comunitat que reguli el mapa cultural de les Illes Balears, i que tenim prevists uns determinats projectes per dur endavant en aquesta legislatura, entre els quals li puc esmentar una llei de patrimoni històric de les Illes Balears que reglamentí tota l’actuació de preservació i d’intervenció sobre el patrimoni històric-artístic autònom i l’aprovació de la futura llei d’adequació de les xarxes d’instal·lacions en les condicions històriques ambientals.

Aquesta és una llei pionera en tot l’Estat espanyol que podria tenir aplicació nacional si el Consell Nacional del Patrimoni històric la recull i la proposa al Senat per a la seva aprovació amb l’interès que ens ha manifestat; ja es trobava a punt la passada legislatura, la no presentació va ser una qüestió de terminis, però vostè ja en tenia coneixement. També la llei d’arxius, museus i biblioteques; vostè sap que la llei de museus estava prevista, que no li agradi ja és un altre problema, sol passar que els dos costats no estiguin d’acord quant a les lleis. Quant a la d’arxius i biblioteques, estam en el tema per tal que també es pugui aprovar dins aquesta legislatura: quant a la normativa sobre excavacions arqueològiques, també es treballa en aquest tema; el passat Consell de Govern ja ha aprovat la normativa sobre les declaracions de béns d’interès cultural, i pel que fa a normalització lingüística hi haurà una ampliació del Decret de toponímia.

Això és el que afecta la matèria cultural i legislativa, atès que no m’ha paregut oportú entrar en matèria educativa i esportiva perquè no crec que fos objecte de la seva interpellació. El Govern té interès en tot allò que afecta la cultura, pens legislar, creiem que la primera fase era d’estudi i de saber exactament quines eren les necessitats. Li vaig anunciar que en una segona fase hi hauria uns determinats temes d’execució i de legislació i vostè sabia perfectament, o almanco o podia saber, que alguns d’aquests temes estaven preparats i els altres en fase de preparació dins la Conselleria de Cultura, Educació i Esports. No entraré en comentaris sobre el President del Govern, sobre el lloc que ocupa la cultura ni sobre la referència expressa a rams de flors perquè m’ha paregut de bastant mal gust.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sra Consellera. Per fixar la seva posició, té la paraula el representant del Grup Parlamentari Mixt.

EL SR VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sra Presidenta. En aquest moment no definirem la nostra postura sobre la interpellació; si esdevé en moció, ja ho farem. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Vidal. Per fixar la seva posició, té la paraula el representant del Grup Parlamentari PSM-EEM.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies Sra Presidenta. Evidentment, l’Entesa de l’Esquerra de Menorca i el Partit Socialista de Mallorca han estat actius en matèria de cultura i dins aquest Parlament. Què hem de fer, en aquest Parlament? Bàsicament lleis i exercir el control de l’Executiu. Les propostes que aquí s’han vist, idò, han estat ben esquivades i ben escadusseres per part de l’Executiu. Projectes de llei, que jo recordi, a l’anterior legislatura, en matèria de protecció del patrimoni històric i cultural només en conec una. Precisament va ser objecte d’una esmena a la totalitat per part del nostre grup, però amb açò també vull dir que no està gens malament que el Govern, no deixi de banda, però sí superi la fase del decret, de la normativa, de la reglamentació i es decideixi d’una vegada a impulsar legislació, que és el marc dins el qual, després, han de derivar les normatives, però - vostè ho sap perfectament, Sr Pons - les poques lleis que s’han fet en aquesta Comunitat Autònoma sembla que s’han fet aquí més pel gust de transgredir-les o de no obligar al seu compliment que per altra cosa.

En segon lloc, la llei, en aquesta Comunitat Autònoma i per a aquest Govern, és un paper escrit sovint lletra morta. Les lleis també necessiten la sang, la saba de la finançació adient per impulsar les normatives. No volem lleis, com deia Martín Fierro, que esdevinguin, aquell ganivet que no fereix, que no fa mal a qui el maneja - “La leyes como el cuchillo, no fiere a quien lo maneja” -, ni lleis de l’embut. Tampoc no em referiré al principi neo-marxista que la llei i el dret són el reflex dels interessos de la classe dominant. Demanar lleis a un govern ultraliberal és tan inútil com obrir solcs a la mar i, en conseqüència, també és lògic, des d’aquesta perspectiva, que no presenti ni tan sols recursos d’inconstitucionalitat en defensa de les mateixes competències d’aquesta Comunitat Autònoma. Em referesc, per exemple, a la Ley del Patrimonio Histórico Español, contra la qual el Parlament de Catalunya o el Parlament de Galícia presentaren recurs d’inconstitucionalitat i, precisament gràcies a aquest recurs, recentment s’ha acabat de reconèixer que la declaració de béns d’interès cultural corresponia fer-la a la Comunitat Autònoma, que té competències plenes exclusives en aquesta matèria.

Per tant, a la vista del que s’ha sentit avui capvespre, pensam que d’aquesta interpellació en sortiran, com a mínim, mesures d’impuls a l’acció legislativa d’aquest Parlament. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr López i Casasnovas. Per fixar la seva posició, té la paraula el representant del Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA No fa ús de la paraula? Idò per al torn de rèplica, té la paraula el Sr Damià Pons.

EL SR PONS I PONS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

De bones intencions, l'infern n'és ple; vostè ho sap, Sra Consellera. De promeses incomplides, l'infern, no ho sé, però aquest Parlament, segur. Vostè ha anunciat una altra vegada la parafernàlia legislativa que anirà anunciant cada vegada que li diguem: l d'això, què hi ha? "No, és que ho vaig dir tal dia, ho farem, hi treballam, hi ha una comissió!". Aquesta història l'han de contar a persones indocumentades que no saben què passa dins l'àrea on vostè treballa; a aquest Diputat, al Grup SOCIALISTA, en matèria de cultura, si ha d'explicar coses aquí, procuri que tinguin fonament.

Per què? Perquè dia 19 de maig del 1988 ja ens va fer una espècie de llei dels tres estats com la de Hegel. Primer, un estudi sobre els tres museus, això que li agrada tant, pintura de les Balears, el del mar i el de la ciència i la tecnologia. En segon lloc, dur a terme el concurs i adjudicar els estudis d'infraestructura de depòsits culturals; tercer: tesis, antítesis, síntesi. La síntesi era: "Una vegada realitzat l'estudi i el cost de les seves previsions, s'encomana a un equip de tècnics la redacció de les bases d'una llei o d'un conjunt de lleis que regulin les instal·lacions que integren el depòsit cultural en general", 19 de maig del 1988, i el 1991, quan arriba l'hora de traçar el pressupost, perquè clar, la cultura, no sé si són rams de flors, però els falcons estiren més doblers. La prioritat legislativa, la prioritat econòmica, la prioritat en tot és dels interessos dels grups de pressió que fan costat i condicionen, lògicament, la política del Govern.

Havien de ser 4.500 milions, pagina 133 del pressupost, i s'ha quedat en 3.000 i escaig, molt poc, i també hi ha la teoria de les tres fases. Una primera fase, elaboració d'estudis i projectes propis; segona fase, que correspon a ara, no diu en absolut que hi haurà iniciatives legislatives i quines seran, en absolut. Per tant, el que vostè ens acaba d'anunciar, el que vostè ha demanat que l'ajudassin a sortir d'aquest pas, a veure com ho feim, que ara necessiten el Parlament, què he de dir? Home!, hem d'anunciar moltes lleis: Xarxes, arxius, biblioteques, el que vulgui, però darrera això no hi ha res, no hi ha res.

En aquest moment ni tants no treballen en el tema de tornar a presentar la Llei dels museus, no hi treballen, no ens enganem, això ho sabem perfectament, i lògicament anam a la cua de les iniciatives legislatives en matèria de cultura a nivell d'Estat, perquè si feim un petit repàs - i deixarem moltes coses pel camí - veurem que les autonomies que ens serveixen de model per dir "hem de ser com Catalunya i el País Basc, com les nacionalitats històriques i també com Galícia", aquestes comunitats autònomes ja fa temps que han resolt aquests problemes. Catalunya, Llei de biblioteques del 1981, Llei d'arxius del 1985, Llei de Museus del 1990, fins i tot l'any 1989 ja varen modificar la Llei d'arxius. Per què? Perquè es va fer una llei, es va veure que hi havia unes determinades disfuncions i es va entrar en el

tema de modificar-la. Miri si ens duen camí; nosaltres, de tot això, res de res de res.

Andalusia. Li he posat un exemple d'on governa una dreta nacionalista. Andalusia, govern del PSOE: Biblioteques, 1983; arxius i museus, 1984. Galícia: Llei del consell de la cultura gallega, el 1983; fins i tot la Llei de protecció de les pedres ornamentals del 1985, Llei de biblioteques del 1989, prenguin exemple del Sr Fraga, els ho dit moltes vegades. El Sr Fraga té una frase magistral que haurien d'escriure al frontis de la Conselleria: "No pensem en les pròximes eleccions, pensem en les pròximes generacions".

Tampoc no traguem el tema que la cultura i la falta de política cultural té res a veure amb els èxits electorals; en tot cas seria el principi que com més incultura, més vots i, francament, no crec que siguin capaços de defensar en públic aquesta teoria. Com he explicat altres vegades en comissió, els vots es fan per uns altres mecanismes socials.

Si volen un exemple més semblant al d'Unió Mallorquina, vagin a Aragó, on va governar el PSOE i ara governa el Partit Aragonès Regionalista: Llei d'arxius del 1986, Llei de biblioteques del 1986, Llei de museus del 1988. Volen informació fins i tot d'on ve el Sr Aznar? Vols Castellà i Lleó? Llei de biblioteques i altres. Què passa? Jo he tret l'exemple del ram de flors i no és cap exemple despectiu; un ram de flors és una cosa molt maca que es posa a un racó o al centre i tothom considera molt bell, però que és absolutament inofensiu.

Què feim, realment, en cultura? Gràcies a vostès, quantes biblioteques s'han creat? Quants d'arxius s'han salvat? Quin patrimoni s'ha protegit? Han aturat els peus als de les excavadores que han destruït coses a la vorera dels camins rurals? Res de res. Hi ha falcons i xoriguers, però els xoriguers també comanden. Al final, la cultura sempre va darrera, la protecció de qualsevol element cultural sempre va darrera, sempre hi ha una justificació, sempre hi ha allò de "no ho sabíem", "no sabíem què passava", "Què té més! En definitiva això són coses que només interessen a quatre intel·lectuals".

Això és la realitat cultural, Sr Consellera. Vostè no pot presentar un balanç i ho podria fer, com el Sr Jordi Pujol. Què li impedeix a vostè actuar com ho han fet els de Convergència i Unió a Catalunya, legislar sobte totes les àrees culturals? Fins i tot han legislat - i ho han assignat a l'àrea de cultura - el tema del Patronat de la muntanya de Montserrat perquè, a part de pedres, també hi ha un centre important de cultura, un gran centre cultural. Vostè quin balanç pot presentar? No hi ha resposta, no n'hi ha.

Si és en el tema de legislació, hi ha un buit absolut. I sap què hi ha darrera aquest buit? Una falta absoluta d'interès. Per què no s'han fet iniciatives en matèria d'arxius, museus i biblioteques? Perquè s'ha d'entrar en una matèria, s'han de dictar unes normes, s'ha de dir es pot fer això o això no es pot fer. Si fa una llei de patrimoni s'haurà d'enfrontar amb els falcons i els xoriguers, hi haurà arpades i no dubti que sortirà perdedora. La prova d'això, la prova més clara d'una derrota política - com en qualsevol terreny és que l'adversari no es presenti. Si no es presenta l'adversari cultural per frenar el desastre dels falcons que hi ha dins aquest Govern, que representen uns interessos ben concrets i tenen un pressupost molt superior al seu, no dubti

que aquests han sortit guanyadors en la batalla pressupostària. Si vostè intenta fer realment aquestes lleis de defensa del patrimoni, sobretot la de defensa del patrimoni, no dubti que li sortiran a camí, i serà bastant patètic perquè, si hi hagués una batalla interna aquí dins, els únics que li farien costat serien els de l'oposició. Dels seus, l'únic que pot esperar és que l'ajudin a acabar amb el patrimoni que queda, són aquests els qui governen la Comunitat Autònoma.

Per tant, esperam les lleis, però cregui que si arriben hi haurà d'haver moltes esmenes per donar-les la dimensió de protecció de patrimoni, d'arxius, de museus, etc., que ha de tenir tota l'àrea cultural. Vostè, dins el Govern, representa una part molt important en el nostre país; la part que va donar la batalla per aconseguir l'autonomia. Els qui es varen apuntar a l'autonomia i la dominen, els falcons, a l'hora de batalla primera no hi eren, però ara tenen el poder. Vostè ho sap i serà molt difícil que aconseguïxi tirar endavant aquestes lleis. Moltes gràcies.

(El Molt Honorable Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Pons. Per a la contrarèplica, té la paraula la Consellera Sra Munar per un temps de cinc minuts.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Ma Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats. Sr Pons, en especial.

No he improvisat la legislació que avui he dit que duríem endavant en aquesta legislatura i m'estranya molt que no hagi llegit els quatre Butlletins Oficials de l'Estat que per a vostè són els mitjans de comunicació, que oportunament, quan vaig presentar el programa, varen sortir publicats. El mateix que he dit avui ho podia haver llegit en aquests butlletins que vostè té i als mitjans de comunicació.

Per una altra part, li donaré el resum del perquè en moltes matèries la nostra Comunitat no es troba al mateix nivell que la catalana, la basca o la gallega. M'ha passat la informació en aquest moment segurament un d'aquests falcons o xoriguers dels quals vostè parla, on em diuen que en el pressupost del 1990 el País Basc tenia un pressupost de 287.000 milions de pessetes. El producte interior brut d'aquest mateix anyera de 3 bilions de pessetes; el tant per cent d'això representava un 9,29%. La Comunitat de Catalunya, l'any 1990 tenia un pressupost de 473.000 milions de pessetes i el producte interior brut era de 9 bilions de pessetes. Això representava un 4,77% i la nostra Comunitat Autònoma - i altres com potser la gallega o l'andalusa, perquè també són diferents en tamany - tenia un pressupost de 24.000 milions de pessetes i un producte interior brut de 1.251.257.000 milions de pessetes, és a dir, que a diferència d'un 9,29, un 4,79 o 9,78% etc., de les altres comunitats, la nostra és 1,99%.

Crec que això és demostratiu i dona resposta a moltes de les preguntes que vostè fa. Habitualment, quan juga a aquestes propostes o al que fan altres comunitats, no té en compte això, que és molt important. Realment m'arribarà a convèncer que en el Govern hi ha molts de falcons o molts de xoriguers i que és

una vergonya per part seva que només sàpiga atacar les cadeneres.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra Munar.

IV.2.-) INTERPEL·LACIÓ R.G.E. NÚM. 1767/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A LA CRISI A LA CONSTRUCCIÓ NÀUTICA A LES ILLES BALEARS.

EL SR PRESIDENT:

Passam a la següent interpel·lació, que és la núm. 1767, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a la crisi a la construcció nàutica a les Illes Balears. Pel grup interpel·lant, té la paraula el Diputat Sr Valenciano.

EL SR VALENCIANO I LÓPEZ:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

En primer lloc em permetran que digui que en aquest Parlament, pel que fa referència a indústria, sempre s'ha tractat com una àrea globalitzada, com una gran àrea. Difícilment els Srs Diputats recordaran que en aquest Parlament s'hagin fet molts de debats sectorials d'aquesta matèria. Amb aquesta interpel·lació, el Grup Parlamentari SOCIALISTA no pretén més que començar a introduir els debats sectorials en el nostre Parlament, perquè la indústria, com saben els Srs Diputats, és formada per diferents subsectors, dels quals n'hi ha que estan molt interrelacionats amb els altres i d'altres que són bastant independents.

Per a la nostra economia, el sector del qual volem parlar avui aquí és un sector petit, un sector que té una magnitud discreta si feim referència a la seva importància econòmica i al nombre de persones que desenvolupen aquesta activitat. Les Balears, que com tots vostres saben es troben aïllades enmig de la mar, per una exigència òbvia podríem dir que han viscut molt de temps de cara a la mar i que a llarg de tota la nostra història els ports sempre han estat plens de vaixells que comerciaven, és a dir, que podríem dir que som un poble amb certa vocació marinera.

Evidentment, íntimament relacionada amb aquesta vocació, també hi ha hagut paral·lelament aquesta tradició de construir vaixells. Ens podríem remuntar molts de segles enrera, però no és necessari; jo crec que tots els diputats d'aquesta Cambra recordaran que fins fa poc temps els vaixells construïts a les Balears eren i són apreciats arreu del món. Podríem parlar, per exemple, de iots importants, com el Jessica i d'altres, o donar-los, si ho prefereixen, una llarga llista de noms de vaixells que s'han construït aquí.

Dins el sector de la construcció naval hi ha dos tipus d'empreses. Un conjunt d'empreses petites que es dediquen a resoldre unes reparacions molt concretes: reparacions de llauts, d'embarcacions d'esbarjo petites, de iots; fins i tot hi podríem trobar qualque petita drassana. Per una altra banda, hi ha una altra empresa important, que l'Enciclopèdia de Mallorca defineix com la primera indústria pesada de les nostres illes; em referesc concretament a l'empresa Astilleros de Mallorca.

Aquests dos tipus d'empreses que configuren aquest sector, unes empreses petites i una empresa gran, són dos subsectors que es complementen dintre d'aquest sector, dos subsectors que es necessiten. Si en qualque moment faltàs qualcun d'aquests dos subsectors, evidentment se'n ressentiria l'equilibri necessari perquè les dues cames aguantassin el sector. Realment, Srs Diputats, és difícil voler tenir un sector industrial nàutic que tenguí un pes mínim sense tenir una empresa de drassanes mitjanament important que pugui fer front a vaixells d'una certa dimensió, cosa que evidentment no poden assolir aquestes empreses petites que parlam.

En aquest moment, Srs Diputats, l'empresa Astilleros de Mallorca passa per un moments difícils, passa per una segona reconversió naval que s'elabora actualment. La primera reconversió data dels anys 1985 i 1986 i ja va suposar la desaparició de la meitat de la plantilla. A més a més, va suposar canvi de propietari i una disminució important de la facturació d'aquesta empresa. La reconversió amb la qual s'enfronta en aquests moments, segons com es faci pot arribar a ser definitiva, és a dir, es pot donar el cas que es deixin de construir i de reparar vaixells a Mallorca. En el cas que s'aturi la línia de construcció d'aquesta empresa, Srs Diputats, s'aturarà la línia de reparacions i l'empresa haurà de tancar, cosa que significaria el mateix que passarà amb l'agricultura i altres camps: Que tornarem a veure com una vegada més es gira i passam full a una pàgina de la nostra història.

Jo no vull que pensin, Srs Diputats, que a continuació, com que aquesta empresa va malament, els demanaré que el Govern de la Comunitat Autònoma ha de venir a fer-se'n càrrec. La meua intenció no és aquesta, l'interès del Grup Parlamentari SOCIALISTA és plantejar a aquest Parlament una qüestió molt senzilla: ¿Interessa que a la nostra Comunitat Autònoma, a les nostres illes, continuï existint una empresa - es digui Astilleros de Mallorca o el nom que li vulguin posar els Srs Diputats - que es dediqui a construir i a reparar vaixells d'una certa dimensió, és a dir, vaixells una mica grans, embarcacions i iots una mica grans i de luxe? Ens interessa o no? Ens interessa tenir un sector industrial nàutic, encara que no sigui ni mitjanament important, encara que sigui un sector petit, mínim, com el que hi ha ara? Ens interessa o no ens interessa?

Aquest és concretament el nus de la qüestió, Srs Diputats, l'objecte de debat d'aquesta interpel·lació. Si a la nostra Comunitat Autònoma tenguéssim una planificació econòmica del nostre futur -per entendre'ns, si tenguéssim un pla de desenvolupament regional- aquesta qüestió estaria perfectament definida, perquè en aquest Parlament hauríem discutit la necessitat o no necessitat de l'existència d'aquest sector, si era un sector que s'havia de mantenir o no s'havia de mantenir. Lamentablement, mai no ha entrat oficialment en aquest Parlament el Pla de desenvolupament regional; per tant, mai no hem pogut debatre realment si aquesta qüestió era o no d'interès per a la Comunitat Autònoma.

Em permetran que els digui que aquest Diputat ha assistit a molts de debats en aquesta Cambra i mai no he vist cap grup parlamentari que estàs en desacord que el turisme era el motor de la nostra economia. Mai no he vist cap grup que negàs que havia de continuar essent-ho i he sentit parlar a tots els diputats, a tots els grups parlamentaris i a tots els consellers que estaven d'acord que l'economia s'havia de diversificar. Casualment,

sempre que parlam de diversificació de l'economia, sempre que parlam de diversificació del turisme, sempre, sempre surt la paraula nàutica. Per què surt aquesta paraula? Perquè el sector nàutic, intrínsecament un sector vinculat al sector de serveis, és un sector de futur.

Els llegiré, per exemple, el tom dels pressuposts de la Comunitat Autònoma que fa referència a l'estudi econòmico-financer de l'any 1990 o de l'any 1991, quan fa referència a aquest sector el mateix Govern diu: "La dinàmica del subsector de construcció i reparacions nàutiques enregistra l'any 1988 una expansió en la fabricació de registres de petit tonatge, llanxes i llauts. L'activitat de reparació i manteniment està adquirint a nivell balear un notable auge com a conseqüència de la transformació de la nostra regió com a lloc d'hivernada de la marina esportiva europea, atesa l'excel·lent infraestructura balear de ports esportius i la ubicació estratègica de les nostres illes a la meitat del Mediterrani occidental". Són paraules del Govern.

Per tant, Srs Diputats, tothom parla de diversificar el turisme. El Conseller de Turisme, que en aquest moment no es troba present en aquesta cambra, parla d'un turisme nàutic, que hi ha possibilitats; el Conseller d'Economia, que és el qui elabora aquesta Memòria, parla de la importància de diversificar l'economia i també de la petita importància, però importància, del sector naval; el Conseller d'Ordenació del Territori elabora un pla de ports esportius on suposam que proposarà que hi hagi més amarratges, però joestic segur que també creu que s'ha de potenciar aquesta activitat. Quan tenguem molts de ports, quan tenguem molts de turistes, quan tenguem aquí molts de iots i grans embarcacions, què farem, si no els podem reparar? Vostès creuen que vendran? Jo els podria referir, Srs Diputats, una llarga llista de iots que aquesta empresa ha reparat, més de 150 iots importants i de tots els països : de Gran Bretanya, d'Estats Units, de Panamà, d'Hondures, d'Alemanya, d'Holanda, de Barbados de Mónaco, d'Austràlia, de França, etc.

Per una altra banda, Srs Diputats, és evident que el Govern pot actuar en aquesta matèria; ens avala l'Estatut d'Autonomia, article 10, apartat 17, sobre el foment de l'economia; ens avala que ja hem actuat des d'aquest Parlament amb altres iniciatives sobre sectors industrials i en avala també que hi ha altres comunitats autònomes que, tenint competències com la nostra, han fet feina conjuntament en aquest sector.

Per tant, Srs Diputats, jo crec que amb aquests trets aquesta interpel·lació queda perfectament definida. Primerament, tenim un sector que té una activitat que actualment és creixent, parlo del sector globalment. Només una pinzellada, si el President m'ho permet: L'any 1989 hi havia col·locades 669 persones; l'any 1990 n'hi havia 751, és a dir, ha crescut un 12%. Un sector que encara que no puguem dir que és estratègic per a la Comunitat Autònoma, és una peça important si volem diversificar la nostra economia i el nostre turisme. Potenciar el sector nàutic no significa només potenciar la indústria nàutica, sinó que indirectament significa potenciar el sector nàutic de serveis, és a dir, el turisme nàutic.

En tercer lloc, també ho hem de dir, és un sector que de moment ha estat desatès per l'Administració autonòmica. Si examinem els pressuposts de la Comunitat Autònoma de l'any 1989 i de l'any 1990, per exemple, de 1.500 milions que tenia d'inversió,

en van destinar 252 a l'apartat referent a noves tecnologies, disseny, normalització, homologació i formació, i d'aquests 252 milions, només 10, escoltin bé, només se'n van dedicar 10 a aquesta àrea. Vostès mateixos facin els comptes. El Pla de reindustrialització oblida completament el sector nàutic, no existeix aquest sector, ni tan sols en parla.

Per altra banda, Srs Diputats, en aquests moments una part d'aquest sector es troba amb dificultats i la seva desaparició no seria només una llàstima, sinó que tendria efectes negatius sobre les expectatives de futur d'aquest sector nàutic del qual hem parlat. Parlant clar, si Astilleros o una empresa similar tancàs, no podríem reparar cap iot important ni cap embarcació gran i això tendria uns efectes negatius, perquè aquesta gent d'aquests iots, que tenen un alt poder adquisitiu, no vendrien o vendrien molt menys a aquestes illes.

Es tracta per tant, Srs Diputats, i resumint, de saber què opina el Govern en aquesta matèria. Si realment hi ha una planificació econòmica en el sentit que hem exposat, si realment existeix una estratègia industrial sobre aquest sector concret de construcció naval, quins objectius de desenvolupament es marquen i què opina el Govern sobre el cas concret de la desaparició d'aquesta empresa; quines conseqüències tendria i no sols això, sinó com pensaria donar suport al conjunt d'empreses petites, bastants de les quals quedarien desemparades. Són aquestes, Srs Diputats, les qüestions que preocupen el Grup Parlamentari SOCIALISTA: A més del futur d'aquest sector, la seva incardinació dins el conjunt de la nostra economia. Moltes gràcies.

(L'Honorable Sra Vice-presidenta primera substitueix el Molt Honorable Sr President en la direcció del debat).

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Té la paraula el representant del Govern, Sr Conseller de Comerç i Indústria.

EL SR CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristóbal Triay i Humbert):

Sra Presidenta. Sres i Srs Diputats. Sr Valenciano:

Ho crec que primer hauríem de discernir que vostè ha començat la seva intervenció parlant d'una empresa concreta i que al llarg del seu discurs ha desviat el tema cap a una postura global. Ha dit molt bé que no es tractava de dir si s'havia de salvar o no aquesta empresa i que per la banda del seu grup no era aquesta la qüestió, però llavors finalment ha incidit concretament en aquest tema. Per tant, jo diria que vostè ha plantejat aquesta interpel·lació amb dues intencions, una de caràcter global i una segona concreta de cara als Astilleros de Mallorca.

Parlant del tema global del sector, dir que no és veritat el que vostè ha dit que aquest Govern no ha actuat damunt ell aquests tres darrers anys, perquè tant a nivell de promoció com a nivell de l'Institut Balear de Disseny, aquest Institut i la Conselleria ha estat totalment oberts a aquests sectors com ho han estat a la resta de sectors o subsectors. Suport a les mostres nàutiques que s'han fet tant a Menorca com a Mallorca, suport amb quantitats importants per participar a fires tant a Londres com a Barcelona, etc., i també quantitats que no detallaré perquè van

quantificades i a noms concrets d'empreses, però que s'ha dedicat tant a la innovació, com al disseny, com a la fabricació de nous prototips. He de dir, per tant, que no es cert que aquest Govern no hagi actuat en aquest sector i llavors voldria incidir en dos temes molt puntuals.

Nosaltres entenem que tant la dinàmica d'aquest subsector com la de tots els altres han de venir dins una lliure competència, dins una economia de lliure mercat i, per tant, que la postura real d'aquest sector no s'ha de planificar des de la Conselleria. Nosaltres entenem que l'Administració pública - o en aquest cas l'autonòmica - han de crear el marc adequat perquè, igual que els altres subsectors, es puguin acollir a propostes i a decrets concrets de suport, com feim en altres subsectors en temes, com he dit abans, d'innovació, de disseny, de suport en la finançació, de nous prototips, etc., però en qualsevol cas creim que no som nosaltres, des de l'Administració, el qui hem de dictar què ha de fer aquest subsector concret.

Nosaltres entenem que el cas concret d'Astilleros de Mallorca és un cas puntual. En primer lloc, dir-li que en aquesta Conselleria no ha entrat cap petició sobre aquest tema; per tant, el desconec totalment i no li puc donar una opinió concreta sobre la problemàtica del sector, però en qualsevol cas jo no crec que es puguin resoldre problemes d'aquesta magnitud des de la Conselleria.

Vostè ha dit que l'economia d'aquestes illes es basa pràcticament entorn del turisme i que era important diversificar aquest sector en altres subsectors i donar-los suport. Jo estic totalment d'acord, però també repetesc que s'ha de fer des d'una perspectiva de lliure competència i de lliure empresa; no crec que aquest Govern hagi de donar puntualment suport econòmic a aquestes empreses. Per tant, crec que queda clar i la nostra postura serà únicament de donar-les suport com feim als altres sectors - calçat, bijuteria, pell, etc. - amb accions incentivadores, com he dit, d'innovació, de disseny i de suport quant a crèdits, que creim que és un marc adequat, conjuntament amb els altres, per donar-los suport.

Jo no sé exactament el motiu concret de la seva interpel·lació, però si anava dirigida únicament i exclusivament al tema d'Astilleros Mallorca, crec que en principi s'ha equivocat de lloc, i si la interpel·lació va per un problema concret i global de tot el sector, dir-li que tindrà el mateix suport que tenen tots els altres sectors, perquè creim que és l'única manera de fer possible que de veritat tenguim, quan arribi el moment, ganes de competir en aquest mercat dins les Illes, sí que tindrà el nostre suport com el té la resta del sector. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Conseller. Per fixar la seva posició, te la paraula el representant del Grup Parlamentari Mixt, Sr Pascual i Amorós.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sra Presidenta. Sres i Srs Diputats.

Jo pens que el Conseller té part de raó quan diu que aquesta interpel·lació, pel seu contingut, és sobre matèries de caràcter general, i que aquí només s'ha parlat d'una empresa concreta, que és Astilleros de Mallorca. Nosaltres no hem rebut cap

petició concreta d'aquesta empresa sobre les dificultats que passa i evidentment ens agradaria ajudar en el que puguem perquè tant aquesta empresa com les altres drassanes que hi puguin haver a les Illes Balears puguin tenir un futur econòmic assegurat i, per tant, puguin subsistir. No obstant això, del que ha dit el Sr Valentí Valenciana nosaltres no treim conclusions per definir-nos sobre cap punt en concret, perquè la necessitat que s'ha de reconvertir i molt bé, estam d'acord, però hem de saber exactament com s'articula tot això, si hi ha més coses - altres empreses o més coses - i la veritat és que consideram que la intervenció del Sr Valenciano en aquest respecte ha estat escassa.

Ja que parlam de la construcció nàutica, jo vull dir que respecte de la Fira nàutica de les Illes Balears, la darrera que s'ha celebrat, el mes de setembre, sí es nota una davallada molt important quant a la mateixa fira - oportunament ja vaig fer una pregunta al Conseller - i aquesta davallada possiblement és fruit d'una crisi econòmica, però també ho és que des del Govern i des d'IFEBA en concret possiblement no es fan les gestions oportunes perquè la fira sigui un èxit. Jo vaig anar a aquesta fira, vaig parlar amb bastants expositors i allà hi havia una idea - important per vendre, naturalment, i per produir, en el cas de les drassanes, perquè després venen allò que produeixen - i és que les dates de setembre no són les adequades per a aquesta fira.

Per què, això? Perquè el mes de setembre la gent oblida els vaixells, n'està cansat de tot l'estiu i l'hiverna; hi ha un factor psicològic que és dolent quant a les possibles contractacions de nous vaixells. En aquest respecte pareix que els expositors coincidien bastant que una fira nàutica com la de les Illes Balears s'hauria de fer durant els tres primers mesos de l'any, no una vegada passat l'estiu, per tal que les drassanes, per una banda, tenguessin temps per construir allò que es ven a la fira i també perquè, una vegada passat - l'hivern, l'hipotètic comprador tengués ganes d'adquirir un vaixell per navegar a l'estiu.

Jo he aprofitat per dir tot això perquè pens que tal vegada seria important que en aquest Parlament hi hagués alguna moció en aquest sentit, i encara he de dir més: Corria una idea que, tal vegada, si no fos massa tard, les dates més adequades serien coincidint amb el trofeu de vela Princesa Sofia, atesa la gran aflluència de visitants. Ja sé que aquesta competició a vegades és massa tard, dins el mes d'abril, pel qual motiu les drassanes no tendrien temps de produir de cara a l'estiu, però els anys que es faci més prest tal vegada seria bo que la fira es fes per aquestes dates. Crec que el Conseller d'Indústria ho hauria de consultar amb el sector, perquè és evident que enguany hi ha hagut molt manco expositors que l'any passat i que l'any passat n'hi va haver manco que l'altre. Fins i tot a darrera hora es va omplir de qualsevol manera una esplanada que hi havia a l'entrada, mitja hora abans que entràs el President Cañellas, possiblement amb el Sr Triay, perquè al lloc era buit.

Per tant, efectivament, el Govern té coses a fer dins el sector nàutic, però del que ha dit el Sr Valenciano tampoc no hem vist una idea clara. No ha proposat cap alternativa, de moment, i per això esperarem les mocions per pronunciar-nos, evidentment amb el ben entès que nosaltres estam per la diversificació de l'economia balear i per potenciar la indústria nàutica de les nostres illes.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies Sr Pascual. Per fixar la seva posició, té la paraula el representant del Grup Parlamentari PSM-EEM, Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sra Presidenta. Al nostre grup, el Grup del PSM-EEM, ens preocupa la situació d'aquest sector, especialment a partir d'una de les darreres frases que ha pronunciat el Conseller quan contestava a l'interpel·lant: "Donarem el mateix suport a aquest sector que el que donam als altres sectors industrials", aquest és el tema que ens preocupa a nosaltres. És cert, com deia l'interpel·lant, que aquest sector és petit, que té una importància limitada pel que fa al nombre de persones ocupades, però una importància real. S'ha parlat de 700 persones ocupades directament en aquesta empresa, Astilleros de Mallorca, que passa uns moments difícils, com també les empreses que fan reparacions, però creim que el gran problema, el problema de la política del Govern respecte d'aquest sector és la inexistència d'aquesta política industrial.

El nostre grup ha defensat de forma constant en aquest Parlament la necessitat de potenciar des del Govern l'equilibri intersectorial pel que fa als nostres sectors econòmics, el fet de no dependre únicament del monocultiu turístic. En aquest sentit, hem cregut i continuam pensant que la indústria, la diversificació econòmica - i en aquest cas, la diversificació del sector industrial - té una importància estratègica i, per tant, a partir d'aquí, l'exigència que s'hi dediqui un esforç important per part de l'Administració. Entenem que el Govern - i per açò ens preocupa la darrera frase que el Conseller ha dit des de la tribuna - té una actitud de deixadesa en matèria de política industrial. Jo entenc que el Conseller faria més coses, no ho dubto, així ho ha explicat en les primeres compareixences que ha hagut de fer a nivell de comissions parlamentàries, però pressupostàriament açò no es tradueix en fets, no es tradueix en realitats.

El nostre grup ha defensat que ja fa molt de temps que és hora de controlar el creixement de l'oferta turística, perquè correm el perill d'acabar amb el mateix sector turístic i també pensam, lògicament, que hem de potenciar els altres sectors econòmics. En aquest sentit hem sostingut que el fet de comptar amb una forta indústria turística ens donava l'oportunitat de potenciar altres activitats econòmiques lligades a aquella. No hi ha cap dubte que, en el cas d'aquest subsector, el lligam amb el sector econòmic turístic, amb la indústria turística, és ben evident i que d'aquí es pot treure un profit d'un sector que pot fer més del que fa si rep les ajudes, si rep el suport necessari per part del Govern.

El gran problema del sector industrial a les nostres illes, Sres i Srs Diputats, és que mentre es dedica un pressupost de 4.000 milions a potenciar l'agricultura, a intervenir en matèria d'agricultura, mentre es dedica un pressupost de 5.000 milions per potenciar la indústria turística, se'n dediquen 1.300 justets a potenciar la indústria, i aquest és un factor definitiu a l'hora de poder actuar. Tots saben que el pressupost no és res més que la plasmació econòmica de la concreció de les activitats que el Govern pensa dur a terme amb una política concreta.

El Conseller ha dit que a través de l'Institut Balear de disseny es dóna suport, idees, que s'orienta aquest sector; que hi ha un suport en matèria de política firal a través d'IFEBAL i les mostres nàutiques. Nosaltres dubtam, també ho hem dit moltes vegades, de l'efectivitat de tota la política firal del Govern. Pensam que en aquesta matèria el Govern també té una actuació pobra, insuficient; que fins i tot ens sembla que no hi ha una política firal del Govern, que hi ha una política firal d'IFEBAL i l'únic que fa el Govern és donar-li suport i anar a ròssec del que IFEBAL proposa i diu.

Nosaltres no dubtam que la competència i el lliure mercat siguin valors que el Govern defensa apassionadament, però pensam que, no dictar, fins i tot no planificar, però sí que almanco és una obligació de l'Executiu orientar els sectors, intentar dinamitzar-los des d'actituds de col·laboració amb ells, incidir en una actitud activa sobre els problemes que té cada sector per promoure canvis, i açò implica actuacions decidides, valentes, no anar a ròssec d'altres o dels sectors. Es fa en agricultura, jo crec que s'intenta fer en turisme i crec que és absolutament fonamental que es dediqui aquest mateix esforç a la indústria, que sortosament encara té un cert pes a les illes.

Aquest subsector, el sector de la construcció nàutica, que té un pes relatiu, que segurament té possibilitats de créixer i d'aprofitar-se del fet que a les nostres illes el turisme tengui un pes importantíssim, necessita el suport del Govern i el necessita de forma efectiva. Nosaltres esperarem i estudiarem atentament la moció subsegüent que presentarà el grup interpel·lant, però avui ens hem demanar, quant a la qüestió que planteja la interpel·lació, si estam a punt o no de perdre aquest tren de la modernitat del qual el Govern s'omple la boca constantment. En el moment que es tendeix a identificar velocitat amb progrés i amb modernitat, he de recordar el final d'un article que publicava aquests dies al Diario de Menorca, precisament comentant els pressuposts de la Conselleria d'Indústria, on deia que el gran perill és que a les nostres illes, pel fet de el tema de política industrial pel ferrocarril de via estreta, perdem aquest tren de la modernitat tan necessari per al nostre país, i recordar que aquests trens, quan es perden, no es tornen a agafar mai més.

(El Molt Honorable Sr President reprèn la direcció del debat).

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Orfila. Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr Pons i Villalonga.

EL SR PONS I VILLALONGA:

Moltes gràcies, Sr President. Sres Diputades, Srs Diputats. El nostre grup dóna tot el suport al Conseller d'Indústria del Govern, que ha fet una intervenció coherent amb la seva explicació i, per tant, rebrà el nostre suport al seu plantejament. Volíem dir que quan el Sr Valenciano planteja si interessa una empresa destinada a reparacions i també a la indústria nàutica, és clar que sí que interessa; que l'economia ha de ser diversificada també és molt clar, com també ho és que tot açò va en funció de l'oferta complementària, cosa que no s'ha comunicat i nosaltres també hi estam d'acord.

Per si això fos poc, voldríem dir que aquesta crisi que passa la indústria nàutica és general, si bé s'accentua en aquesta indústria, és també general en la resta d'indústries. Volem anar un poc més enfora de les possibilitats que pugui tenir un pensament el Govern d'aquesta Comunitat quant a ajudes i és que el Govern central, pel que fa al tema del canvi de la pesseta, que el té molt alt, i els interessos bancaris també molt alts, que tot açò contribueix "al enfriamiento de la economía", que no és una expressió meva, però ve per aquí, i que realment no sols repercuteix en aquesta activitat sinó també en tots els altres sectors econòmics de les Illes.

L'altre dia, precisament dissabte, vam assistir a una exposició de SEBIME, a Barcelona, i ens deien que els canvis vénen molt ràpids a conseqüència de la política econòmica del Govern i que a part de tenir nova tecnologia per fer feina quant a millora de qualitat, dissenyo moda - cosa que tothom, fins i tot la indústria nàutica, es planteja - hi ha - d'haver plans de comercialització, i a través d'aquestes noves vies s'ha de possibilitar que les empreses puguin fer front a tota la crisi.

Per finalitzar, volia dir que tots els grups d'aquesta Cambra anam dins un vaixell i que el qui realment du el timó d'aquest vaixell, a través de la política econòmica del Govern, és precisament el PSOE. Res més, moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Pel torn de rèplica, té la paraula el Diputat Sr Valenciano i López.

EL SR VALENCIANO I LÓPEZ:

Sr President. Sres Diputats.

Primerament, al Sr Pascual: Feim una interpel·lació darrera una moció; per tant, no correspon al Grup Parlamentari SOCIALISTA opinar sobre el que s'hauria de fer, sinó que demanam al Govern què creu que s'ha de fer, que és l'objecte d'una interpel·lació.

Sr. Conseller, no es preocupi, jo no li parlaré d'IFEBAL, però totes les xifres que vostè dóna són d'IFEBAL. Aquest diputat es molesta a estudiar els seus pressuposts i la seva adequació. Jo li he parlat d'inversions en noves tecnologies durant anys 1989 i 1990; total dedicat al sector nàutic, resposta de la Conselleria, 0 pessetes aquests dos anys. Inversions sobre normalització i homologació de productes; inversió en el sector nàutic, anys 1989 i 1990, 0 pessetes. Inversions en disseny i moda: 3.840.000 pessetes el 1989, 6.640.000, el 1990, resposta de la Conselleria d'Indústria. Tema de formació: L'any 1989, 0 pessetes; l'any 1990, 540.000. Aquesta és la realitat de la inversió en quatre temes concrets importants de la Conselleria d'Indústria i Comerç.

Aquesta interpel·lació, Sr Conseller, com totes les interpel·lacions o quasi totes, evidentment va dirigida a la política del Govern i suposant que el Govern hauria de tenir una política econòmica global per a aquells sectors de qualque manera interrelacionats. Concretament aquest és un sector interrelacionat amb el turisme i ja li hem explicat que aquest sector nàutic es pot dividir en dos subsectors, un d'empreses petites i un altre d'una empresa, perquè només n'hi ha una de molt

grossa. Jo em pensava, Sr Conseller, que vostè coneixia una mica més aquest sector, però li donaré quatre detalls perquè, com a mínim, vegi la importància que té el fet d'haver-hi una empresa d'aquest tipus.

Per exemple, el treball indirecte que fa aquesta empresa. Per cada treballador que fa feina dintre, dona feina a tres de defora, com a mínim; a altres comunitats autònomes dóna un mínim de treball indirecte de 10. Apuntí. Maquinària, pintura, etc., etc. Cada quatre anys, els vaixell grossos s'han de treure i s'han de varar, i com que són - grans, això implica que hi ha d'haver tota una dotació de mariners, capità, etc., etc., que forçosament, per llei, ha de ser defora, és a dir, que també té una altra importància econòmica que vostè desconeix.

Ara bé, el que realment m'ha deixat totalment sorprès - em permeti l'expressió, com a menorquí ho entendre - és que vostès, senyors del Govern, facin parts i quarts. Ara són partidaris del lliure mercat. I la CAP? I AGAMA? I Blai? Què passa? Que només ho són per a segons qui? Jo no li deman, jo he dit que no li demanaria que vostès es fessin càrrec d'aquesta empresa, en absolut. Crec que no seria coherent ni congruent; ara bé, d'això al fet que vostè digui que se'n desentén totalment, realment és difícil d'explicar, i encara més difícil d'explicar que digui que ens hem equivocat de lloc quan altres comunitats autònomes que tenen la mateixa competència que nosaltres en aquesta matèria, actuen.

Em sap greu tornar a posar d'exemple el Sr. Fraga, però és que allà tenen el mateix problema i li diré què opina el Sr. Fraga: "La Xunta, según expuso Fraga, se considera gestora de todos los intereses de Galicia". Ho ha sentit, Sr. Conseller? "De todos". "Acogerá los estudios entregados y esperamos haber conversaciones con los sindicatos", quan fa referència al problema que tenen drassanes, evidentment a la zona gallega, però no només és això, és que és ple de legislació autonòmica, els puc llegir tots els decrets des de l'any 1983, van legislant, hi donen suport.

Jo no deman que vastes, aquí, diguin: Ara el sector nàutic és un sector prioritari. No és prioritari, és un sector petit, però seria una llàstima que aquí no hi hagués una empresa mitjanament important per poder varar i reparar un tipus d'embarcacions, un tipus de iots. Si això no es pogués fer, aquest tipus de turisme, Sr. Conseller - vostè seria el primer si estàs en aquestes condicions - no vendria aquí. Per tant, el que jo deman és a veure si vostès han estudiat aquest problema, si l'han avaluat, com el veuen, quina política industrial i quina estratègia pensen seguir, aquesta és la qüestió. Interessa o no interessa a la nostra economia que hi hagi un sector d'aquest tipus. Per què? Perquè no només donam suport a un sector industrial, Sr Conseller; donam suport a moltes més coses. Gràcies, Sr. President.

(L'Honorable Sra Vice-presidenta primera substitueix el Molt Honorable Sr President en la direcció del debat).

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Valenciano. Té la paraula del Conseller de Comerç.

EL SR CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristóbal Triay i Humbert):

Sr President. Srs i Srs Diputats. Sr Valenciano.

En primer lloc, desmentir les xifres que vostè ha anat dient sobre que durant 1989 i 1990 no han actuat dins aquest sector. Jo havia dit que no diria noms concrets perquè no ho creia oportú, però li diré xifres que durant els anys 1989 i 1990 s'han donat a empreses per a disseny. Són les següents: 840.000 a Astilleros Argos; 3 milions, projecte d'embarcació, també a Astilleros Argos, programa de disseny; Barcanuda, 540.000 pessetes; Astilleros Menorca, 800.000; Astilleros Ramis, 2 milions; Pablo Seguí Alemany, disseny, 2 milions, etc., etc.

Llavors la Conselleria també va actuar, i vostè ho sap, en l'edició d'un llibre concret del qual es van editar 20.000 exemplars, on hi havia tota la visió de les empreses nàutiques que existeixen a les Illes Balears, a les tres illes, i que va tenir la seva difusió, però deixant aquest tema, que no crec que sigui el que li pica a vostè en aquests moments, perquè ho va demostrant a mesura que intervén, jo crec que el que li interessa a vostè és que diguem si nosaltres hem de decidir el tema dels Astilleros Mallorca, i en la meua primera intervenció jo ja li he dit que no, perquè crec que aquest no és el lloc adequat ni aquest Govern el que hi hagi d'incidir.

Nosaltres entenem que vostè ha volgut fer comparacions amb altres conselleries, amb altres sectors i subsectors, que en aquests moments no em pertoca a mi defensar ni immiscir-me en els seus assumptes, sinó que continuo dient que la nostra postura és que a les Illes Balears les empreses han d'actuar en funció de la seva productivitat, en funció de la seva economia i en funció de la seva competència a l'exterior. Per tant, en això sí que he de donar un poc la raó al representant del Grup POPULAR quan ha dit que desgraciadament en aquest país - i encara manco en aquesta Comunitat - no es donen les millors condicions bàsiques perquè açò es pugui dur a terme, ja que quan a la resta de països confinants com França, Itàlia, etc., es troben amb un interressos al voltant de 8, 9 - per tant, 6 o 7 punts més avall que nosaltres -, quan tenen una seguretat social molt més suportable que la nostra i millors mesures fiscals que les que tenim aquí, difícilment aquest sector i molts d'altres podran ser compatibles.

Per tant, jo crec que si vostè volia que li digués què trobava del tema d'Astilleros Mallorca, ja li he dit, i quant al sector en globalitat, molt bé, vostès presentin la seva moció corresponen i ens veurem aquí, però entengui que jo crec que molta part de la situació difícil que passa aquest sector i molts d'altres no és competència d'aquest Govern, sinó del Govern de Madrid. Gràcies.

(El Molt Honorable Sr President reprèn la direcció del debat).

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Triay. Conclòs el debat en relació amb la interpel·lació, se suspèn la sessió per un temps de quinze minuts.

V.1.-) PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 1734/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A PRESENTACIÓ AL PARLAMENT DELS CRITERIS GENERALS D'UN PLA DIRECTOR GENERAL DE DEIXALLES.

EL SR PRESIDENT:

Recomença la sessió. El punt següent de l'ordre del dia són les proposicions no de llei. La primera és la núm. 1734, subscripta pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, sobre presentació al Parlament dels criteris generals d'un pla director sectorial de deixalles. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr Valenciano. Farem 418 DIARI DE SESSIONS I Núm. 121 12 de novembre de 1991 lectura del text de la proposició no de llei:

“El Parlament de les Illes Balears acorda:

1.- El Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, en el termini de sis mesos, presentarà al Parlament els criteris generals d'un pla director sectorial de deixalles produïdes com a conseqüència de les següents activitats o situacions:

- a) Abandonament de mobles i ensers d'ús domèstics.
- b) Abandonament de vehicles.
- c) Industrial de construcció i obres menors de reparació domiciliària.
- e) En general, tots aquells residus que la seva recollida, transport i emmagatzemament correspon als ajuntaments d'acord amb l'establert expressament a la Llei de bases de règim local.

2.- El Govern de la Comunitat Autònoma promourà un conveni amb els ajuntaments en coordinació amb els respectius consells insulars per fer possible la recollida selectiva de vidre, paper i cartó a tots els pobles de les Illes Balears”.

Té la paraula el Sr Valenciano.

EL SR VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, Sr President. Srs Diputats.

La matèria objecte d'aquesta proposició no de llei creim que és una qüestió important, una qüestió que encara no s'ha resolt i, segons les notícies que tenim, la seva solució encara no es troba tampoc en una fase de planificació. Fins i tot abans que existís aquest Parlament, en el període de la preautonomia, la problemàtica de deixalles i residus sòlids ja era present d'una forma latent en la vida política i en la vida institucional de les nostres illes. Durant la primera legislatura i per part de diferents grups polítics hi va haver una multitud d'iniciatives en el sentit que es donàs una solució satisfactòria a aquestes matèries.

Recordem una mica els fets: En el Debat general de política d'ordenació territorial del mes d'abril de l'any 1988 ja es va aprovar una proposta de resolució que donava un termini de sis mesos al Govern per presentar al Parlament els criteris generals del Pla de residus sòlids urbans. Al cap d'un any, el mes d'abril

del 1989, aquests criteris van entrar al Parlament i, finalment, pel desembre del mateix any 1989, van ser aprovats per unanimitat per l'anterior Cambra. Supòs que els diputats de Mallorca i de Menorca coneixen la resta d'aquest fet: Aquest pla és a punt de posar-se en marxa, i a Eivissa i a Formentera no en tenim notícies.

Per tant, Sr Diputats, en aquesta proposició no de llei no tractarem el Pla de residus sòlids urbans, que ja està en marxa, com he dit, i a punt d'adjudicar-se, però per una altra banda els diputats no han de creure que amb aquest Pla de residus sòlids urbans quedi resolta tota la problemàtica de residus i deixalles. Quan la ponència del Parlament va escometre l'elaboració dels criteris generals va quedar clar que aquests criteris i el Pla de residus sòlids urbans no recollia tots els tipus de residus i que en comptes de donar una solució a tota la problemàtica de residus - cosa que hagués estat molt lloable, però per una altra banda també s'ha dir que hagués estat bastant difícil de fer -, es va preferir per unanimitat resoldre una problemàtica concreta, que era la dels residus sòlids urbans.

Jo supòs que els diputats recordaran que això queda reflectit a l'article 4 dels criteris generals que es van aprovar. Concretament, quan aquest article 4 fa referència dels residus a tractar diu: “Els residus sòlids urbans, segons la descripció continguda a l'article 2, apartat 1, de la Llei 42/75”- l'anomenada llei dels fems- “de recollida i tractament de les deixalles i els residus sòlids urbans, amb exclusió dels apartats e), f) i g). Es gestionarà la totalitat dels RSU generats a cadascuna de les Illes”, i després era quan deia: “Els residus exclosos - els tres apartats anteriors - del Pla director de residus sòlids urbans seran objecte de plans específics”, és a dir, han de ser objecte d'un tractament posterior.

En una societat com la nostra, on cada vegada gaudim d'uns increments de consum més progressius, això comporta que aquesta problemàtica que generen aquests tipus de residus i de deixalles siguin de cada vegada més importants i, per tant, que de cada vegada es necessiti una acció més prioritària. A més a més -supòs que els diputats també ho saben- dia rera dia augmenta la major consciència de la gent, de la població entorn que s'ha de donar una solució a aquest tipus de deixalles; una solució ecològica, per una banda, i per l'altra banda definitiva per a aquests problemes.

Per tant, el Grup Parlamentari SOCIALISTA presenta a aquesta Cambra la proposició de llei que debatem per dos motius: Primer, l'increment quantitatiu del volum d'aquest tipus de deixalles que es generen a les nostres illes, un increment quantitatiu, de volum, important, i segona, que, com que no existeix una solució planificada, aquesta recollida i aquesta eliminació que no existeixen o que només existeixen en una petita part provoquen una degradació del medi ambient que jo supòs que rebutgen tots els diputats d'aquesta Cambra.

Crec que tots els diputats som conscients de les denúncies que periòdicament s'efectuen directament o bé a través dels mitjans de comunicació sobre escombraries il·legals, sobre zones verdes que són plenes de restes de banyeres, de frigorífics, d'inodors, de materials de construcció, mobiliari, etc., etc.; de praderes, boscos i torrents que, com saben vostès, també serveixen d'abocadors dels pobles i ciutats. Podríem anomenar aquest

fenomen, com ho feia fa poc un diari de Palma, “la cara oculta que tenen les ciutats”.

A part d'aquesta problemàtica que hem explicat, també hi ha un altre tipus de qüestions que també són de capital importància i encara no s'han resolt. Em referesc, per exemple, als residus hospitalaris, cosa que coneix perfectament el Conseller de Sanitat, que també ha dit públicament que comparteix aquesta preocupació, i així podríem anar anomenant tot tipus de deixalles industrials, olis bruts, etc., etc., que necessiten que els donem una solució definitiva. També ens referim a altres tipus de deixalles a les quals - s'han referit en aquest Parlament altres grups parlamentaris, com la recollida de vidre, de paper i de cartó.

A qui correspon donar les solucions a aquesta problemàtica? Concretament hi ha un Reial Decret, 1163/86, que es va elaborar com a conseqüència de la integració d'Espanya a la Comunitat Europea, que modificava l'anomenada Llei dels fems i adaptava la normativa espanyola a la normativa europea.

En aquest Decret, concretament a l'article 11, apartats 3 i 4, queda perfectament definit a qui correspon elaborar aquests plans. L'apartat 3 diu, concretament: “Corresponde a las comunidades autónomas formular planes de gestión de residuos en su ámbito territorial, de acuerdo con las previsiones de esta ley y del Plan nacional de gestión de residuos. Dichos planes serán de obligado cumplimiento para entidades públicas o privadas”, i l'apartat 4: “Las comunidades autónomas, las diputaciones provinciales y los cabildos y consejos insulares fomentaran la creación de consorcios y mancomunidades municipales de gestión de residuos sólidos urbanos a fin de dar cumplimiento a los planes de gestión que se establezcan”, és a dir, que en aquest sentit la nostra Comunitat Autònoma pot actuar en aquestes matèries.

En qüestió de residus tenim, per una banda, una solució que es va donar fa dos anys i està en marxa, solució satisfactòria, al nostre entendre, aprovada per unanimitat, i per una altra banda tenim un altre tipus de deixalles referent als quals es va decidir esperar i posar en marxa precisament aquest primer pla. El nostre grup parlamentari creu que efectivament ara, una vegada posat en marxa el Pla de residus sòlids urbans, seria interessant i important posar en marxa aquests criteris generals d'aquest Pla director sectorial que resoldria tota aquesta problemàtica i tancaríem definitivament una problemàtica que existeix a les nostres illes. Per tant, Srs Diputats, es tracta de saber si en aquesta Cambra hi ha el mateix sentiment que existia a la Cambra anterior per resoldre aquesta problemàtica. Personalment esper que sigui així, Srs Diputats, que vostès creguin que aquesta proposició no de llei és oportuna i li donin el seu suport. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Valenciano. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr Peralta i Aparicio.

EL SR PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats. Precisament la disposició transitòria única de la Llei 8/87 d'ordenació territorial de les Illes Balears parla de la possibilitat

d'elaboració de plans directores sectorials i de quina forma es pot dur a terme el desenvolupament d'aquests plans directores sectorials. Concretament diu que si no hi ha directrius d'ordenació territorial aprovades - “amb anterioritat a l'aprovació”, diu concretament la disposició transitòria - el Consell de Govern podrà autoritzar-ne l'elaboració amb l'aprovació prèvia del Parlament de les Illes Balears dels criteris generals als quals s'hagi d'acomodar el pla en qüestió.

Avui el Grup SOCIALISTA ens presenta aquesta proposta, amb la filosofia de la qual el Grup MIXT està totalment d'acord. És un problema molt seriós aquest que tenim a les nostres illes, a la nostra Comunitat Autònoma, un problema que evidentment no sols provoca molèsties als residents de la Comunitat, sinó que també dóna una imatge francament deplorable de molts d'indrets, de molts de paratges que es veuen absolutament destrossats per aquest munt de deixalles que s'hi van depositant.

Ara bé, nosaltres creim que per elaborar un Pla director sectorial amb caràcter general per al conjunt de la Comunitat Autònoma se li hauria de donar un altre sentit. Creim que o bé haurien de ser tres o quatre plans directores sectorials, un per a cada illa, amb una responsabilitat directa dels propis consells insulars, cosa de la qual, com ha mencionat el Diputat Sr Valenciano, ja parla el Decret de la Comunitat Econòmica Europea, on també s'indica que les diputacions o els cabildos - en el nostre cas, els consells insulars - poden o haurien d'intervenir en aquesta qüestió.

Per tant, nosaltres seríem absolutament partidaris, tal com diu la llei, que el Consell de Govern autoritzés - perquè simplement és una autorització - l'elaboració d'aquest pla, ja que aquesta disposició transitòria diu més endavant “així com quina institució elaborarà aquest pla”, o sigui que, al nostre entendre, basta una autorització per part del Consell de Govern de la Comunitat on s'indiqui que cada consell insular elabori el seu propi pla sectorial per a l'eliminació, per a la recollida d'aquestes deixalles, que evidentment haurà de comptar amb la col·laboració dels respectius ajuntaments de cada una de les illes.

S'ha de dir que en el cas concret que jo conec més directament, que és el cas de Menorca, el Consell Insular de Menorca ja ha fet feina en aquesta línia, arribant a acords concrets amb els ajuntaments, concretament per a la recollida de vidres, de piles que contaminen a causa del seu caràcter tòxic, etc. Vull dir que s'avança en aquest sentit i, si no vaig equivocat, també s'ha arribat a acords concrets amb determinades institucions o organitzacions ecologistes, com per exemple el GOB, per a la recollida d'olis cremats procedents de la indústria i també per a la recollida de papers, etc.

Jo crec que ja s'ha arribat a acords en aquest sentit, que evidentment són acords parcials i no el que hauria de conformar un pla sectorial. Nosaltres estam d'acord que s'elaborin aquests plans sectorials, però a cada una de les illes, i en aquest sentit, si hi hagués un acord en aquesta línia per part de tots els grups de la Cambra i volguessin transaccionar el tema que fos cada Consell Insular que elaborés aquests plans sectorials per a cada illa, el vot del nostre grup seria favorable. Si no és així, lamentablement el vot del nostre grup haurà de ser d'abstenció, perquè entenem que hauríem d'arribar a aquest acord, que crec que seria molt més útil, molt més adient i molt més pràctic a

l' hora de dur endavant el que precisament es vol fer, que és eliminar i acabar amb aquesta situació de deixadesa que dona aquesta mala imatge de la nostra Comunitat. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Peralta. Pel Grup Parlamentari PSM-EEM, té la paraula el Sr Serra i Busquets.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

El nostre grup dona suport a la iniciativa del Grup de PSOE perquè és una qüestió de sentit comú i que municipi per municipi, consell per consell, hi vénen insistint. Aleshores, si bé és cert el municipalisme intervé en aquest tema d'una manera decidida, també és ver que el fet d'existir un Pla director de residus sòlids, com bé deia el Sr Valenciano, dona lloc perfectament a plantejar aquest tipus de dinàmica. En conseqüència, és una cosa senzilla i coherent; la veritat és que ens pareix una bona iniciativa.

El dubte, en certa mesura, podria venir per dues bandes. Una en funció del que plantejava el Sr Peralta, però nosaltres entenem que el Grup del PSOE ja es cura en salut en el sentit de parlar de consells insulars i ajuntaments, vull dir que en això no hi dubte, es cura en salut en bon sentit, a part que, per altra banda, la llei aprovada pel Parlament parla que els plans directors sectorials han de ser elaborats, presentats pel Govern. Aleshores, aquí ens pareix que no hi ha lloc, és a dir, que òbviament han de ser els ajuntaments i els consells insulars els que han d'intervenir bàsicament en el tema, però, lògicament, qualcú ho ha de presentar i, per tant, el Pla director sectorial l'hauria de presentar el Govern, de manera que ens pareix correcte.

No hem entrat en petits detalls d'esmenes perquè serà en el debat del Pla director sectorial on tots els grups haurem de fixar si piles de botó, si vidre i de quina manera, si cartó o no i de quina manera, és a dir, que serà en el si del Pla director sectorial que caldrà ampliar el debat sobre molts d'aspectes concrets i puntuals, però la proposta és senzilla, que es faci un pla director sectorial.

Ara ve un problema que nosaltres òbviament també hem de dir i és un poc el Govern. És a dir, que el Govern faci un pla director sectorial de deixalles jo crec que és molt senzilla i molt bo de fer, però el problema és que ens pareix que això requeriria una política de medi ambient molt més coordinada i, sobretot, que caldrien uns organismes de gestió governamentals i evidentment uns nuclis per legislar d'una coordinació que el nostre grup ha reclamat des de ja fa dues legislatures, i és que els temes de medi ambient estiguin coordinats en el si de l'Executiu i no en distintes àrees molt difuses. Això si que evidentment representa una dificultat a l' hora del Govern fer una feina que ens pareix fàcil. Fins i tot, nosaltres diríem que si el Govern té problemes a l' hora de fer-ho, es podria fer en pla de ponència parlamentària, perquè creim que aquesta proposta és realment útil si es vol fer i si es fa bé. En conseqüència, no només el suport, sinó la col·laboració per treballar-hi. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Serra. Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr González Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr Presidente. Sras y Sres Diputados.

El Grupo Parlamentario SOCIALISTA nos plantea una proposición no de ley que yo creo que es realmente de gran interés. No es la primera vez que tratamos este asunto en la cámara, en esta legislatura, porque en la Comisión de ordenación del territorio ya hubo oportunidad de discutir una propuesta que entonces había presentado creo que el PSM-EEM, que rozaba de alguna manera estos temas.

Efectivamente, yo estoy de acuerdo con el Sr Valenciano, con el Sr Peralta y con el Sr Serra, que han abundado en la cuestión de que hay un verdadero problema con una serie de residuos sólidos que no se habían incluido en los planes de residuos sólidos respectivos de cada isla, porque tienen un carácter especial o, más que un carácter, toda un conjunto de caracteres diferentes, porque realmente aquí mismo hay toda una serie de cosas cuyo tratamiento yo creo que requiere planteamientos individualizados.

Aquí hay cuestiones como son los muebles y los enseres de uso doméstico, de los que desgraciadamente están llenos vertederos, espacios libres, bordes de carreteras, etc., de nuestras islas. En cuanto al abandono de vehículos, supongo que se refiere fundamentalmente a vehículos urbanos; los vehículos interurbanos, según la Ley de bases seguridad vial, tiene que recogerlos la Dirección General de Trafico, aunque en este momento y desde hace ya bastante tiempo lo viene haciendo el Departamento de carreteras de la Conselleria de Obras Públicas, pero hasta ahora se llevan normalmente a un vertedero - en Mallorca, concretamente, al del Son Reus y en Menorca i en Eivissa donde buenamente se puede, esto demuestra hasta que punto existe este problema.

Después esta el tema de los escombros, que también tiene una singularidad especial. Se ha hablado de darle solución, por ejemplo, haciendo servir los escombros para rellenos y rehabilitación de canteras. Sé que en el Plan de canteras que desarrolla la Dirección General de Medio Ambiente se estudia y se contempla también este tema y después hay lo que constituye la segunda parte de la proposición no de ley, que es el tema del vidrio, papel y cartón. Probablemente podríamos añadir otras cosas, como chatarra e incluso los plásticos, como ya hemos comentado precisamente en la Comisión de ordenación del territorio hablando de estos temas, cosas que són susceptibles de una regeneración, de una reutilización.

Por consiguiente, hay un montón de cosas y realmente parece que efectivamente la proposición del Grupo SOCIALISTA va por el camino más indicado. Hemos llegada a un momento en que toda esta ya no se puede estudiar por separado ni creo que se deban tomar medidas individualizadas por parte de los ayuntamientos. El Ayuntamiento de Palma, que lógicamente es el que tiene más posibilidades por ser el de mayor volumen y el de mayor presupuesto de esta Comunidad, tiene una enorme

preocupación por estos temas. Yo he pedido informes de la situación de recogida. Hay recogidas selectivas de cosas, hay en preparación toda un plan de aumentar el número de contenedores y de recogidas, concretamente en materia de vidrio; en materia de pilas también se ha hecho un esfuerzo importante, y también se recogen los enseres domésticos, neveras, lavadoras, etc., que se dan a alguna asociación que da trabajo a una serie de personas y que, por consiguiente, la recogida de estas cosas tiene incluso una dimensión social.

Yo creo que efectivamente ya es el momento que el Gobierno se ocupe de esto y se haga un Plan director del alcance general. A este respecto, tengo que decirle al Sr Peralta que yo estoy de acuerdo con él en lo que plantea que esta es una cosa insular porque además, hay un (actor fundamental, que es que el Plan de residuos sólidos urbanos es distinto en cada una de las islas, curiosamente cada isla ha elegido un camino distinto. En Mallorca el tema se centra en la incineración; en Menorca, en la fabricación de compostaje, y en Eivissa parece que se va a elegir definitivamente el vertedero controlado. Sin embargo y con estar de acuerdo que en definitiva es importantísima la opinión o el planteamiento que hace cada isla de su recogida general de residuos sólidos, es fundamental sobretodo en algunos aspectos que ahora me referiré, la verdad es que parece más lógico que el plan director lo haga el Govern, pero en contacto directa y estrecho con cada uno de los Consells Insulares y teniendo en cuenta la particularidad precisamente de cada isla y como digo de su plan de residuos sólidos.

Entonces, nosotros queríamos proponer dos transacciones al Grupo SOCIALISTA. al grupo que presenta esto. La primera es que se pide que el plan se haga en 6 meses. En atención precisamente a lo que decía, que tiene una importancia tremenda la consulta en ese plan y que lo primera es hacerse con todos los datos porque así como hay bastantes datos de Palma, probablemente es mucho mas difícil que los haya de los otros 60 y tantos municipios. Por consiguiente, yo creo que hay que dar bastante tiempo para que se tengan todos estos datos. Yo sería partidario y les plantearía que en vez de pedir que lo hicieran en 6 meses, lo hicieran en un año. Cambiar el texto y decirles en un año, pero pedirle al Gobierno que, a poder ser, lo tenga hecho en 6 meses.

La segunda transacción, que me parece más importante, se refiere al punto 2, cuando la propuesta dice que el Gobierno de la Comunidad Autónoma promueva un convenio con los ayuntamientos. Parece que esta ya tiene que ser, además, con carácter inmediato, en coordinación con los respectivos consells insulares para hacer posible la recogida selectiva del vidrio, papel i cartón en todos los pueblos de las Islas Baleares. En esta yo propondría una transacción que en definitiva incorporara esta preocupación al plan. Yo tengo aquí una cosa escrita, pero desde luego estoy abierto por completo a cambiar la redacción concreta.

La que yo tengo es añadir al punto e), que por cierto parece ser que tendría que ser el d) - en el primer punto hay un apartado a), un apartado b), y luego salta al d) y al e), no sé exactamente por qué, debe ser un error -, pero, en definitiva, añadir a la cuarta letra del primer apartado algo que dijera una cosa así: "Asimismo en coordinación con los respectivos consells insulares, incluirá el estudio de la fórmula que haga posible la recogida selectiva de vidrio, chatarra, papel, etc. -aquí

podríamos añadir otros epígrafes- en todos los pueblos de las Islas Baleares, que sea compatible con el desarrollo del Plan de residuos sólidos urbanos de cada isla".

Esto va en el sentido que, por ejemplo, la recogida de papel y cartón, en Mallorca, puede comprometer seriamente una cosa que está en marcha en este momento y que ya se han presentado ofertas que es el Plan de residuos sólidos urbanos mediante el método de incineración que se usa en Palma, porque claro, la basura que, según los datos que tengo precisamente de EMAYA, tiene aproximadamente un 23% de materia de papel y cartón - creo que EMAYA calcula un 23,43% - lo cual es un dato de partido para los ofertantes en el Plan de Mallorca, porque esta es lo que tiene poder calorífico para poder quemar realmente la basura, es decir, que si se quitase todo ese papel y ese cartón y quedaran solamente los residuos orgánicos vivos o los residuos inorgánicos, no habrá manera de incinerar la basura ni tampoco se produciría el aprovechamiento de esa incineración para la producción de energía eléctrica de modo que se encarecería el producto.

Entonces, es posible que en los criterios que Juego haga el Gobierno fuera interesante para la isla - económicamente en el sentido amplio - recoger parte del papel y cartón, pero desde luego es muy comprometido, en este momento, obligar a que eso sea así. En la isla de Menorca, en cambio, probablemente la recogida de papel y cartón sea mucho más interesante desde el punto de vista de su tratamiento de basuras, porque para el compost es mejor que no haya ese tipo de residuos. En la isla de Eivissa, el tema me parece que podría ser indiferente; en cambio puede ser mas importante otro, porque lo fundamental, lógicamente, sería la minimización de volumen, ya que han elegido el camino del vertedero controlado.

En definitiva, lo que yo pretendía era incorporar de alguna forma este segundo apartado al estudio; que veamos aquí los criterios, como decía el Sr Serra, que los discutamos o tengamos la oportunidad de discutirlos y ver lo que es más importante para cada isla. Nada más, muchas gracias.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr Valenciano i López.

EL SR VALENCIANO Y LÓPEZ:

Gràcies, Sr President. Primerament agrair el suport de la majoria dels grups parlamentaris que han dit que en donarien a aquesta proposició no de llei. Referent a les transaccions proposades pel Partit Popular, creim que la segona millora i perfila més la redacció de la proposició, així que hi estam d'acord, i quant a la primera, efectivament tal vegada 6 mesos serien una mica justs perquè, encara que siguin tres apartats, hi ha molts de subapartats. Per tant, no tenim cap inconvenient en admetre-les. Per una altra banda, hem de dir que, efectivament, els ajuntaments no poden donar resposta individualment a cada un d'aquests temes, és impossible; per tant, això s'ha de fer d'una manera coordinada.

Referent al Grup Mixt, senzillament intentaré explicar per què els criteris generals d'aquest Pla director sectorial han de venir al Parlament. El representant del Grup MIXT ha fet referència

a la Llei d'Ordenació Territorial, concretament a la disposició transitòria única, que em permetran que els ho llegeixi per saber exactament què diu i veure si correspon aquí o a una altra banda. La disposició transitòria única diu: "Si raons d'urgència aconsellaven la redacció d'un pla territorial parcial - que no és el cas -, un pla director sectorial - que és el cas -, o un pla d'ordenació del medi natural amb anterioritat a l'aprovació de les directrius d'ordenació territorial - que no s'han aprovat -, el Consell de Govern podrà autoritzar-ne l'elaboració amb l'aprovació prèvia - amb l'aprovació prèvia - del Parlament de les Illes Balears dels criteris generals als quals s'hagi d'acomodar el pla esmentat, així com quina institució elaborarà aquest pla" - després, però els criteris generals han de venir aquí i aquest Parlament els ha d'aprovar.

Evidentment, els plans de Menorca són diferents dels de Mallorca, dels d'Eivissa i dels de Formentera, però el Pla director sectorial és un i aquest pla contemplarà -imagín, i nosaltres ho avalaríem així i hi estam d'acord, igual que el Pla de residus sòlids, és a dir, que cada illa ho gestioni, ja que per les seves característiques segurament tindrà un solució diferent en cada lloc. Ara bé, el que és cert és que a aquest Parlament han de venir uns únics criteris generals i dintre d'aquests criteris serà on es dirà: "Com que cada illa és diferent i té una problemàtica diferent, serà cada illa la que, etc., etc.", que és així com s'han redactat els criteris generals del Pla director sectorial de residus sòlids urbans.

Jo supòs que els dos diputats del Grup MIXT que en aquest moment es troben en aquesta sala no hi van ser en el moment de l'elaboració i tal vegada ho desconeixen, però una cosa és que s'hagi de fer un tractament diferenciat per a cada illa i l'altra que el Govern ha d'aprovar uns criteris únics i que aquests criteris han de venir aquí. En aquests criteris és on es diu que aquest tractament es diferenciat, i el nostre Grup, per descomptat, hi donarà suport en el cas que s'aprovi en aquest sentit. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Valenciana. En torn de contrarèplica ... Sí, té la paraula el Sr Peralta.

EL SR PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Fetes aquestes aclaracions per part dels diferents portaveus i feta aquesta proposta de dues transaccions per part del Grup POPULAR, en aquest sentit nosaltres estam d'acord. Per tant, el nostre vot seria favorable si s'introdueixen aquestes dues transaccions. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Peralta. No hi ha més intervencions? Abans de passar a la votació, atès que el grup proponent ha admès una sèrie de transaccions, deman al Sr Secretari segon si vol fer lectura al text de la proposició no de llei, tal com quedaria.

EL SR SECRETARI SEGON:

Sí, Sr President, però si m'ho permet, jo demanaria que s'aclarís on s'ha d'afegir exactament aquesta proposta que fa el portaveu del Grup POPULAR, perquè aquí diu "afegir al punt e)" i no queda prou clar si s'ha d'afegir després del punt e) o si volen que s'afegeixi al punt 2.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el Sr González i Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Tiene muy poca importancia la ubicación exacta, pero parece más lógico que quede añadido en el punto 1, porque eso evita volver a referirse al plan. De la redacción se desprende que es más lógico ponerlo a continuación del punto e) o bien abrir otro punto 1), pero que se -corresponda con la misma.

EL SR PRESIDENT:

D'acord. Vol fer la lectura, Sr Moll?

EL SR SECRETARI SEGON:

"El Parlament de les Illes Balears acorda:

1.- "El Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, en el termini d'un any, presentarà al Parlament els criteris generals d'un Pla director sectorial de deixalles produïdes com a conseqüència de les següents activitats o situacions:

- a) Abandonament de mobles i ensers d'ús domèstic.
- b) Abandonament de vehicles.

c) Deixalles industrials de construcció i obres menors de reparació domiciliària.

e) En general, tots aquells residus que la seva recollida, transport i emmagatzemament correspon als ajuntaments, d'acord amb l'establert expressament a la Llei de bases de règim local. Així mateix, en coordinació amb els respectius consells insulars, inclourà l'estudi de la fórmula que faci possible la recollida de vidre, ferralla, paper, etc., a tots els pobles de les Illes Balears que sigui compatible amb el desplegament del Pla de residus sòlids urbans de cada illa.

2.- El Govern de la Comunitat Autònoma promourà un conveni amb els ajuntaments en coordinació amb els respectius consells insulars per fer possible la recollida selectiva del vidre, paper i cartró a tots els pobles de les Illes Balears".

EL SR PRESIDENT:

Digui, Sr González.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, Sr Presidente. El apartado que añadía substituía el apartado 2; si no, sería reiterativo e incluso contradictorio.

EL SR SECRETARI SEGON:

Per això jo havia fet la consulta inicial.

EL SR PRESIDENT:

Queda suprimit, idò, l'apartat 2.

EL SR SECRETARI SEGON:

Queda suprimit.

EL SR PRESIDENT:

Demana si puc considerada aprovada per assentiment aquesta proposició no de llei. Queda, idò, aprovada per assentiment.

V.2.-) PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 1821/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PSM-EEM, RELATIVA A EXTENSIÓ DE BONIFICACIONS RESIDENTS NO COMUNITARIS EN TRANSPORT A LES ILLES BALEARS.

EL SR PRESIDENT:

Passam a la següent proposició no de llei, la núm. 1821, subscripta pel Grup Parlamentari PSM-EEM, sobre extensió de bonificacions a residents no comunitaris en transport a les Illes Balears. Pel grup proponent, té la paraula el Diputat Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

És molt important que les paraules es corresponguin amb la realitat. Amb les paraules es poden fer molts de jocs, jo podria que pens en un anyell amb ales d'àguila, potes de lleó, bec de pingüí, però açò seria una quimera, açò no existeix realment. S'han fet moltíssimes quimeres i molta gent s'ha perdut amb les paraules; no pot ser que les paraules vagin per una banda i la realitat vagi per una altra.

La Constitució proclama en el seu preàmbul la voluntat d'establir una societat democràtica avançada. L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, al seu preàmbul, proclama com a valors suprems del seu autogovern el sistema democràtic que s'inspira en la llibertat, la justícia, la igualtat i la defensa dels drets humans, així com la solidaritat, etc., etc. Paraules, i les paraules tenim el deure de fer-les correspondre amb realitats.

L'anomenat Informe Ford de la Comissió d'investigació de racisme i de la xenofòbia, formada en el Parlament europeu, és reconegut en les conclusions i recomanacions i jo em permetré referir-me a tres d'aquestes conclusions i recomanacions. És cert que açò no és llei, que açò no obliga, que açò només orienta, i amb aquest fet d'orientar el Govern de les Illes Balears i el Govern de l'Estat espanyol, que té competència en aquesta matèria, la recomanació núm. 33 fa referència a una carta de residents europeus que seria garantir a tots els ciutadans i ciutadanes que resideixen legalment dins la Comunitat - siguin o no comunitaris, que resideixen a la Comunitat - que participin dels mateixos drets i deures en tot el territori comunitari.

M'estalvio de llegir-los altres recomanacions, perquè els supòs assabentats de l'Informe Ford, que és a la disposició de tothom en aquest mateix Parlament, en aquesta mateixa casa.

Idò bé, a les Illes Balears gaudim, des d'una llei del 1981, d'unes tarifes per als ciutadans residents a les Illes Balears de nacionalitat espanyola que es desplacen de l'arxipèlag a la península o entre les illes. Aquests descomptes, que afecten Transmediterrània i Ibèria o aviació civil, es van fer després extensius als ciutadans comunitaris en una Ordre del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions de dia 22 d'abril del 1988, una ordre que tal vegada era d'una aplicació laxa per part dels ajuntaments, que són els que atorguen aquesta tarja de residència. Tant és així que hi va haver recomanacions per part d'aviació civil d'extremar l'ús d'aquestes targes i efectivament, malgrat que aquesta recomanació s'equivoca de BOE i de normativa, alguns ajuntaments han aplicat amb major cura aquests certificats de residència.

El que passa és que, si ha succeït açò, ha estat perquè es donaven casos que fins i tot ciutadans o ciutadanes no comunitaris, perquè que per raó de la seva aparença física o racial ho semblaven, obtenien sense cap problema aquest certificat de residència; al diputat que els parla li consten alguns casos, si bé són pocs, d'aquestes situacions. En canvi, els ciutadans o ciutadanes que per característiques racials quedava més o menys palès que no eren, aparentment, ciutadans comunitaris, se'ls exclouia d'aquesta situació.

Nosaltres pensam que les Illes Balears som un poble acollidor, hospitalari, al llarg de la nostra història i creim que seria molt positiu que aquest Parlament avui fes el gest d'instar l'Administració competent, el Ministeri de Transports, que modificàs l'ordre ministerial. La modificació és senzilla, es tracta d'estendre aquest benefici als altres ciutadans o ciutadanes residents. Que quedi clar que no parlem d'obrir de cop les portes d'aquesta bonificació a tothom, perquè també es podrien donar casos de suprema injustícia amb aquest sistema. En canvi, aquells ciutadans o ciutadanes que tenen residència atorgada a través de la Llei d'estrangeria, que tenen la situació legal perfectament consolidada i que, a més a més, paguen els seus impostos, perquè treballen aquí, i les seves taxes municipals, i tot ¿per què no han de tenir els mateixos avantatges que tenen els altres conciutadans que viuen en aquests pobles nostres?

Per tant, no és en mans del Govern de les Illes Balears, és en mans del Govern central de l'Estat procedir a aquesta feina de modificació d'extensió d'aquestes bonificacions. Jo he d'agrair a la Conselleria de Transports i Treball d'aquest Govern que en data molt recent hagi facilitat al nostre grup parlamentari una resposta escrita corresponent a una pregunta sobre quina quantitat de ciutadans i ciutadanes es trobaven en aquesta situació a les Illes Balears. Idò, agafant l'apartat e) de la Llei d'estrangeria, és a dir, l'apartat e) dels permisos de residents, resulta que l'any 1988 van obtenir permís de residència per aquest concepte - és a dir, fins a cinc anys de permís - 72 persones; l'any 1989, 15 persones; l'any 1990, 29; de l'any 1991 no en tenim dades.

Aleshores són 116 ciutadans - posem que siguin 200 - que viuen en aquesta situació a les Illes Balears. Per 200 persones, ens podem negar a corregir, a satisfer un greuge comparatiu? Un

greuge que, a més a més, ens agradi o no, té components de caràcter racista, i contra el racisme i contra la xenofòbia aquest Parlament ha de donar mostres d'una suprema sensibilitat. Crec que des del moment que s'exclou l'altre, el diferent, un es deixa d'elegir a si mateix i comença la pèrdua de llibertat. Res més, Sres i Srs Diputats. Aquestes són les nostres raons, aquests són els nostres arguments i els demanam el suport a aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr Vidal i Juan.

EL SR VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Que quedi clar d'entrada que nosaltres veim la bona intenció del grup proponent, el Grup Parlamentari del PSM-EEM, i d'aquesta proposició no de llei, però, francament, nosaltres pensam que això haurien d'haver estat dues proposicions no de llei. Separadament haurien tengut el nostre suport, però tot junt els he de dir francament que no pot ser. No estam en contra d'una cosa ni de l'altra, però voldria dir que nosaltres veim aquí dues coses completament diferents.

El Sr López i Casanovas ha dit molt bé que amb les paraules es poden fer molts de jocs, i amb els plantejaments també. Jo i el nostre grup creim francament que era innecessari recórrer a la introducció que posen a la seva exposició de motius, remetent-se a l'Informe Ford de la Comissió d'investigació de racisme i xenofòbia per demanar que els beneficis que tenen els residents estrangers de la Comunitat Econòmica Europea a les Illes Balears quant a les bonificacions de transport s'estenguessin als d'altres nacionalitats.

Jo els posaré un exemple que m'han posat a mi i que, francament, m'ha decidit a pensar que una cosa no té res a veure amb l'altra. Imaginin un ciutadà d'Anglaterra, per exemple, que és negre i té dret a aquesta bonificació per la seva condició de ciutadà comunitari, i imaginin que un ciutadà nord-americà - jo no el conec, però m'ho han dit així, és l'exemple que m'han posat - ros i amb els ulls blaus no té dret a aquesta bonificació perquè no és resident i provinent d'un país de la Comunitat Econòmica Europea. Per tant, la xenofòbia i el racisme crec que aquí no són un argument.

Les bonificacions en el transport per als resident dels països de la Comunitat Econòmica Europea, com diuen vostès molt bé, es podrien estendre als de les altres nacionalitats, però sense recórrer a aquest exemple. Senzillament, crec que és una qüestió de reciprocitat, perquè jo entenc que si nosaltres els donam aquest tractament i els atorgam aquesta bonificació és perquè als seus països d'origen també ho deuen fer als residents espanyols. Doncs pels mateixos sis sous, com deim a Eivissa, es podria fer el ma! eix als de les altres nacionalitats que tinguin un tractament recíproc amb nosaltres, amb els residents espanyols en els seus països d'origen.

Així, nosaltres estaríem d'acord, i també hi estaríem que no hi hagi cap tipus de discriminació racial ni de xenofòbia, perquè hi ha racisme, estam d'acord i hem de lluitar en contra. El posaré

l'exemple de la criada o senyora de servei que tenc a casa, que té residència i permís de treball a Espanya, però que és marroquí i té dos fills: una filla que té les característiques racials de Nord-àfrica i un fill que és ros - no sé si té els ulls blaus -, i quan vénen a Espanya la filla no pot entrar, perquè li demanen el passaport, etc., etc., i el fill tan sols no ha de mostrar el passaport i passa.

Per tant, en aquest sentit, també estam d'acord que s'han de prendre mesures correctores, perquè, com ha dit molt bé el Sr López i Casanovas, som una Comunitat que sabem rebre la gent, hospitalària, etc., i que no tenim aquest tipus de racisme que tenen a altres bandes. Per tant, en aquest sentit li donaríem suport, però torn a repetir que crec que han mesclat dues coses completament diferents i que tal com ve la proposició no de llei no li podem atorgar el nostre suport, si bé tampoc no votarem en contra. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Vidal. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr Triay i Llapis.

EL SR TRIAY I LLOPIS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

L'any 1981 jo vaig ser un dels ponents socialistes de la Llei de bonificació de tarifes de transports als residents de les Illes Balears, al Congrés de Diputats. Crec que va ser una mesura molt positiva, també vull deixar clar que va ser una iniciativa d'UCD, no dels socialistes, però a la qual vam donar el suport necessari i que segurament, des de la perspectiva d'avui, des del nostre punt de vista de les Illes Balears, ja es plantejava com una mesura insuficient, perquè la bonificació als residents crec que només redueix molt parcialment el cost econòmic que suposa la distància a la península, i ja des de la perspectiva clarament actual - rabiosament actual, diríem - perquè és una mesura que té un futur molt incert o una evolució molt ràpida cap a una creixent liberalització del transport aeri i, per tant, a una competència forta cap a una desnacionalització o fins i tot despoblificatzió de les empreses aèries, etc.

Després, l'any 1988, aquesta mesura es va ampliar - ja per via decret, com se'n fa referència a la proposició - als residents dels països de la Comunitat Econòmica Europea com una obligació que van recordar al Govern espanyol una vegada integrats a la Comunitat i, per tant, en igualtat de condicions amb els ciutadans dels països de la Comunitat. El que demana la proposició no de llei, exposat clarament pel Sr López i Casanovas, és ampliar -ho als residents de tercers països i realment crec que valla pena parlar-ne, perquè efectivament és un tema potser menor en quantia, però que crec que mereix unes reflexions.

En primer lloc, ja que es dona cos doctrinal, diríem, a tot això, amb l'Informe Ford del Parlament Europeu, el primer que s'ha de dir és que l'acceptam i l'assumim plenament en totes les seves recomanacions. També voldria aprofitar l'ocasió per dir que cap dirigent del nostre partit, del Partit Socialista, no ha fet mai apologia de vaixells de reixeta per als forasters; que cap dirigent del nostre partit, del Partit Socialista, no ha manifestat mai que dels forasters, dels de fora, només en pervengui l'atur

i la delinqüència. Per tant, creim que en aquest sentit som bastant lliures de culpes en la valoració d'aquest fenomen de la xenofòbia.

La proposició no de llei ens ha obligat a llegir íntegrament -i és bastant voluminós- aquest informe sobre la xenofòbia i el racisme del qual va ser ponent el Sr Ford i, efectivament, fa referències a tots els països i també a Espanya, on detecta actituds que s'han d'eradicar. Actituds en relació amb gitanos, com a minoria ètnica espanyola, i actituds a la vegada una mica racistes i xenòfobes cap a determinats immigrants de determinades àrees geogràfiques, com el Magreb, Portugal, etc., però la veritat és que no hi hem trobat cap referència en el sentit que es produeixin discriminacions en matèries de transport per sentir-nos realment afectats per aquesta mesura governamental i legal de bonificacions en els transports de residents a les Illes Balears.

Efectivament, aquesta mesura no es pot considerar racista de cap manera, crec que el Sr Vidal ho ha explicat prou clarament. Els ciutadans europeus no són d'una sola raça, sinó tot el contrari; hi ha països de la Comunitat Econòmica Europea clarament multirracials i bons problemes i situacions ben difícils que això provoca dins les seves societats, però des del punt de vista de les nostres regulacions són ciutadans de la Comunitat Econòmica Europea que tenen dret a aquests avantatges de la bonificació, i igualment, independentment de quina sigui la raça, la minoria ètnica o el color de la pell dels ciutadans de tercers països, de països no comunitaris, no tenen dret.

El Sr López i Casa na vas ens deia que es produeixen situacions en els ajuntaments no regulats i que a uns se'ls demana tots els papers i al altres no. Crec que això efectivament s'ha de corregir, crec que això és una desviació de les normes vigents i aquí jo crec que el que es proposa realment és canviar la norma, que és un problema distint. Jo supòs que de la mateixa manera que es va al registre per comprovar la inscripció en el padró municipal d'un espanyol o d'un resident a les Illes Balears, els funcionaris municipals que han de donar fe d'aquestes inscripcions tindran en compte que els estrangers residents ho han de ser d'un dels països de la Comunitat Econòmica Europea, i si no ho fan bé que li ho facin.

És clar que davant aquest problema, que crec que és menor, perquè els problemes reals dels immigrants o dels residents procedents de tercers països són molt grossos i molt diferents, però en qualsevol cas un problema com aquest es podria enfocar de diverses maneres. Una manera, també ho deia el Sr Vidal, es el conveni bilateral, que és la fórmula normal quan les situacions estan equilibrades, i és una fórmula que en determinats casos s'aplica a la seguretat social, a pensions en els països d'origen, etc., per bé que -en general- i pensant sempre en els casos desfavorables - les situacions entre els països d'origen d'aquests immigrants i el nostre es troben molt desequilibrades i, per tant, no sembla que sigui una fórmula molt adequada, perquè no hi ha un equilibri entre el que aquí se'ls pal aportar i el que es pot aportar al petitíssim nombre d'espanyols que puguin ser residents d'aquests països.

Una altra manera és la que proposa el Sr López i Casasnovas, que és la decisió unilateral: Que nosaltres prenguem aquest acord, que es proposi que el Govern espanyol assumeixi aquest cost i que no se'n parli més, i una altra és que es vagi a una

regulació comunitària, no d'aquest problema, que efectivament és molt petit, sinó de tot el conjunt de problemes que tenen pendent els ciutadans de tercers països residents o amb voluntat de ser residents a la Comunitat Europea.

L'Informe Ford dona el resultat molt ràpid d'una enquesta que diu que 3 de cada 4 ciutadans de la comunitat estan a favor de millorar o, com a mínim, mantenir els drets dels immigrants i esperen que ho facin les institucions europees; 1 de cada 3 voldria que hi hagués una legislació comunitària sobre els nacionals comunitaris que reincideixen a altres països membres, i només 1 de cada cinc és partidari que s'adoptin decisions unilaterals en relació als estrangers de tercers països.

Aquests resultats, que realment l'informe valora com a molt preocupants, perquè demostren la importància del grau de racisme que existeix al fons d'aquestes societats europees a les quals nosaltres ens hem integrat, per altra part també demostren que els ciutadans amb una actitud positiva creuen que el problema no l'han de resoldre aïlladament cada un dels estats, sinó que realment s'ha de resoldre des de l'àmbit comunitari, i com que això és una qüestió que ha estat objecte de moltes controvèrsies, perquè no fa falta dins la Comunitat Econòmica Europea hi ha governs que mantenen actituds molt distintes sobre aquestes qüestions, el Tribunal Europeu de Justícia ha establert que les polítiques dels estats membres respecte del nacionals dels tercers països - i que, en conseqüència, afecten les condicions de vida de la Comunitat - han de ser objecte d'una política de cooperació i, per tant, poden ser objecte de polítiques vinculants.

Per tant, s'ha establert clarament que l'aplicació del Tractat de Roma dona peu a les institucions comunitàries per establir aquest tipus de polítiques vinculants en relació a les condicions de vida dels ciutadans de tercers països residents o immigrants a l'Europa comunitària. Espanya, s'ha de dir aquí - tal vegada no fa molta falta, perquè el plantejament que ha fet el Sr López i Casasnovas ha estat molt limitat a aquesta qüestió, ho ha xifrat en uns centenars de persones afectades a les Illes Balears - és dels països que dins la Comunitat mantenen una actitud més activa i de més suport, no a l'informe, perquè l'actitud espanyola fins i tot és prèvia a aquest Informe Ford, que és de l'any 1990, cosa que reconeix el mateix informe quan diu que el Sr Fowles, en aquell moment representant de la presidència espanyola del Consell va afirmar "el seu total recolzament a aquestes propostes per intensificar els esforços d'educació, formació i sensibilització contra les actituds negatives intolerants del racisme i de la xenofòbia, i que va assegurar el total recolzament de la presidència espanyola a la lluita contra el racisme i la xenofòbia, a la que contribuiria amb tots els mitjans al seu abast i amb totes les seves forces".

Per tant, aquest és una mica l'estat de la qüestió. Nosaltres participam del problema, de la preocupació, i creim que realment és un problema a resoldre amb altres molt més seriosos i molt més profunds que aquest mateix que es planteja avui dins el marc de la normativa i la legislació comunitària i, per tant, vull expressar que no estam a favor d'una solució unilateral. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr Jaen Palacios.

EL SR JAEN PALACIOS:

Gracias, Sr Presidente. Sres i Srs Diputados:

Yo tengo la impresión que este tema que hoy debatimos me suena, como se dice en lenguaje vulgar, porque no hace muchos días, en el Consell Insular de Menorca ya debatimos esta cuestión. Se cambia la fecha de la moción presentada en aquel momento, se copia línea por línea, coma por coma y punto por punto - hay que decir que se quita una palabra, exactamente Menorca, con referencia a los ayuntamientos - y se presenta aquí, como ya dije en su día, aprovechando que el Pisuerga pasaba por Valladolid, y se monta una proposición no de ley de la que parece deducirse que si no se aprobase esto estábamos aquí todos tachados de xenófobos y de racistas. Exagero un poco, como el Sr López Casasnovas debe conocer, y en este momento y a esta hora, que es lo que procede, porque creo que sus señorías ya han soportado estoicamente al resto de los portavoces en otras intervenciones.

La postura del Grupo Popular allá, en el Consell Insular de Menorca, ya es conocida, y aquí, la del Grupo PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA también queda avanzada en lo que allí se votó. Nosotros, evidentemente, no daremos apoyo a esta proposición no de ley por las razones que ya comentamos en su día y que aquí convendría exponer dejando referencias constitucionales y estatutarias que muy bien ha planteado el Sr Diputado al principio y que de ahí parecen deducirse otras cosas que no son las que se dicen en la letra y en el espíritu de esa normativa.

En primer lugar y salvo mejor explicación, nosotros no llegamos a entender esa relación que puede existir entre no bonificación a residentes y discriminación racial, la verdad es que nosotros no llegamos a entenderlo. No existe, a nuestro juicio, ninguna relación de causa a efecto salvo para aquellas personas que pudiesen intentar confundir a la opinión pública o defender con falaces argumentos posturas, como digo, yo creo que difícilmente defendibles.

En segundo lugar, esa bonificación, también se ha hecho ya referencia, viene regulada, como han dicho el portavoz del Grupo SOCIALISTA y el Sr López, por una ley del año 1881 que por imperativo de la entrada en el Mercado Común Europea se tuvo que hacer extensiva a todos los ciudadanos por una orden ministerial de 22 de abril. Aquí, quiero hacer hincapié - también es una referencia del Grupo SOCIALISTA - a esa interpretación laxa, que decía el Sr. López, por parte de los ayuntamientos. Yo desconozco el caso concreto que él comentaba o esa anécdota a la que hizo referencia, pero lo cierto es que la normativa es la normativa, que lo que se pide es un certificado y que el certificado, en consecuencia, lo firma el Sr. Alcalde, que eso se cursa a la compañía aérea y después el Estado le da la bonificación. Evidentemente nosotros defendemos que la normativa tiene que cumplirse con toda el rigor y con toda exactitud y no de una forma laxa, como aquí parecía denunciarse.

En tercer lugar, la exposición de motivos hace referencia a unas cuestiones que yo pasaría por alto porque el portavoz del Grupo Mixto también se ha referido a ellas de forma irónica.

No hemos leído todo el Informe Ford, porque son 168 paginas; en hora y media que hemos estado leyendo con velocidad rápida hemos leído lo que hemos podido, pero desde luego de ninguna de las recomendaciones, que esas sí las hemos leído detenidamente, la 33, la 48 y la 54, se desprende esta aplicación que aquí se propone si no se hace con ese carácter de medida contra la discriminación racial. Conocen ustedes el preámbulo del Parlamento, después de los consejos de la comisión, donde se condena enérgicamente la intolerancia, la hostilidad, el uso de la fuerza; donde se protege la individualidad y la dignidad de todos. En concreto de la recomendación 33 a la que hacía referencia, donde se habla de estas tarjetas de residente europeo para circular libremente, residir y trabajar en la Comunidad Económica Europea, no se puede desprender desde luego que se haya de viajar de forma subvencionada, que también aquí el portavoz socialista hacía referencia al futuro negro que estas condiciones, además de insuficientes, pueden tener.

Tampoco se desprende de la recomendación 47, que habla de mejora de las condiciones de vida y de empleo, ninguna circunstancia de este tipo; tampoco se desprende de la recomendación 54 nada más que establece un plazo razonable - no sabemos muy bien que se entiende por razonable, pero hace estas consideraciones - para que el status legal de residentes y trabajadores en la Comunidad por miembros de terceros países tengan acceso a estas cosas. Yo creo que, por tanto, es una extrapolación y una generalización muy generosa por su parte, que aunque afecta a pocas personas, como dice, tiene a mi juicio poca entidad, como también se ha señalado, y debería tener un tratamiento con carácter de más generalidad en otros problemas.

Nosotros, evidentemente, estamos por la igualdad de trato y por una lucha contra el racismo y la defensa de la identidad de cada pueblo, pero no estamos des de luego por esta cuestión que nos plantean aquí, en la votación. Dicho toda esta y anunciado el voto de nuestro de grupo, no me queda más que esperar que otras iniciativas tengan otro carácter general más interesante y poder apoyar en el futuro otras actuaciones, porque ésta, a nuestro juicio, ni es de entidad ni nos parece que tenga que ser tratada en este Parlamento en este momento y bajo el argumento de racismo y xenofobia que no viene a cuento, porque eso sería casi confundir el culo con las témporas. Muchas gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr President. Sres Diputades i Srs Diputats.

El Partit Socialista de Menorca i l'Entesa de l'Esquerra de Menorca no han descobert en les intervencions dels diversos portaveus contradiccions directes i paleses amb la proposta que aquí es presenta. Ens ha dit que era insuficient, que era unilateral, que era nímia, que era insatisfactòria per tractar tota la problemàtica del racisme i de la xenofòbia. És evident que és

així, nosaltres no ho negam, el que passa és que quan nosaltres duim a debat a les institucions - ho dic en plural, les institucions -, la primera el Parlament de les Illes Balears, ho feim amb una idea ecologista interrelacionada i interdependent. Nosaltres tenim o intentam tenir, a vegades no ho aconseguim, un pensament global sobre les coses, però som conscients que el tractament ha de ser detallat, particular, concret, perquè si no, la realitat no es transforma. Una persona pot tenir mal de queixal -aquí hi ha metges- i és un mal que afecta just un punt, però els efectes desequilibrin tot l'organisme.

Per tant, el que volem significar en teoria de conjunts és que hi ha un sistema i que aquest sistema té algun punt que falla. Molts punts fallen, però aquest concret és el que avui posam a consideració de vostès, Sres i Srs Diputats, perquè es pronunciïn d'una manera palesa i total sobre si estan a favor o en contra de mantenir concretament la desigualtat dins el sistema de bonificacions a residents. Parlam de certificats de residència. Nosaltres entenem que residents ho són tots aquells o aquelles que viuen, treballen, paguen els impostos i tenen carta de ciutadania, per aquí va un poc la nostra idea. Òbviament, l'Informe Ford tracta moltíssims altres temes i òbviament el tractat de Roma és vinculant, però no només es poden vincular decisions a través del tractat de Roma; així com un Estat dels dotze pot prendre mesures al marge de la Comunitat Econòmica Europea, també en aquesta qüestió repetesc que no faria cap mal - al contrari, crec que faria molt de bé - no tant pel nombre de persones afectades, sinó pel que significa i per la transcendència que comporta.

Aquí s'ha parlat de reciprocitat. És evident que no és argument, perquè no són equiparables les reciprocitats que pot oferir - per exemple i amb tot el respecte, ja que ha sortit el tema - l'Estat alauita del Sr Hassan II amb referència a Espanya i Espanya amb referència als ciutadans d'aquell regne marroquí. És evident, Sr Triay, que hi ha possibilitats molt més àmplies a través d'una regulació comunitària i em sembla que és precisament la recomanació 54, si no m'equivoc, la que marca un període, diuen un període breu, a venir, sense posar límit, com solen fer les recomanacions, per començar a posar remei a aquestes situacions, no a aquesta concreta de les bonificacions, a totes, fins i tot a les que expressava el portaveu del Grup Mixt.

Nosaltres, idò, hem volgut deixar clar que a les Illes Balears, el concepte de foraster, és a dir, d'aquella persona que ve de fora, no ha de ser un concepte que trenqui la igualtat amb referència als drets i deures, i hem agafat el que hem vist més clar que podia ser simptomàtic, significatiu de racisme o no racisme en un cas concret. Per favor, Sres i Srs Diputats, no agafin l'argument de dir nosaltres ho volem tot i per tant no farem res, sinó que actuïn en coses concretes i a poc a poc transformarem la realitat global. Reconec que el Grup del PSM-EEM es pot equivocar en el plantejament, però com a mínim ens reconeguim també, a mi com a portaveu i a aquest grup parlamentari, la voluntat de dur a debat temes que no per petits deixen de tenir transcendència. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr López i Casasnovas. Passarem, idò, a la votació.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure. Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure. Sres i Srs Diputats que s'abstenen? Gràcies, es poden asseure.

El resultat de la votació ha estat el següent: A favor, 3; en contra, 29; abstencions, 23. En conseqüència, queda rebutjada la Proposició no de Llei núm. 1821 del Grup Parlamentari PSM-EEM sobre extensió de bonificacions a residents no comunitaris en transport a les Illes Balears.

V.3.-) PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. 1850/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A LA CREACIÓ DE LA XARXA D'OFICINES DE TURISME DE LES ILLES BALEARS.

EL SR PRESIDENT:

Passam a la següent proposició no de llei, que és la núm. 1850, subscripta pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, sobre creació de la xarxa d'oficines de turisme a les Illes de Balears. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr Pallicer i Pujol.

EL SR PALLICER I PUJOL:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

Tenc el privilegi de pujar per primera vegada a aquesta tribuna per defensar una proposició no de llei en nom del Grup Parlamentari SOCIALISTA Record que quan era al·lot i feia feina a una empresa turística, uns clients francesos em varen demanar per un ermita on hi havia un retaule del segle XIV, que es trobava devers Montuïri. En aquells moments jo no vaig acabar d'entendre la pregunta, vaig quedar aturat i, com que no ho sabia, ho vaig anar demanant a un i altre, incloses institucions. No vaig poder donar satisfacció a aquells clients, perquè ningú no en sabia res. Després, al cap d'un parell de dies, vaig tornar a parlar amb els mateixos clients i em varen dir que l'havien trobada, que es deia Castellitx i que es trobava entre Algaida i Randa.

Jo crec que avui hi ha la mateixa desinformació que hi havia en aquells moments, fa gairebé 25 anys, i aquesta proposició no de llei intenta donar resposta de qualque manera a aquest servei i a aquests visitants que vénen a les nostres illes i que, a més de gaudir de platja i sol, tenen unes inquietuds culturals i en uns moments determinats volen visitar els nostres pobles dels interiors i trobar el nostre patrimoni.

El contingut d'aquesta proposta en concret és molt simple. Es tracta que a cada entrada dels nostres pobles hi hagi un senyal-una I normalitzada a tot Europa - que indiqui el lloc on hi hagi una informació, l'ajuntament, una casa de cultura, on cada municipi cregui més adient, i en un expositor hi hagi uns fullets, uns díptics que tinguin tota la informació del municipi en els aspectes històrics, culturals, gastronòmics, etc., a fi que el visitant pugui triar, tenguim una informació en un pla i pugui visitar els llocs que li interessin, i no anar perdut per aquí per allà demanant al veïnat qüestions sobre les quals no tendran la resposta adient.

És clar que aquests fullets han de tenir una gran qualitat, han de ser atractius i, sobretot, rigorosos; per això, per part de la Conselleria de Cultura coordinada amb la de Turisme, hi hauria d'haver la possibilitat que les dades i els topònims fossin el més exactes i rigorosos possibles. Si s'aprovàs aquesta xarxa informativa a tots els nostres pobles també donaríem una passa més a l'hora d'entrar i posar-nos al costat dels països europeus i, a més d'això, faríem una feina ben feta i rigorosa. Aquests països europeus - encara que en moltes coses ens van davant no em vull omplir la boca amb la paraula Europa, perquè no tot ho fan bé - és ben cert que ja fan aquest servei i nosaltres, amb aquesta indústria turística que és una potència dins Europa, hauríem de ser vanguardistes i no estar just al seu nivell.

Si feim i donam aquest tipus d'informació rigorosa i de qualitat, crec que donarem una passa més i pujarem un graó a l'hora de posar-nos al mateix nivell d'aquests països europeus d'on vénen tots o la majoria de visitants que tenim en aquestes illes, però, a més a més, també possibilitaríem que el visitant nostre ves l'esforç que feim per a ell per atendre aquesta oferta d'una manera rigorosa.

També s'ha de dir que aquesta oferta cultural té un sentit econòmic de primer ordre. No hi ha cap dubte que dins el món turístic, tan debatut últimament, hi ha problemes greus amb els models i que tots els grans experts, inclosa la nostra Conselleria de Turisme amb el darrer pla de màrqueting que ha fet, així com els estudis de la Universitat balear, fins i tot els fòrums turístics amb els experts, tots han dit clarament que el turisme de qualitat té un gran potencial dins el turisme cultural. Idè bé, oferir el patrimoni cultural que tenim a les nostres illes, que no és poc, a l'abast dels nostres visitants, creim que és un punt important per atreure aquest segment cultural i intentar, d'aquesta manera, potenciar el nostre sector turístic.

També s'ha de dir que, si ho feim així, aquests visitants que vagin a cercar i a trobar el nostre patrimoni segurament ho diran als seus amics, ho diran als seus coneguts, i d'aquesta manera, a través del boca a boca, a poc a poc anirem incrementant aquest segment que tan interessant podria arribar a ser per a la nostra economia i la nostra societat.

Sabem que ja s'ha acabat el món d'aquells viatgers que teníem del segle XIX i de principis de segle, d'aquells pioners que varen escriure tant sobre la nostra cultura, les nostres belleses i que cal recordar, com George Sand, l'Arxiduc, Martel, , Santiago Rusiñol i tants i tants d'altres que amb els seus escrits i les seves activitats culturals varen donar a conèixer moltes coses interessants de les nostres illes. Sabem que aquest món elitista i instruït s'ha acabat, però també és ver - també ho sabem a través d'estudis de mercat que dins Europa hi ha una nova sensibilitat per l'ecologisme, per aquest món verd, per la cultura; una gent que, en venir a passar les vacances a les nostres illes o a qualsevol altre indret, també té ganes i necessitat d'aprofitar al mateix temps i absorbir aquesta cultura que hi ha sobretot a les illes de la Mediterrània i, evidentment, en aquesta Comunitat nostra.

Però, a més a més, crec que més important que tot això i deixant un poc l'aspecte fènic, hi ha quelcom que té un valor superior, com és el fet de mostrar als nostres visitants la nostra història, la nostra cultura i el nostre patrimoni, ja que si ho donam a conèixer, ens comprendran millor i en el fons tots hi sortirem

guanyant. Per aquestes raons d'europèisme, per aquestes raons de fer les coses ben fetes, per aquesta raó econòmica i per aquesta raó de donar a conèixer la nostra cultura, presentam avui aquesta proposició no de llei. Gràcies.

(L'Honorable Sra Vice-presidenta primera substitueix el Molt Honorable Sr President en la direcció del debat).

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr Peralta.

EL SR PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sra Presidenta. Sres i Srs Diputats.

Estudiada amb atenció aquesta proposició no de llei que ha defensat el representant del Grup SOCIALISTA, el Sr Pallicer, tot i que nosaltres estam totalment d'acord i així ho hem manifestat en altres intervencions, quan s'han discutit temes de senyalització, etc., que s'haurien de millorar els mitjans d'informació i de divulgació del nostre patrimoni cultural i turístic, hem de dir que la forma com es presenta aquesta proposició no de llei va un poc enfora. Fonamentalment hi trobam dos problemes que, si venguessin expressats d'una altra forma, tindria el nostre suport, però que tal com vénen expressats és difícil donar-lo.

En primer lloc, creim exagerat que a l'exposició de motius es parli que aquesta xarxa d'oficines de turisme hauria de ser a tots els municipis de la Comunitat. Nosaltres creim que és important a tots els municipis hi hagi un punt d'informació - a la majoria de municipis és realment l'ajuntament - on hi hagi una documentació adient per a quan un turista, un viatger o qualsevol demani una informació. Evidentment, en això estariem totalment d'acord, però que es faci una oficina de turisme a tots els municipis ens sembla un poc exagerat. La veritat és que nosaltres creim que açò és un poc exagerat, fonamentalment per les despeses que suposaria el fet de mantenir tota aquesta gran xarxa d'oficines de turisme.

Estam totalment d'acord que la documentació que avui es dóna al turista que ens visita moltes vegades no s'ha elaborat bé. Moltes vegades és plena de desbarats, com diu aquí, o tal vegada no és suficient, no dóna totes les dades que hauria de donar, açò per una banda, però hem de reconèixer que en aquests moments també es dóna molta informació a través de fulletons O altres tipus de mitjans informatius que elaboren la Conselleria del Govern, els consells insulars i alguns ajuntaments. Hi ha ajuntaments que també donen una bona informació mitjançant fulletons. Que tal vegada tot açò hauria de tenir una bona coordinació, etc. En açò podem estar d'acord, però no creim que necessàriament hagi de suposar que hi hagi oficines de turisme a tots els municipis de la Comunitat.

Per una altra banda hi ha un altre aspecte que ens sembla un poc contradictori, tal vegada s'hauria d'haver expressat d'una altra forma, i és als punts 2, 3 i 4 de la proposició no de llei, que parlen de la gestió d'aquesta xarxa. No s'explica bé, realment no queda clar qui hauria de ser el gestor d'aquesta xarxa, perquè el punt 2 diu que "la gestió de la xarxa d'oficines de turisme de les Illes Balears correspondrà a la Conselleria de Turisme de la

Comunitat Autònoma”, i el punt 3 diu que els consells insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera tindran a càrrec la gestió i el municipi gestionarà etc.”. Ens sembla que hi ha un excés de gestors per a un tema que, per una banda ens sembla excessiu quant a la xarxa i també quant als gestors que haurien de tenir aquestes oficines de turisme.

Per tant, si bé estam d'acord amb el fons de la proposició no de llei, amb el seu esperit de millorar la informació al turista, al viatger, a aquell que ens visita, creim que es podria expressar d'una altra forma, que es podria haver demanat que hi hagués una col·laboració o una coordinació per part de la Conselleria. De passada vull dir que m'he informat abans de pujar a aquesta tribuna i, segons la informació que tenc, la Conselleria ha ajudat econòmicament perquè es possessin en funcionament ni més ni menys que 27 oficines de turisme, d'informació turística. En aquests moments a la Comunitat hi ha 27 oficines totes les quals reben puntualment documentació que els envia la Conselleria.

Per tant, si bé pot ser que açò no sigui suficient, des del nostre punt de vista creim que en aquest moment hi ha un nombre important d'oficines de turisme obertes. Tal vegada hi ha punts on hi manquen aquestes oficines; per exemple, en el cas de Menorca, si bé hi ha una oficina de turisme a l'aeroport i a una sèrie de municipis, unes gestionades pel mateix Govern i d'altres pels ajuntaments, que reben col·laboració tant del Consell Insular com de la Conselleria de Turisme del Govern, s'ha de dir que al port no n'hi ha cap i que, com a mínim, en el moment que funciona l'activitat de viatgers portuària, hi hauria d'haver una oficina de turisme oberta. Tal vegada s'haurien de fer propostes molt concretes, fer una relació exhaustiva dels llocs on manquen aquestes oficines, dels llocs on serien més necessàries i demanar que es possessin aquestes oficines en concret, però, com he dit abans, pel que fa a tots els pobles de la Comunitat, creim que és suficient que hi hagi un punt d'informació a l'Ajuntament.

Per tant, com deia, tot i tenint en compte que estam d'acord amb el fons i l'esperit d'aquesta proposició, atès que creim que la seva redacció no és la més afortunada, el nostre grup no li donarà suport ni tampoc no votarà en contra. Per tant, el nostre vot serà d'abstenció. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Peralta. Pel Grup Parlamentari PSM-EEM, té la paraula el Sr Serra i Busquets.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Gràcies. Certament, crec que hem d'estar satisfets de la bona exposició del Sr Pallicer. Una exposició clara, documentada, d'una persona que evidentment coneix el problema i que el vol resituar. A més, la veritat, ens ha alegrat que qualcú que procedeix d'una zona que precisament no té un turisme de les característiques que el Sr Pallicer planteja, ho plantegi en positiu de totes totes.

Feta aquesta observació, d'entrada nosaltres donam el suport perquè ens pareix que malgrat que la redacció prevegi municipi per municipi - en això coincidim un poc amb el Sr Peralta - això és una qüestió que evidentment es pot rectificar o resituar perfectament. A més, parla que hi intervenguin els consells

insulars i, en conseqüència, és ben evident que hi haurà llocs on no caldrà que existeixi aquesta oficina. Per tant, ens pareix que quan parlem de turisme, de patrimoni, d'un objectiu d'un turisme no depredador del territori, d'un turisme de qualitat, és obvi que la informació és un primer punt de partida.

Dit això, també volíem dir al Sr Pallicer que el nostre grup ha tengut cura de dos temes: Un, de vigilar el material que fa la Conselleria de Turisme. Hem fet algun comentari crític respecte del material que s'ofereix, tant en aspectes culturals com lingüístics com de tipus geogràfic o ecològic, i, per altra banda, també hem tengut molta cura de fer un seguiment de les infraestructures dels centres d'informació turística o dels organismes turístics en general de les Illes Balears.

És per aquí que per ventura ens va entrar un cert pessimisme quan vàrem llegir la proposta del Sr Pallicer. Pessimisme, per què? És ben senzill: si el Govern de les Balears ha estat incapaç de millorar les infraestructures i la política de personal de la seva oficina central de Jaume III, de Palma, aleshores nosaltres ara li proposam un repte molt més gros, per molt que parlem de convenis amb ajuntaments, consells insulars, etc. Nosaltres agafam l'envit del Sr Pallicer i ben bé que ens sembla, però temem que el Govern no tenguí la capacitat ni l'interès suficients per a aquesta qüestió. A nosaltres el tema de Jaume III - ho vàrem dir i ho podem dir - ens fa la impressió que està menys dotat que quan el Sr Fraga Iribarne era Ministre de l'Estat. És dolorós dir-ho, però quant a dotacions ens sembla que això va una mica així, ho poden comprovar.

Aleshores, la veritat és que creim que la iniciativa és bona, que s'hauria de matisar en el sentit que tal vegada els punts no haurien de ser tots els ajuntaments, sinó un poc zonals o de tipus comarcal. Això també dins Mallorca és possible, és obvi, hi ha municipis turístics i municipis no turístics. Pensam que aquestes 17 oficines municipals que existeixen en aquests moments compleixen una funció; algunes s'haurien de millorar substancialment, seria bo que el Govern hi intervengués una mica i llavors en vendrien d'altres.

Llavors, també volíem posar èmfasi en el segon apartat. Cal dotar aquestes oficines de places i cal preparar les persones que les hagin d'ocupar, perquè moltes de vegades les coses es fan a la babalà; de cop i volta compareix una plaça a un organigrama i llavors aquella plaça no s'ocupa o, si s'ocupa, no l'ocupa una persona capacitada, que en aquests casos ha de ser una persona formada en matèria turística i en matèria cultural. Aleshores, aquest és el segon problema. En aquest sentit - i quant a la formació de la gent de les Illes Balears - hem de dir que nosaltres som optimistes i que en això el Govern ha tengut una bona actuació, fomentar l'escola de turisme actualment existent, una escola de formació que ens pareix que pot donar uns bons resultats a mitjan termini. L'únic que passa és que per ventura aquesta escola encara és molt jove i la primera generació encara no ha donat els fruits concrets que s'haurien d'esperar, però jo crec que l'escoles de turisme - totes les que hi ha a les Illes i la nova que existeix, de tipus universitari - són una bona perspectiva de formació de personal que pugui actuar en aquest sentit.

Ara bé, també és ver que en els programes turístics continua faltant una cosa clara, que és la formació en patrimoni cultural. Això també és una mancança absoluta, no hi cap programa de

cap escola turística que inclogui els programes del patrimoni històric-artístic de les Illes Balears, fins i tot en problemes de formació cultural. Vostè parlava de Castellitx, però alerta: Jo crec que molts dels qui estan en el sector del turisme, ni Castellitx, ni quasi quasi saber quines característiques internes té la Seu de Palma. Desgraciadament això passa per aquí.

Per tant, Sr Pallicer, crec que vostè ha fet una bona intervenció i que la iniciativa és bona. Tal vegada seria matisable en la qüestió del número i de les zones a potenciar, però una proposició no de llei no té per què ser globalment tan detallada. En conseqüència, es pot votar perfectament.

Gràcies

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Serra. Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr Martínez de Dios.

EL SR MARTÍNEZ DE DIOS:

Sr Presidente. Sras y Sres Diputados.

Me han sorprendido y no de manera grata las intervenciones que han tenido lugar aquí anteriormente, porque indican claramente el desconocimiento en la materia sobre la que hacen esta proposición de ley. La realidad de la política del Govern balear en relación con eso que se llama aquí proyecto de red de oficinas turísticas esta en estos momentos, en mi opinión, suficientemente cubierta. Por lo tanta, esta propuesta de ley es completamente innecesaria.

En estos momentos, en el territorio de las Islas Baleares, des de Menorca hasta Formentera y de Este a Oeste, hay 25 oficinas turísticas controladas, administradas, gestionadas y apoyadas por la Conselleria de Turismo. Voy a enumerar las de una en una, porque es curioso que incluso se desconozcan y no se hayan tenido en cuenta las que existen en los términos municipales de algún diputado que ha iniciado su intervención haciendo referencia a la desinformación que existía de 25 años y la existente actualmente, lo cual quiere decir que están completamente desinformados, tanto como antes. ¿Por qué? Me imagino que porque no se han preocupado de conseguir la información precisa. Empiezo: La Conselleria de Turismo una oficina en la avenida de Jaime III, desde la cual se produce toda el trabajo de coordinación y distribución del material que va elaborando la Consellería en relación con la propaganda, la difusión y todo lo que es estimable desde el punto de vista de información en turismo. El Consell Insular de Mallorca tiene una oficina en el aeropuerto de Palma; el Ayuntamiento de Palma tiene una en la cuesta de Santa Domingo y otra en la plaza de España, que es una pequeña oficina. El ayuntamiento de Calvia tiene nada menos que cuatro: una en Magaluf, otra en Illetas, otra en Peguera y otra en Santa Ponça. Hay otra oficina municipal del ayuntamiento de Capdepera, que esta en Cala Ratjada.

La Asociación de Vecinos de Pollença tiene otra; luego trataré esta cuestión, porque aquí también se ha incurrido en un desconocimiento grave de la actividad turística y de las empresas que pueden dedicarse a ella. El Ayuntamiento de

Manacor tiene una en Portocristo; el de Alcúdia, una en Port d'Alcúdia; el de Santa Margalida, una oficina en Can Picafort; el de Son Servera, otra en cala Millor; el municipio de Sant Llorenç, también una en cala Millor; el municipio de Sóller tiene dos, una en Sóller villa y otra en el Port de Sóller; el municipio de Santanyí tiene otra oficina en Cala d'Or; el de ses Salines tiene una en la Colònia. El Fomento del Turismo tiene una en la Cartuja de Valldemossa; el Consell de Menorca tiene una en la Esplanada; el Consell d'Eivissa tiene otra en Vara del Rei; el municipio de Santa Eulària tiene otra, lo mismo que el de Sant Antoni y hay otra en la isla de Formentera, en el Ayuntamiento de Sant Francesc.

En total, 25 oficinas de turismo que tiene coordinadas la Conselleria del Govern Balear. Teniendo en cuenta que el territorio insular es de poco más de 5.000 kilómetros cuadrados, dividida entre 25 oficinas nos da que tenemos una oficina por cada 200 kilómetros cuadrados, que por cada rectángulo de 20 por 10 kilómetros cuadrados tenemos una oficina turística. Si esto no es tener cobertura, en fin, ustedes dirán que es lo que tenemos que plantearnos para que todo visitante tenga la información detalladísima de lo que precisa, porque, además, no es solamente la actividad oficial la que crea estas oficinas de turismo. El Decreto de actividades turísticas del año 1964 establece que una de las empresas que se pueden crear dentro de Turismo es la de información. Estas oficinas de información, que son una actividad privada con ánimo de lucro gestionada, además, por profesionales con titulación superior o especializada, también colaboran en esta función; las agencias de viajes pueden prestar esta información al turista y también los hoteles y demás establecimientos privados, luego no se puede decir aquí válidamente que estamos en la misma situación de hace 25 años.

En cuanto a los objetivos de las oficinas de turismo, la actuación de la Administración es complementaria de la que fijan las disposiciones vigentes en esta materia. A tal efecto, el artículo 1 de la Orden de 31 de enero de 1964 -Y también una disposición e la Comunidad Autónoma referente a las agencias de viajes, que recoge estas mismas actividades - se concretan en dar a los visitantes una información turístico-informativa que va encaminada a proporcionarles toda aquella orientación que puede interesarles, tanto en materia monumental, artística, histórica como sobre comunicaciones, alojamientos y, en general, acerca de cuantas materias puedan interesarles.

Si en esta proposición no de ley se pretende establecer una oficina de turismo en cada municipio, les puedo señalar también a ustedes que ésta es una previsión que tiene la propia Conselleria de Turismo. Entre los planes de la Consellería de Turismo esta la de dotar de mobiliario y de todos los elementos precisos a aquellos ayuntamientos que le faciliten el local, pero tampoco podemos llegar a situaciones exageradas, porque desde un punto de vista presupuestario posiblemente la relación del binomio eficacia-coste no sería equilibrada si en cada municipio, por muy pequeño que sea, tuviésemos una oficina turística y los propios ayuntamientos pueden suplir esta actividad informativa en sus propias dependencias.

Lo que hace también la Consellería de Turismo y parece que ustedes no se han enterado es coordinar todos estos servicios dotados del material de propaganda y, al mismo tiempo, en estos momentos yo puedo anunciarles que existe un proyecto,

unas negociaciones de convenio con la Universidad por un importe de más de 25 millones de pesetas para dotar a estas oficinas de medios informáticos, si no los tienen, lo cual quiere decir que la actuación de la Consellería de Turismo no es tan desastrosa como se ha expuesto aquí. Es bastante meritoria y está cubriendo una serie de necesidades que sienten los visitantes y, por lo tanto, no tiene sentido que se aplique esta proposición no de ley.

Sin embargo, no me resisto a la tentación de hacer referencia a dos cuestiones que se plantean en la exposición de motivos. Una de ellas hace referencia - la verdad, señores socialistas, es que lo tengo que poner de manifiesto, porque dice "uno de los elementos claves del turismo de calidad" - al turismo de calidad, es decir, que aquí yo no puedo negar que un objetivo económico sea conseguir turismo de calidad, pero discriminar al turista en cuanto a información y orientación porque no es turismo de calidad, en eso, señores, han perdido ustedes el norte. El norte, el rumbo o el este, no lo sé, pero desde luego su referencia histórica en estos momentos está completamente fuera de lugar.

Luego hay esas generalizaciones acerca de que los proyectos de información turística están llenos - aquí la palabra mallorquina es "desbarats", que en castellano significa desbaratar y yo traduzco por barbaridades ortográficas o errores históricos -, estas generalizaciones, digo, no se pueden hacer así, sin más. Si existen casos concretos de errores, hay que denunciarlos y ponerlos en evidencia para que se corrijan; lo que no se puede hacer es generalizar de esta manera y menos en una proposición de ley que, como hemos visto, no tiene ninguna fundamentación en cuanto a la necesidad de la implantación del servicio.

Por último, quiero señalar que desde un punto de vista legislativo y en razón de las funciones que competen a cada uno de los organismos que tienen competencia en turismo en esta Comunidad Autónoma, es decir, el Govern de la Comunidad Autónoma, los consells insulares y los municipios, que son los que realmente tienen la obligación legal de la implantación de los servicios, están perfectamente cubiertos y coordinados, se están haciendo esfuerzos para mejorar toda esta. En consecuencia y en atención a lo que he dicho, creo que no merece atención esta proposición no de ley puesto que la red de turismo que ustedes pretenden que aprobemos hoy aquí ya está funcionando con toda virtualidad y eficacia. Puede que tenga errores, pero esos se podrán corregir si ustedes ayudan también a cumplir con el objetivo que tienen aquí como oposición de poner en evidencia aquellas cuestiones que en la gestión del Gobierno de la Comunidad sean defectuosas y merezcan nuestra atención para corregirlas. Toda lo demás es música celestial.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr Pallicer i Pujol.

EL SR PALLICER I PUJOL:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats. Per començar jo vull dir una cosa. Tal vegada pel nerviosisme de ser la primera vegada que pujo a aquesta tribuna, a l'hora d'explicar exactament la funció que volíem que fessin aquestes oficines d'informació utilitzant els ajuntaments o altres llocs adients, no volia dir que fos d'incrementar costos posant una plantilla de

funcionaris, sinó al revés: d'entrada i per començar, just utilitzar cada un d'aquests llocs, d'aquests punts estratègics que els ajuntaments diguessin i, amb aquests fullets molt ben fets, molt atractius, poder donar al client en idiomes distints la informació que cada municipi tengués dins l'inventari del seu patrimoni, pera de cap manera incrementar costos amb funcionaris o persones que haguessin d'atendre aquests punts d'informació. Això no vol dir que no fos l'ideal, el que passa és que hem de ser coherents i hi ha d'haver unes prioritats dins qualsevol política, inclosa la turística. Dit això, també vull dir que no es tracta que hi hagi oficines de turisme als municipis turístics i a la zones turístiques, sinó també d'oferir aquest patrimoni cultural que nosaltres mateixos tenim subvalorat a gent que em costa i ens consta a molts que tenen interès per conèixer-lo. ¿Què més normal que el mateix municipi tengui al seu ajuntament, a la seva casa de cultura o on cregui oportú el consistori aquests punts amb un expositor i uns fullets en distints idiomes? Jo comprenc que no m'he expressat bé i ben molt que ho sent, però aquesta és la funció que nosaltres volíem utilitzar a l'hora d'explicar aquesta xarxa d'oficines turístiques d'informació.

Per tant, contestada la primera qüestió al Sr Peralta i també un poc als altres portaveus dels grups, quant a la segona qüestió del Sr Peralta, que fa referència a la paraula gestionar, tal vegada és un mode d'expressar i voler ser molt respectuosos amb cada institució, amb els tres nivells d'institucions que formen part d'aquesta comunitat: Comunitat Autònoma, consells insulars i ajuntaments, que en el fons i en certa manera tenen i poden tenir competències per gestionar el tema turístic. Aquesta és l'única raó per la qual hem utilitzat la forma que hem expressat en la proposició no de llei.

Al Sr Serra, moltes gràcies, i també li agraeix el suport que el seu grup pensa donar a la nostra proposició. Cregui que nosaltres també estam molt interessats perquè el material i les dades que hi ha material siguin rigorosos i es controlin més, sigui pel qui sigui.

Quant a la darrera exposició feta pel representant del Grup PP-UM, sense ànim d'entrar en cap tipus de polèmica jo vull dir que, de Calvià, pel que a mi respecta, ja que duc aquesta àrea, n'estic un poc assabentat. Quan vàrem entrar a Calvià, el 1987, hi havia una oficina de turisme a Illetes i després, a Magaluf, hi havia una espècie de cotxe que servia per donar informació, així com a Peguera. A finals del 1989 i principis del 1990 vàrem fer una oficina de turisme a Magaluf i ara en feim una altra; vàrem fer una oficina a Peguera, vàrem retirar aquells cotxes anacrònics i amb l'ajuda de la Conselleria de Turisme va aportar 3 milions i mig, vàrem fer una oficina de turisme a Santa Ponça. A més a més, com ha dit molt bé, també tenim una oficina a Calvià per donar servei a tots els visitants que vinguin a demanar informació o qualsevol aclariment. Quant a la qüestió de pressuposts, crec que ja li he explicat que la nostra idea no és crear més costos relatius a personal, i quant al que pugui costar fer aquests fullets, més o manco ho tenim calculat. No hem demanat tres pressuposts, com s'acostuma a demanar als ajuntaments, però sí dos, els quals ens surten que, donant informació en fullets als 67 municipis de la nostra Comunitat, uns 500.000 fullets ens costarien aproximadament 14 milions de pessetes, i ens bastarien més o manco per a quatre anys, és a dir, que amb 3 milions i mig cada any, si ho feim bé, donaríem una informació rigorosa i atractiva als nostres visitants. Que més

envant es doni una passa més i dins les prioritats de la Conselleria de Turisme es vol posar un personal ben preparat i ben professionalitzat, millor, molt millor. Com a desideratum ho acceptam, però en aquest moment no era aquesta la nostra idea.

Quant a tots els temes jurídics, exposició de motius, que ha glossat el portaveu del Grup PP-UM, nosaltres creim, com molt bé ha dit el Sr. Serra, que una proposició no de llei és una proposta de resolució, un contingut que donam al Govern que té les competències a través d'una norma per desenvolupar-ho i, evidentment, la forma jurídica ha de venir després i totes aquestes fallides que hi pugui haver es poden resoldre molt bé.

Per tant, jo pens que, si es vol fer, el cost-eficàcia del qual també parlava el representant del Grup PP-UM és ínfim, és baix, és a dir, que hi ha una relació entre el guany i el cost fins i tot desproporcionada. Crec que si és dins l'ànim del Conseller de Turisme, com a mi em consta, d'anar fent més xarxes d'oficines de turisme per donar més informació, si ara es rebutja això pens que tal vegada es posarà en marxa més endavant, i si no s'hi posa i un dia nosaltres guanyem, ho farem nosaltres.

(L 'Honorable Sra Vice-presidenta primera substitueix el Molt Honorable Sr President en la direcció del debat).

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Per a contrarèplica, té la paraula el representant del Grup Parlamentari MIXT, Sr Peralta.

EL SR PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sra Presidenta. Sres i Srs Diputats.

La veritat és que no volia intervenir en aquest torn de contrarèplica, però en vista de com ha anat el debat, sobretot la darrera part, em veig obligat a fer-ho. M'agradaria, Sr Pallicer, que entengués la nostra explicació de vot en el sentit que trobàvem una certa confusió quant al tema de la redacció, no és que estiguéssim en contra del fons del tema, com he dit, perquè evidentment estam d'acord que s'ha de millorar la informació; el que no sabem és si aquesta és la millor fórmula de fer-ho, creim que hi pot haver altres sistemes i altres mètodes.

Ara bé, jo vull insistir en el tema que pel que fa a la documentació que es reparteix a les distintes oficines de turisme, n'hi ha que realment és una vergonya que es reparteixi. No pot ser que anem a una oficina de turisme i demanen un mapa d'una població on s'han canviat els noms dels carrers i encara es reparteixi un mapa on posa Plaza del Generalísimo Franco, Avenida del General Sanjurjo, quan aquests carrers no existeixen. Així que confonem els turistes i tots aquells que ens visiten. Açò és el que creim que s'ha de millorar, que s'han de posar unes persones responsables que controlin aquestes qüestions i que retirin aquesta documentació que ja és fora de lloc que es reparteixi en aquestes oficines de turisme.

Pel que fa a la resta, el representant del Partit Popular ha dit que hi havia 25 oficines, jo he dit que n'hi havia 27, crec que n'ha deixat qualcuna, concretament no ha anomenat les d'Alaior i es Castell, de Menorca, ni l'oficina mòbil de Ciudad ella, etc. Jo estic d'acord, com hem dit, que hi ha una xarxa suficient o que ens semblava suficient, però creim que s'haurien de millorar els

mitjans dels quals disposen i, sobretot, la informació que donen, que, com he dit anteriorment, moltes vegades confón els turistes. Res més, moltes gràcies.

(El Molt Honorable Sr President reprèn la direcció del debat).

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Peralta. Pel Grup Parlamentari PSM-EEM, en torn de contrarèplica té la paraula el Sr Serra.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Sí, gràcies. Només per fer constar que dins el llenguatge de precisió aquest Diputat ha enviat al portaveu del PP-UM un article de premsa que esper que llegeixi, perquè contradiu bastant coses que ell ha dit aquí, Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Serra. Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr Martínez de Dios.

EL SR MARTÍNEZ DE DIOS:

Simplemente quiero precisar lo siguiente: Aquí se han expuesto una serie de situaciones que son de total incongruencia con la proposición no de ley. La proposición no de ley se refiere única y exclusivamente a la creación de una red de oficinas de turismo en las Baleares. Eso ha quedado demostrado que efectivamente existe e incluso, además de los datos que me dió la Consellería, resulta que existen otras mas. Si vamos averiguando así a lo largo del debate encontraremos un número muy superior, pero todo eso es completamente independiente de las cuestiones de los cartelitos, de los folletos, de las imprecisiones terminológicas o de las referencias a los callejeros que no han cambiado los nombres. Esa se inscribe dentro de lo que yo he señalado que es la misión de la oposición, de poner en evidencia estos errores para que se corrijan, que, por otra parte, no tienen por qué ser imputables a la Administración.

Como he dicho anteriormente, resulta que muchas de las informaciones que se entregan a los turistas proceden de empresas privadas cuyo material a lo mejor no ha sido depurado. Entonces, a través del conocimiento que tengan de estas situaciones puntuales, que se nos informe, que se informe a la Administración para corregir y dar un mejor servicio al turista. Tratamos de conseguir aquí resultados positivos, de buscar una gestión eficaz a los servicios, pero no confundir. Por favor, cuando se presente una propuesta de resolución, seamos congruentes con lo que al final pedimos a la cámara que apruebe. No pidamos que se apruebe una red de oficinas de turismo, con independencia de su coste y todas esas cuestiones que aquí se han planteado, para terminar haciendo referencia a cartelitos, indicaciones, folletos y demás. Esa es una cuestión completamente ajena a la proposición no de ley a la cual nosotros no podemos dar soporte puesto que el servicio está cubierto.

En cuanto a la referencia al problema de la oficina de turismo de la Avenida de Jaime III, muy bien, esto son artículos que salen en los periódicos, manifestaciones u opiniones de algún

afectado. Yo no quiero puntualizar aquí una serie de cuestiones, pero efectivamente las exigencias de tipo corporativo o formativo para los que tienen que desempeñar estos servicios están ahí, en la ley; si no se cumplen, vamos a tratar de que se cumplan, pero lo que tendríamos que hacer es perfeccionar y no simplemente hacer crítica con un sentido puramente demagógico y sin nada constructivo. Gracias.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Martínez de Dios. Conclòs, idò, el debat, passarem a la votació.

Sres i Srs Diputats que votin a favor de la proposició no de llei, es volen posar drets, per favor, Gràcies, es poden asseure.

Sres i Srs Diputats que voten contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres i Srs Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor? Gràcies.

El resultat de la votació ha estat el següent: A favor, 23; en contra, 29; abstencions, 3. En conseqüència, queda rebutjada la Proposició no de Llei núm. 1850 del Grup Parlamentari SOCIALISTA sobre creació de la xarxa d'oficines de turisme a les Illes Balears. Esgotat l'Ordre del Dia, queda concloua aquesta sessió.
